

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI,
de ueris narrationibus commentarij duo festiuissimi, La

tina interpretatione è regione adiecta, sed autoris

incerti, qua tamen is qui citra magnum labo

rem, & præceptoris operam Græce discere

re uclit, ad eius lingue cogniti-

nem non parum iuuabitur.

Nam quantũ fieri po

tuit, curauimus

ut Græca

Latinis respondeant, nepe paginae paginis.

BASILEAE IN AEDIBVS VALEN

tini Curionis, Calendis Septembris,

Anno M. D. XXIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS PRIOR.

*Præfatio in
ueras nar-
rationes.*

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonæ habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnunquam remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere censeo, ut cum grauius, ac serijs legendis defatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantisper declinent, donec ad futurum laborem robustiores, ac uegetiores efficiantur. Maximum uero ex hoc ocio, atque quiete fructum caperent, si talium rerum lectioni uacarent, quæ non modo tenuem ac ieiunam, uerum neque rudem, neque inconcinnam speculationem præferrent, quale quiddam & de his scriptis sensuros suspicor. Neque enim solum materię nouitas atque festiuitas, neque id quod multa ac uaria mendacia uerisimiliter, ac probabiliter confinguntur, eos ad legendum alliciet, uerum id præcipue, quod omnis ferme narratio neminem, aut ex antiquis, aut scriptoribus, aut philosophis, qui monstrosa quedam, et fabulis similiora quam ueris, literis mandarunt, sine morsu reprehensionis pretermisit. Quorum quidem omnium nomina subiecissem, nisi ea tibi ex ipsa lectione perspicua et manifesta fore intelligerem. Ctesias enim Ctesiochi filius Cnidius mira quedam de Indorum regione conscripsit, atque ea quidem quæ neque ipse audiverat, neque ab alio qui uera narraret, acceperat. Iambulus quoque de his quæ in mari magno sunt, multa præter fidem ac opinionem hominum suis libris inseruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tam in sua uis materię compositor. Multi præterea hos imitati in eadem ratione scribendi uersati sunt, qui errores suos

*Ctesias hi-
storicus.*

Iambulus.

ΑΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ

ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΣ.

Σπερ τῷδε ἀλλήλοισι καὶ περὶ τῶν
 ὅσων σώματων ἐπιμέλῃαμ ἡσκημένοις,
 οὐ φθί ἐν ἐξίᾳ μόνον, οὐδὲ τῶν γυμνα
 σίωμ φροντίσ' ἐσιν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
 καιρὸν γιγνομένης ἀνέσεως, μέγ
 γον καὶ φθί ἀσκήσεως τὸ μέγιστον ἀνα
 τῶν ὑπολαμβάνουσιν, οὐτῶ δὲ καὶ
 τοῖς περὶ λόγους ἐπιστάτοισιν ἔχον
 μα προσήκον μετὰ τῶν πολλῶν τῶν ἀποσταλόντων ἀνάγνωσιν,
 ἀνθ' αὐτῶν τε τῶν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὸν ἐπεὶ καμάτορ ἀκμαίοτε
 ραμ πρᾶσκειν ἔστιν. γὰρ οὐτο δ' ἔμ ἐμμελὲς ἢ ἀνάπαντος αὐτοῖς,
 εἰ τῷδε τοιοῦτοισι τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῖται, ἀ μὴ μόνον ἐκ
 τοῦ ἀσείει καὶ χαρίεντος φιλῶν παρῆς τῶν ψυχασωγιάων, ἀλ
 λά τίνα καὶ διωρίαν οὐκ ἄμεινον ἐπιδείξειται. οἷον τι καὶ περὶ
 τῶν δὲ τῶν συγγραμμάτων φρονήσῃ ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μόνον
 νομ τὸ ξένον ἢ ὑποδείσεως, οὐδὲ τὸ χαρίεν καὶ προσερίσεως ἐπα
 γορὸν ἔσται αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι φέυσματ' αὖ ποικίλα, πιδανῶς τε καὶ
 ἐναλήθως διενκνόχαμν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἰσορρυθμίων ἕκαστον
 οὐκ ἀκωμωδῆτως πρὸς ἡνὰ ἡνικ' τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, καὶ
 συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ περὶ αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν συγ
 γραφέων. οὐδὲ καὶ ὀνομασί' ἀνέγραφοι, εἰ μὴ καὶ αὐτοῖς σοι
 ἐκ φθί ἀναγνώσεως φαίνεσθ' ἐμμελὲς. κτησίαν δὲ κτησίονος, ὁκνί
 διοσ, σωτήριαν περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, ἀ
 μὴ τε αὐτοῖς εἶδε, μήτε ἄλλω εἰπόντι ἡκαστερ. ἔγραφε δὲ καὶ
 ἱαμβούλους περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάτῃ, πολλὰ παρὰ ἑαυτοῦ,
 γνώριμον μὲν ἀπασιν τὸ φεῦδ' ἀπασάντων, οὐκ ἀπερπῆ δ' ὅ
 μως σωθεῖς τῶν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ πον
 τοῖς προελομένοι, σωτήριαν, ὡς δὲ ἡνικ' αὐτῶν, παλάναν τε,

ac peregrinationes, ac immensa beluarū corpora, & feritates hominum, & inusitados mores enarrarunt. Huius uero scurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus ille Vlysses, qui apud Alcinoū uentorum seruitutem, & unuculos, crudaq; uorantes homines, et multorum capitum animalia, sociosq; meretricum ueneficijs permixtos, multaq; monstris similia rudi Phæacum populo est ementitus. In quæ quidem cum incidissem, non multū sanè his ob mendacium succensebam, quum hoc genus sermonū ab his, qui se philosophos esse profitent, usurpari uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus sum, siquū falsa dicerent, id alios latere existimarent. Quapropter & ipse præ rerum nouarum studio, uolens posteris aliquid relinquere, ne solus expers sim libertatis in fabulis dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere narrare possem, mihi contigerat) ad mendacium me transtuli, atq; ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃ cæteri. Nam quum hoc ipsum, quod mentior, uere dicā idcirco me aliorum reprehensiones iure ac merito effugere existimaui, quoniam nihil me ueri narraturum polliceor. Ea igitur scribo, quæ neque ipse uidi, neque passus sum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non sunt, neque ab initio esse potuerunt. Quare qui hoc legent, nullam his fidem adhibeat oportet. Egressus olim ab Herculeis columnis, & in occidentālē Oceanū delatus secundis quidē uentis nauigabam. Causa autē peregrinationis, & argumentum, animi curiositas, & nouarum rerum desiderium, quodque, scire cupiebam, qui sit Oceani finis, quique homines ultra Oceanum inhabitent. Huius igitur gratia, cōmeatum & supellectilē multam imposui, aquamq; quantum satis erat, ac coætaneos quinquaginta eiūdem animi mecum adiunxi, & armorum copiam parauī, gubernatoremque optimū magno precio conducens accepi in nauem. Erat autē nauis mediocris: ad magnā, ac uolentam nauigationē robusta. Die igitur et nocte secunde nauigātes, terra adhuc apparen-
sole

Vlysses Ho-
mericus.

Lucianus, 20. lib.
subtilis mens.

Regula
observanda in
his narratio-
nibus.

Narratio-
nis initium.

T.
munda
civ.
Nauis-
gatio.

καὶ ἀποδῆμίας, θηρίων τε μεγέθη ἰσορῶντες, καὶ ἀνδρῶν
 ὁμότητες, καὶ βίωσιν καὶ ὁπότητας. ἀρχηγὸς δὲ ἀντοῖς καὶ διδασκῶν
 τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὃς τῷ Ὀμήρῳ ὀδυσσεύς, τοῖς
 περὶ τὸν Ἀλκίνοον δῖον γένετο, ἀνέμωσιν τε δὴ δαίμων, καὶ μονοφθάλμους,
 καὶ ὁμοφάγους, καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνδρώπεις. ἐτι δὲ
 πολυκέφαλα ζῶα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μετὰ
 βολαῖς, οἷα πολλὰ ἐκθνήσκουσιν ἰδιώτας τῷ φαίνασθαι ἑτεροειδέ
 σατο. τύτοις οὖν ἐντυχὼν ἀπασι, τῷ φεύσαντι μὲν, οὐ σφόδρα
 τοὺς ἀνδράς ἐμεμψάμην, ὅς μιν σάωκτες ὃν τοῦτο καὶ τίς οἱ
 λυσοφῆμι ὑπαχθῆναι μύθοις. ἐξήνοδον αὐτῶν ἐθαύμασα, εἰ ἐνόμιζον
 λήσασθαι οὐκ ἄλλῃδ' ἢ συγγράφοντες. δῖος δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ καινοδότη
 ξίας ἀπολιπεῖν ἡ ἀποδείξας τοῖς μετ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνον ἄ
 μισθον ὅς τῃς ἐν τῇ μυθολογίᾳ ἐλευθερίας, ἐπεὶ μηδὲν ἄλλῃ
 δὲ ἰσοφῆμι εἶχον, οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθην ἀξιόλογον, ἐπὶ τὸ φεύ
 σθαι ἐξ ἀποδῆμίας, πολλὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐγνωμονέεσθαι. καὶ ἐν γὰρ
 δὴ τοῦτο ἄλλοις λέγω, ὅτι φεύδομαι, οὐτὼ δ' ἄρ' μοι δοκῶ
 ἐπὶ τῷ περὶ τῶν ἄλλων κατηγορίᾳ ἐκφυγεῖν, αὐτὸς ὁμολογῶν
 μηδὲν ἄλλοις λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτ' εἶδον, μήτ'
 ἑπαύον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην, ἐτι δὲ μὴ ὅλως ὄντων,
 μὴ δὲ τῷ ἀρχῇ γινώσκαι δυνάμεν. διὸ δ' οὖν τοὺς ἐν τῇ γένε
 σιν μήτ' αὖτε πιστεύειν αὐτοῖς. Ὁρμηδὲς γὰρ ποιεῖ ἀποδῆμίας
κλείων σκλῶν, καὶ ἀφείδεις τὸν ἑσπέριον ὠκεανόν, οὐρίῳ ἀνέμῳ
τὸν πόντον ἐποιέμεν. αἰτία δ' ἐμοὶ οἷα ἀποδῆμίας, καὶ ὑπὸ
 πόδισις, ἢ τῆς διανοίας περιεργία, ἢ προαγματῶν καινῶν ἐπιθυ
 μία, καὶ τὸ βδελυγμᾶν ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ ὠκεανόν, ἢ τίνες
 οἱ πῆρα καὶ οἰκῶντες ἀνδρες. τοῦτο γένοιτο ἕνεκα, πᾶσι πολλὰ
 σπῖα ἐνεβαλόμην. ἰκανὸν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐνεδίδεμν. πενήτην δὲ
 ἡλικιωτῶν προσεποιήσάμην, τῷ αὐτῷ ἐμοὶ γνώμην ἐχόντας.
 ἐτι δὲ ἐπὶ ὅπλων πολλὰ πλῆθος ἡγεσθαι σάμην, ἢ κυβερνή
 τῳ τὸν ἄριστον μισθὸν μεγάλῳ πώσας, παρ' ἐλαβον, καὶ τῷ ναυῷ,
 ἄκατον δὲ ἡμῶν, ὡς πρὸς μέγα καὶ βίον πόντον, ἐκταυμάμην.
 ἡμέραν μὲν οὖν ἐπὶ νύκτα οὐρίῳ ἀνέμῳ πλέεντες, ἐλθόντες ὑπο
 φανομύνης, οὐ σφόδρα βιαιῶς ἀνηγόμην. τῇ ἐπιστῇ δὲ, ἕμα

sole oriēte uentus increuit, & fluctus intumuerē, caligoq;
suborta est, neq; iam demitti uelum poterat. Cum uento
igitur conuersi, et committentes nos ipsos tempestati, hy
emauius diebus nouē & septuaginta. octuagesima uer
ro die, oriente iam sole, repente conspiciamus non longe
insulam sublimem, & arboribus consitam. Circa eam flu
ctus non asperi frangebantur. etenim procellæ iam maxi
ma pars quieuerat. Adeuntes igitur, & descendentes, ut
ex multa maris molestia, super terrā strati diu iacuius.
Tandē exurgentes, ex nobis ipsis statuimus triginta qui
dem custodes qui naui adstarent, uiginti autem mecum
qui ascenderent, quæ in insula erant exploratū. Progres
dientes igitur circiter stadiis tribus à mari per syluam, ui
demus columnā quandam æream, græcis literis inscriptā
caducis tamen, & consumptis, quæ indicaret eò usq; Her
culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope ue
stigia duo in saxo. unum quidem instar iugeris magnū,
alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi
fuisse quod minus erat, Herculis autē quod maior. Ve
nerantes igitur locum processimus. Non iam longe abe
ramus, quū ecce flumini adstetimus, uino fluenti simili
mo profecto illi quod in Chio insula nascitur. Erat et flu
xus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus esset tran
situs. Nobis ergo maior addita est fides, ut literis credere
mus, quas antea sculptas in colūna uideramus, animad
uersis signis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamē &
fluminis initium inuestigare, ascende bā contra fluctum &
fontē quidem nullū, multas tamen ac magnas uites uiuis
onustas inuenimus. Earū autē cuiusq; radicitus uinū scate
bat lucens, quod in unū confluens flumē efficiebat. Vide
bamus et in eo pisces, et colore et gustu uino similes. Nos
igī cū cepissemus ex illis aliquot ac uorassemus cōtinuo
temulētī euasim⁹, quos etiā precipitētes fece plenos inueni
ebamus. Deniq; re animaduersa cōmiscētes eos qui ex a
qua nascunt pisces, ac comedētes uinalē uehementiā tem
perauimus. Tunc et flumē traſcientes, qua uadibile fuit,
uiuiū portētōsam rem inuenim⁹, Nam truncus inferior
qui

Insula
Schlamasson
landu.

Columna ærea

Hercules.
Bacchus.

flumē.
bactri
Vinum
Chium.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ἑλὶω ἀνίχοντι, ὁ, τε ἄνεμος ἐπεσίδ' οὐ, ἐπὶ τὸ κύμα κ' ἄνετο, καὶ
 ζόφος ἐνεγίνετο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ σῶλα τὴν ὀδόντων διωατὸν ἦν.
 ἐπιβέβαντες οὖν ὡς πνεύματι, καὶ παρὰ δόντας αὐτοὺς, ἐχθρομαζόμε
 θα ἡμέρας ἐνέα, καὶ ἐβδόμηκοντα. τῇ ὀγδοηκοστῇ δὲ, ἄφρων ἐλὶμα
 φανίθ' ἑλὶς, καθορῶ μὲν οὐ πόρρω νῆσπον ὑψηλὴν, καὶ δασέσπον
 οὐ βραχὺ πύκνους μὲν ὡς κύματι. καὶ γὰρ ἦδη τὸ πολὺ τὸ ζάλης
 κατεπαύετο. προχόντες οὖν, καὶ ἀποβάτες, ὡς ἄρ' ἐκ μακρῶς τα
 λαίπωρίας πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χθόνον ἐκείμεθα. διανασάν
 τες δὲ ὁμῶς, ἀπεκρίνα μὲν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φύλακας
 τῆς νεῶς παραμύθεον, εἰκοσι δ' ἄλλοι ἐπ' ἀνελθόντες ἐπὶ κατὰ σκο
 πῇ τῇ ὧν τῇ νήσῳ. προελθόντες δὲ ὅσον σαδ' ἔχ' ἐξ ἑαυτῶν τῆς θα
 λάτῃς δι' ὑλῆς, ὅρῳ μὲν τινὰ σῆλιν χαλκὸν πεπονημὴν, ἐλὶν
 νικοῖς χρᾶμασι κατὰ γεγραμμένην, ἀμυδρῶς δὲ, καὶ ἐκτετριμ
 μένοις, λέγουσαν, ἄρ' οὐ τὸν τῶν Ἡρακλῆος καὶ Διονύσου ἄρ' ἔκον
 το. ἦν δὲ καὶ ἵχνη δ' ὅσον πλοῖον ἐπὶ πτέρας, δ' ἦ, πλεθριῶτον,
 τόδ' ἐλαττον. ἐμοὶ δ' οὐκ ἔμ' τὸ μὲν, τὸ Διονύσου τὸ μικρότερον. θά
 περον δὲ, Ἡρακλῆος. προσκυκισάντες οὖν, προήεμ' ἡμῶν. οὐπὼ δὲ πρὸ
 πύκνους, καὶ ἐλὶς ἐλὶς ἀποταμῶν, οἶνον ῥέοντα ὁμοιοτάτῳ μάλ
 σα, οἷος δ' ἄλλος ἐσιν. ἄφρονον δὲ ἦν φεῦμα, καὶ πολὺ, ὅς τε ἐνι
 χῶν καὶ ναυσίπορον εἶναι δ' ἀνασῆ. ἐπ' ἡν οὖν ἡμῶν πολλὸν μᾶλλον
 πρὸς ἐνέον ὡς ἐπὶ τὸ σῆλιν ἐπιγράμματι, ὁρῶσι τὰ σημεῖα τῆς Διο
 νύσου ἐπιδοκίμιας. δόξα μὲν δὲ μοι καὶ ὅδε μ' ἄρχεται ὁ ποταμὸς κα
 ταμαδῶν, ἀνῆκον παρὰ τὸ φεῦμα. καὶ πηγή μ' οὐκ οὐδεμίαν ἔ
 ρον αὐτῶν, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλήρεις βοτάνων.
 παρὰ δὲ τὴν ῥίζαν ἐκείνης, ἐνέβρε σαγῶν οἶνον διαυγῆς, ἄφ' ὧν
 ἐγίνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἵχθυος ὧν αὐτοὶ πολλοὺς ἴδ' ἔμ', οἷ
 νον μάλισα καὶ τὴν χοιρᾶν, καὶ τὴν γεῦσιν προσεοικότες. ἡμεῖς
 γοῦν ἀρξάντες αὐτῶν τινὰς, καὶ ἐμπαρόντες, ἐμεινῶμεν μὲν.
 ἄμειλα, καὶ ἀναπαμόντες αὐτοὺς, ἐπίσκοπον βουρὸς μεσούς. ὅς τε
 ρον μὲν τοὶ ἐπιπονήσαντες τοὺς ἄλλους ἵχθυος, τοὺς ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ
 παραμηνῶντες, ἐκέρανον μὲν τὸ σφοδρὸν φθὶ ἀνοφαγίας. τότε
 δὲ τὸν ποταμὸν περᾶσαντες, ἡ διαβάτος ἦν, ἐν ὅλῳ ἀμπέλων
 καὶ φεῦμα πρὸς αὐτοῖς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ σέλεχ' αὐτοὺς,
 ἐνερνῆς

Daphne.

qui à terra surgebat, ferax erat, & crassus, superior autem mulieres erant, ab utero ferè sursum perfecta omnia habētes. Talem apud nos Daphnem scribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uersam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni. Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & folia, et uuæ. Eæ ergo ad nos accedentes salutabant, & dextras protendebant, quædam quidem Lyda, quædam Indica, plurimæ Græca lingua loquentes, oreq; nos deosculabantur. uerū qui osculum susceperat, illico ebrius ac nutabundus reddebatur. Fructum autē decerpi non sinebant, sed eo cuulso dolebant, & quidem cum clamore. Gliscebant autem uehementer nobis commisceri, duocq; ex nobis cum illis coiussent, ab eis non amplius soluti, sed ex pudendis cōnexusi sunt. Traxerunt enim repēte ex eadem specie naturam, & conradicati mansere. Iam & ipsis palmites digitis emittebant, et clauiculis circumplexantibus uuæ plenæ erumpebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confugimus, & cum conuenissemus, ijs qui ibi remanserant cum aliis, tum et derelictorum comitum commixtionem cū uicibus enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hausimus, item & è flumine uinum, inq; uicino littore noctem duximus. Mane autē ferebamur et non uiolētis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente insula, repente turbo factus est, qui nauem circunuoluens, et in sublime eleuans, ad ter mille ferè stadia nō iam in pelagus deposuit, sed sublata suspēdit, ingruēsque uelis uentus, & sinu facto deferebat carbasum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, uelut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autē apparebant & alia non procul insulæ, quædam ut uidebātur maiores, minores quædā, igni colore similes. Erat & alia subtus terra, urbes in se habens & flumina, & maria,

& syl

Schiffst. Daphne
in Luft.

Insula in aere.

ευεργής, καὶ παχὺς, τὸ δ' ἄνω, γυναικες ἥσαν, ὅσοι ἐκ τῶν λα-
 γόνων, ἅπαντ' ἔχουσα τέλθα. τοιαύτῳ παρ' ἡμῖν πλὴν δ' ἀφύλῳ
 γράφουσιν ἄρτι τοῖς ἀπόλλωνος καὶ λαμβάνοντος, ἀποδεδόχα
 μύλων. ἀπὸ τῶν δ' ἀκτύλων ἄκρω δ' ἐξέρχοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι.
 καὶ μεσὰ ἥσαν βοτάνων, καὶ μὲν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐνόμωμ' ἐ-
 λίσσιτε, καὶ φύλλοις, καὶ βόξισι. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἡσά-
 ξοντο, καὶ ἐξέρισαντο, αἱ μὲν, λυδίον, αἱ δὲ, ἰνδικὴν, αἱ πλεῖστα
 δὲ, πλὴν ἐλάτ' α φωνὴν προέμενον. καὶ ἐφίλῳ δὲ ἡμᾶς τοῖς δό-
 μασιμ. ὁ δὲ φιληθεῖς, αὐτίκα ἐμείδου, καὶ παρὰ φορὸν ἦμ. δ' ῥέπε-
 διαι μέντοι οὐ παρ' ἔχοντο καρποὺ, ἀλλὰ ἡλγουν, καὶ ἐβόων, ἀπο-
 πωμύλιν. αἱ δὲ, καὶ μίγνυον ἡμῖν ἐπεδύμασιν. καὶ δ' οὖν ἑνὲς τῶν
 ἐταίρων πλοκισσάντες αὐταῖς, οὐκ ἔτι ἀπελύνοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
 αἰσίοιμ' ἐδέδυντο. συνεφύοντο γὰρ, καὶ συνεβρίθοντο. καὶ ἥδη
 αὐτοῖς κλάδοι ἥσαν οἱ δ' ἀκτύλοι, καὶ ταῖς ἐλίσσι περιπλεκόμε-
 νοι, ὅσοι οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσαντες ἐμελλομ. καὶ αὐτὸν
 περὶ αὐτοῖς, ἐπὶ ναῦν ἐφύοντο. καὶ τοῖς ἀπολεσθεῖσι διηκού-
 μεθα ἐλθόντες τάτε ἄλλα, καὶ τῶν ἐταίρων πλὴν συμπολοῖν, καὶ
 πλὴν ἀμπελομίστ' αμ. Ὁ λαβόντες ἀμφορέας τινὰς, καὶ ὑδρόνους
 μύλοι τε ἄμα, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν οἰνισάμενοι, Ὁ αὐτοὶ πλοκισμοῖν αὐ-
 λισάμενοι, ἔωδιον ἀνέχοντο οὐ σφόδρα βιαίως πνεύματι. περὶ
 μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τ' ἦσαν φαινόμενης, ἄφνω τυφὸν ἐπιγε-
 μενον, καὶ περιδινήσας πλὴν ναῦν, καὶ μετεώρισας, οἷον ἐπὶ στα-
 θίς τριχιλίδος, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέω-
 ρον δ' ἐκ τῆς μέντης, ἀνέμῳ ἐμπεσὼν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
 πλὴν ὀθόνων. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀδούρομηνσαν
 περὶ τὴν καθορῶμεν γλῶττινα μεγάλῳ ὧν ὄρεϊ, καθάπερ νῆσ-
 λαμπερῶν, καὶ σφαιροειδῶν, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην.
 προσερχθέντες δ' αὐτῇ, καὶ ὀρμισάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοπεῖν
 περὶ δὲ πλὴν χώραν εὐρίσκομεν οἰκισμένην, Ὁ γεωργουμένην. ἡμέ-
 ρας γὰρ οὐκ, οὐδὲν αὐτόνδε καθεωρῶμεν, νυκτὸς δ' ἐπὶ γλῶττινῃς,
 ἐφάνοντο ἡμῖν ἄλλαι νῆσοι πλοκισμοῖν, αἱ μὲν, μέγας, αἱ δὲ, μικρό-
 τεραι, περὶ πλὴν γὰρ προσοικῆσαι. καὶ ἄλλῃ δ' ἐτις γῆ κάτω,
 καὶ πόλεις ὧν αὐτῇ, καὶ ποταμοὺς ἔχουσα, καὶ πελάγην, καὶ

*improvisi**salvum per
nos**Endymion**Phaëthon.*

& sylvas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolitur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere, comprehensi fuimus, in Equiuultures (sic enim illos dicunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homines sunt, equorum loco uulturibus insidetes. Magni etenim sunt uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim onerariae navis unaquæque ala maior, & robustior est. His igitur Equiuulturbus imperatum est circumvolantibus terram, si quis advena inueniretur ad regem agere, qui & nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut inspexit, ex ipsis, ut opinor, uestibus coniecturam capiens, Græci certe, inquit, uos aduenæ. Assentientibus autem nobis, quomodo, inquit, aduenistis, tantum aëris superantes? Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille incipiens, nobis, quæ sibi contigerant, enarrabat. Quod uidelicet homo esset, nomine Endymion, in nostra ortus terra, raptusque olim dormiens eo delatus fuerit, ubi & regioni imperaret. Esse autem terram illam dixit, quæ infra à nobis luna uidetur. Sed bono animo nos esse iussit, neque periculum ullum suspicari. etenim, ait, cuncta uobis aderunt necessaria. Si autem uiscero bellum, inquit, quod nunc solem incolentibus infero, omnium felicissime apud me uiuetis. Hinc nos interrogauimus, qui essent hostes, & quæ odiorum causæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum qui in sole sunt, Rex, etenim ille etiam habitatur, quem admodum & luna, multo iam aduersum nos bellum gerit tempore. Cœpit autem ea, quam audistis ratione. Ego olim pauperrimis quibusque, qui in meo erant regno, collectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, desertum tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia stimulus transitum prohibuit, medio in itinere occurrens, Equis formicis aduectus. tunc quidem uicti (non enim apparitu æquales eramus) secessimus. Nunc autem iterum uolo bellum inferre, & coloniam emandare. Quod si uultis mecum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus dabo unum unicuique, & ceteram armaturam. Cras autem faciemus

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

Ἰλᾶς, καὶ ὅροι. τὰν τῶν οὖν τῶν καθ' ἡμᾶς οἰκευμένων ἐκάστον. ὁ
 ξανὸν δὲ ἡμῶν καὶ ἔτι παρ' ὁρίων προελθόν, ξανελήφθημι τοῖς ἱππο
 γυνεῖς παρ' αὐτοῖς καλεσμένοις, ἀπαντῆσάντες. οἱ δὲ ἱππογυνοὶ, οὗτοι
 εἰσι μὲν ἄνδρες ἐπὶ γυνῶν μεγάλων ὀχρῶμοι. καὶ καθάπερ ἵπποις
 τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι. μεγάλοι δ' οἱ γυνοί, καὶ ὡς ἐπὶ παρ' ἱππεί
 φαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τεινέῃ. νῦν γὰρ με
 γάλως φορτίσιος ἴσθ', ἕκαστον ἥ πῆρ' ὧν, μακρότερον καὶ παχύτερον
 φέρεσι. οὗτοι οὖν τοῖς ἱππογυνεῖς προστέτακται περὶ τοῦ
 μύου τῶν γυνῶν, εἴ τις εὐρεθῇ ξένος, ἄγαρ ὡς τὸ βασιλεῖα. ὁ δὲ
 καὶ ἡμᾶς ἐυλαβόντες, ἄγουσι ὡς αὐτόν. ὁ δὲ, δεασάμενος, καὶ
 ἀπὸ τοῦ σολῆς ἐκίστασας, ἑλλόμενος ἄρα ἔφη ὑμῖν ὡς ξένος. συμφη
 σάντων δὲ, πῶς οὖν ἀλὶ κεοδὲ ἐφη τὸ σόντον ἀεὶ δὲ μελθόντες, καὶ
 ἡμῖν δ' ὡς αὐτοῖς δινούμεθα. καὶ ὅς ἄρ' ἐξάμενοι τὸ κατ' ἐαυ
 τὸν, ἡμῶν διεξίει, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὧν, τὸν νομα ἐνδυμῶν
 ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου γῆς καθεύδων, ἀναρπαδὴν ποτε. καὶ ἀλὶ
 μινος, βασιλεύσει τὸ χῶρας. εἶναι δ' τῶν γυνῶν ἐκείνων ἔλεγε, τῶν
 ἡμῶν κατὰ φαινομένην σελήνῃ. ἀλλὰ διαφύξῃ τε πρὸς ἐκείνους, καὶ
 μετὰ ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους. πάντα γὰρ ἡμῶν πρὸς ἐκείνους ὧν δὲ
 μετὰ. ἡ δὲ καὶ κατὰ τὸν ὧν τὸν πόλεμον, ὃν ἐκφέρει νῦν πρὸς
 τοὺς τὸν ἡλὸν κατὰ τὸν ὧν, ἀπάντων ἐνταυθα μόνος ἄτα παρ' ἐμοὶ
 καταβιώσεται. καὶ ἡμῖν ἡρόμεθα τίνες τε εἶμι οἱ πολέμιοι, καὶ τῶν
 αὐτῶν τοῦ διαφορᾶς. ὁ δὲ, φαίμεν φησὶν, ὁ δὲ ὧν ὧν ἡλίφ κατὰ
 τοῖς οὖν τὸν βασιλεῖς, οἱ κεῖται γὰρ δὲ καὶ κεῖται ὡς πρὸς καὶ σελ
 λήνῃ, πολὺν ἡδὲ πρὸς ἡμᾶς πολέμῳ χρονοῖ. ἡρξάτο δ' ὁ βασιλεὺς τοῖς
 αὐτοῖς. τῶν ὧν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγα
 γῶν, ἐβεβλήθη ἀποικίαν εἰς τὸν ἑσφόρον σελῶν, ὅντα ἐρημον,
 καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικέμενον. ὁ τῶν φαίμεν φησὶν ἡμῶν, ἕως
 λυσε τῶν ἀποικίαν, καὶ μέσσω τὸν πόρον ὑπαντίστας ἐπὶ τῇ ἱππ
 μυρμύκῳ. τό τε μὲν οὖν νικηθέντες, ὅτι γὰρ ἡμῶν ἀντίπαλοι τῇ
 παρασκήνῃ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὐτοῖς ἐλθόντες
 καὶ τὸν πόλεμον, καὶ παραγγῆλαι τῶν ἀποικίαν. ἡ οὖν ἐν τῇ
 λητῇ, κοινωθήσεται μοι τοῦ στόλου. γῦπας δὲ ὑμῶν ἐγὼ παρ' ἐξ
 ἡμῶν βασιλικῶν ἐκείνους, καὶ τῇ ἑλλόμενος ὀπλισμῶν. αὐτοῖς δὲ ποι

b ἡ ἐσόμεθα

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc est sententiā,
 fiat. Tunc apud eos conuiuiū excepti mansimus. Mane
 autē exurgētes statuebamur in aciē. nunciabant enim ex
 ploratores, hostes appropinquare. Magnitudo quidem
 exercitus centum milia erant, absq; peditibus & externis
 auxilijs, item absq; impedimentis, et machinarum fabris.
 Horum autem octuaginta milia Equiuultures erant, qui
 autem ab Lachanopteris ferebātur, uiginti milia. Est au
 tem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obsita.
 Qui uero ex his uelociore erant, pennas habebāt lactu
 cæ folijs maxime similes. Ibi uero & cum his Cenchrobo
 li ordinati sunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & a septē
 trione auxilia psyllotoxotæ quidem numero triginta mi
 lia, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum sa
 ne psyllotoxotæ magnarū pulicum sessores sunt, unde et
 appellationē trahunt. Pulicū uero magnitudo, ut duo
 decim elephantes. Porro Anemodromi pedestres quidē
 sunt, feruntur autem uento absq; alis per mediū aëra. Mo
 dus autem quo feruntur talis est. Subcingunt se tales
 tunicas, easq; uento sinuantes, uelorum in morem, ac ue
 lut naues aguntur. Hi in pugna scutis armati plurimū ua
 lent. Dicebātur autem aduentare ab his, quæ supra Cap
 padociā sunt stellis, Struthobalani quidē numero septu
 aginta milia, Equogrues quinquaginta milia. Hos ego
 non uidi, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas
 scribere ausim. Portentuosā quædā, ac incredibilia de his
 dicebātur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omni
 um autē armatura eadē erat. Galea quidē ē fabarū spolijs.
 Magnæ autē apud illos fabæ, & durissimæ. Thoraces autē
 squamei omnes, et squamis quidē lupinis. etenim lupino
 rū siliquas consuētes thoracas faciūt. Sunt autē siliquæ ipsæ,
 ut cornu, duræ, scuta et enses quales Græcorū. Vbi uero
 occasio data est, sic in aciē deducti sunt. In dextro qdē cor
 nu Equiuultures, et rex optimos quosq; circa se habēs cū
 qbus et nos eramus, in leuouero Lachanopteris. Porro in
 ter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditat⁹
 myriadū sex miliū. Hunc statuere in aciē in hūc modū. &
 ranæ.

Exercitus
 Cenchroboli.

λαχανό
 πτεροι.

ψυλλοτόξοι
 τάλ.

ἐν εὐμόδρ
 μοι.

στρουθοβά
 λαντοι.
 ἰσχυροτέρα
 νοι.

Αἰετες.

κσόμεθα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἔφην ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπεσκήσοι δὲ
 κῆ. τό τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῦ ἐστιαθέντες, ἐμείναμεν. ἔωθεμ ὅδ' ἰα
 νασάντες, ἐτασόμεθα. καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ πλησίον εἶναι ἐσημανο
 τὸν πολέμους. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῆς στρατίας, δέκα μυριάδες
 ἔχοντο, ἀντὶ τῆς σκηνοφόρου, καὶ τῆς μηχανοποιῶν, καὶ τῆς πεζῶν
 ὅς τ' ἐξῶν συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἰπ
 πόγυτοι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῆς λαχανοπήρου. ὄρνεον δὲ καὶ τῷ
 τόδ' ὅςτις μέγιστον, ἀντὶ τῶν πηρῶν λαχάνους πάντῃ λάσιον. τὰ δ'
 ὠκύνερα ἔχον, θριδάκνοις φύλλοις μάλιστα προσεικότα. ἐπὶ δὲ
 τούτων, οἱ κεγαροβόλοι πλάχατο, ὅς οἱ σκοροτομάχοι. ἤλθοι δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν τυλλοτοξόται, πεν
 τακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν τυλλοτοξόται, ἐπὶ
 φυλλῶν μεγάλων ἰππάζοντο. ὁ δὲ καὶ τὴν προσκηγορίαν ἔχοντο.
 μέγιστον τῆς φυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δὲ ἀνεμοδρό
 μοι, πεζοὶ μὲν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τοῦ ἄρι ἀνδρῶν τῆς πηρῶν. ὁ δὲ
 τῆς φορᾶς, τοῖος δὲ χιτῶνας ποδῆρας ὑπεζωσμένους, καλ
 πώσαντες αὐτοὺς τοῦ ἀνέμου, καθάπερ ἰσία, φέρονται ὡς τῆς τὰ σκά
 φη. τὰ πολλὰ δὲ οἱ ποιεῖται ἐν ταῖς μάχασι πελτασαί εἰσι. ἐλθ
 οντο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τὴν καππαδοκίαν ἀσέρων ἦσαν, σὺν
 δοβάλανοι μὲν, ἐπηκισμύριοι, ἰππογέραντοι δὲ, πεντακισχίλι
 οί. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ οὐδὲ
 γράφει αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. περὶ αὐτῶν καὶ ἄλλα πε
 ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὕτη μὲν τοῦ ἐνδυμίωνος ἡ δ' αὖτις. σκε
 νὴ δὲ πάντων ἡ αὐτή. κρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς κυάμων. μεγάλοι γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ καρτεροί. θώρακες δὲ φορτιστοὶ
 πάντες, θέρμιοι. τὰ γὰρ λέπνη τῆς θέρμης συρράπτοντες, ποιο
 οῦνται θώρακας. ἄρρηκτον δ' ἐκὼ γίγνεται τῶν θέρμων τὸ λέπ
 νον, ὡς τῆς κέρας. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἐλλυρικά. ἐπεὶ
 δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὧδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον οἱ ἰπ
 πόγυτοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχω. καὶ
 ἡμεῖς ἐν τούτοις ἦμεν. τὸ δὲ ἐναντιον, οἱ λαχανοπήροι, ὅς μέ
 σον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν κα
 τὰς ἐξακισχίλιας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀράκ

Nycterion
ἡπτομήν
μικρ.

αεροκῶν
ωες.
αεροκόρ
δακεις.

καυλομύ
κηες.

κυνοβάλα
νοι.

ranæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus
insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medi
um aëris, quod à luna in luciferū diffunditur. Idq; ut pris
tum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo
peditatū statuunt. Ducebat autem hunc Nycterion Eu
dianaëtis filius. Hostium autem læuum quidem Equisfor
mici, & in his medijs Phaëthon. Bestiæ autem magnæ
sunt alatæ, hisq; quæ apud nos sunt formicis, præter ma
gnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iu
gerum mensuram implet. Pugnabant autem non solum
qui desuper insidebāt, sed & ipsæ cornibus maxime. Di
cebant esse horum numerū pene quinquaginta milium.
In eorum autem dextro Aeroculices ferè quinquaginta
milia, sagittarij omnes magnis in culicibus insidentes.
Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pe
destres, uicini bellicosi. etenim procul raphanos iacula
bantur maximos, percussusq; neq; parum subsistere po
terat, moriebatur enim confestim uulnere quodam foeto
re infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas fere
bant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accin
ctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicū
tur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem funge
is utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Stetes
runt autem post hos & Cynobalani, quos n̄ miserunt,
qui canē stellam inhabitant, quinquaginta milia nume
ro. & hi uiri non humanis sed caninis uultibus super ala
tas glandes pugnabant. Dicebant autē ab ipsis hostibus,
& alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculato
res scilicet ac Nubecētauri. sed hi commisso iam prælio,
aduenerūt. quod utinā non fecissent. Qui uero funda ute
bantur omnino non aduenerūt. Quare iratū Phaëthonta
tradunt, omnem illorū regionem igne uastasse. Et is qui
dem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa
erecta sunt, & aselli ruditu undiq; constrepuere (nam his
tubarum loco utuntur) committentes prælium pugna
bant, & solarium quidem læuum confestim fugit. Ne
que enim sufferre ualuit instantes Equiuultures, nosq;
inle

χναὶ παρ' αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ μεγάλοι γίγνοντο, πολὺ δ' ἦν κυνη-
 δωμνήσωμ ἕκαστον μείζωμ. τούτοις προσέταξε διυφύλασσειν με-
 ταξὺν ῥῆσι σελεύους, καὶ τ' ἐωσφόρου ἁέρα, ὥς δὲ τάχιστα θέραιραν
 σαύτο, καὶ παλίστομ' ἐποίησαν. ἐπὶ τούτῳ πρῆταξε τὸ πρῶτον. ἦν
 γὰρ τοῦ δὲ αὐτῶν, Νυκτερίων ὁ Εὐδιδαναιος. ἦτορ αὐτός. τ' δὲ πο-
 λεμίων, τὸ μὲν εὐώνυμον, εἶχον οἱ ἰσπομύρμυκες. καὶ οὗ αὐτοῖς, ὁ
 φαείνωμ. θηρία δ' ἐὶ ὅστις μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμυ-
 ξι προσεικότα, πάλιν τῷ μεγέθει. ὁ δ' αὖ μέγιστος αὐτῶν, καὶ δῖπλε-
 θρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐκ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλ-
 σα τοῖς κέρασιμ. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πάντες μυριά-
 δας. ἐπὶ δ' ἐξ ἑξῆς αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκώωνες, ὅντες καὶ οὗ-
 τοι ἀμφὶ τὰς πάντες μυριάδας, πάντες τοξόται, κώνωψι μεγάλοις
 ἐποχόμενοι. μετὰ δ' αὐτῶν, οἱ Ἀροκόρδακες, ψαλίοι τε ὄντες, καὶ
 πεζοί. πάλιν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ἐκ-
 φανίσας ὑπερμεγέθους. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγῳ ἀντέχευε ἐδύ-
 νατο, ἀπέθνησκε δὲ, δύσσομίας ἑνὸς αὐτίκα ὅθι ἔθανμα δ' ἐπι-
 γινόμενης. ἐλέγοντο δὲ χεῖρ τὰ βέλη μαλάχης ἰῶ. ἐχόμενοι δ'
 αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομύμυκες, ὁπλῖται ὄντες, καὶ ἀγχιέμα-
 χοι δ' ὡς πάλιν μύμυκοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομύμυκες, ὅτι ἀσπίσι
 μὲν μυκήτινοις ἐχῶντο, δόρασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσ-
 παράγων. πάλιστομ δὲ αὐτῶν, οἱ κωοβάλλανοι ἔστησαν, οὓς ἐ-
 πεμψαν αὐτοὶ οἱ τὸν σείριον κατοικῶντες, πεντακισχίλιοι. καὶ
 οὗτοι ἄνδρες κυνοπρόσωποι, ἐπὶ θαλάσῳ πρῶτων μοχόμε-
 νοι. ἐλέγοντο δὲ κακείνων ὑπερίχθῳ τῇ συμμάχῳ, οὓς τε ἀπὸ
 τῷ γαλαξίῳ μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ νεφελοκένταυ-
 ροι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, πῆς μάχης ἥδη κεκριμμένης ἀφείκοντο, ὥς
 μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονήται δὲ, οὐδ' ὅλως παρεγγίνοντο.
 δῖος περ φασὶν αὐτοῖς ὑπερομ' ὀργισθέντα τὸν φαέθοντα, πυρρῶς
 λῆσαι πλὴν χώραν. τοιαύτη μὲν καὶ φαείνωμ ἐπὶ παρὰ σκηνῇ
 συμμαίξαντες δὲ, ἐπεδὴ τὰ σημεῖα ἦρθῃ, καὶ ὀγκήσαντο ἕκαστε-
 ρωμ οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπισῶν χεῖνται, ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῇ ἡλιωτῶν, αὐτίκα ἐφυγε οὐδ' ἐς χεῖ-
 ρας δ' ἐξάμειον τοὺς ἰππογύπτους. καὶ ἡμεῖς εἰσώμεθα κτε-
 νοντες

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu superius evadebat, nostro, quod in læuo erat, propulsato. Exeuntes autem Aëroculices insequiebantur usque ad pedistatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt e regione declinantes, idque maxime, ubi senserunt suos, qui in læuo fuerant, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, multum quidem capti, plurimi uero cōfecti occubuerunt, in ipsasque nubes sanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubre apparerent, quales apud nos uidentur occidere sole. Multus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid olim contigisset, quum Homerus suspicatus fuerit, Iouē in Sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Conuersi autem à cæde duo trophæa statuimus, unum quidem in aranearum telis, & pedestris pugnae, alterum autem pugnae in aëre supra nubes. His iam dudum exactis nunciatum est ab exploratoribus, Nubecetauros aduentare, & irrumpere, quos Phaëthontia antea aduenisse oportuerat. Iique ubi aduenere spectaculum præbuere insolitum, & inexpectatum. homines erant alatis equis commixti. Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum colossi à medietate sursum, equorum autē similis ualidae onerariae nauis. Equidem eorum numerum non scripsi, ne cui incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à sagittario, qui est in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos sensere, ad Phaëthontem quidē miserunt ut iterum rediret, ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruunt, inordinatos quidem, ob eam quam hostibus fecerant fugam, & iam spolia diuidentes, omnemque nostrorum multitudinem in fugam uertunt. Ipsum autem regem insequuntur usque ad ciuitatem, atque ex illius auribus conficiunt plurimas. Deiecerunt autem & trophæa, ac omnem aranearum contextum. Campum decurrerunt, neque ceperunt, & è comitibus duos. Iam autem & Phaëthon aderat, et sub illis alia trophæa statuerunt. Nos autē ad solem ipso die ducebamur, araneæ teque fragmēto manibus post tergum ligatis. Hi ciuitatē obsidere omnino noluerunt, conuersi uero mediū aeris uallauerunt, ut de cætero splendor à sole ad lunā

Locust
 Iliados ω.

νεφελοκέων
 ταυροι.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

νοιτες. ὃ δὲ ξιόμ' αὐτῶν, ἐκράτα τῷ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἑωυνύμου.
 Ὡς ἐπεξήλθοι οἱ Αἰρεκωνωπερ δ' ἰώκοντες, ἄχρη πρὸς τοὺς περὶ τῶν.
 ἐνταῦθα δὲ κακείνων ἐπιβοηθούντων, ἐφυγορ ἐπικλινάυτες, καὶ μά-
 λιστα ἐπεὶ ἡοιότο τοὺς ἐπὶ τοῦ ἑωυνύμου σφῶν νενικημένους. ὃ δὲ
 τρωτῆς λαμπτρῶς ἡγομύνης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκοντο, πολλοὶ
 δὲ καὶ ἀνθρωπῶν. καὶ τὸ αἶμα ἔρρε. πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ νεφῶν,
 ὡς τε αὐτὰ βάπτειται, καὶ ἐρυθρὰ φαίνεται, οἷα παρ' ἡμῶν οὐο-
 μύλου τοῦ ἡλίου, φαίνονται. πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατέπεσαν,
 ὡς τε με εἰκάξω, καὶ ἄρα τοίνυν τινὲς καὶ τῶν ἄλλων ἄνω ἡγομύ-
 νου, οὐκ ἐπὶ ἐλαβεν αἶματι ὕσαι τὸν Δία ἐπὶ τοῦ Σαρω-
 νίονος θανάτου. ἀναστρέφοντες δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔξοπα, οὐ-
 κ' ἔσχατον, ὃ μὲν ἐπὶ τῷ ἀραχνίῳ καὶ περὶ μαχίας, τὸ δὲ τῷ
 ἀραχνίῳ, ἐπὶ τῷ νεφῶν. ἄρτι δὲ τὴν γλῶσσαν γιγνομύμων, ἡγε-
 λοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ νεφελεσκένταυροι, προσελάυνοντες, οὗ-
 κ' ἐπὶ τῷ μάρκῳ ἐλθὼν τοῦ φαέθοντος. καὶ δὴ ἐφαίνοντο προσόντες,
 νέεμα παρὰ τοῦ ἡλίου, ὃς ἴστωρ πρὸς τῶν, Ὡς ἐνδρώπων συ-
 γκρίμνοι. μέγας δὲ τῷ ἡλίου ἐνδρώπων, ὅσοι ἔρροισιν κολο-
 σσὶ ὃς ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω. τῶν δ' ἴστωρ, ὅσοι νῶς μεγάλης φορ-
 τῆς, ὃ μὲν δὴ πᾶσι τοῖς αὐτῶν οὐκ ἀνέγχετο, καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ἔ-
 ποσῶν ἡμ. ἡγετο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τοῦ ἡλίου τοῦ ξιότος. ἐπεὶ δὲ
 ἡοιότο τοὺς οὐλῶν νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαέθοντα ἐπεμφορ
 ἀγγελίαν αὐτοῖς ἐπέειπε. αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, πεταραγμένοι
 ἐμπήσαντο τοῖς σελήνῳ, ἀτάκτοις περὶ τὴν δ' ἰώξιν καὶ τὰ
 λάφυρα δ' ἐσκατάμενοι. καὶ πάντας μὲν ἔπεισαν. αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλέα κατὰ δ' ἰώκοντι πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ πᾶσι τῶν
 ὄντων αὐτοῦ κτείνεσιν. ἀνέσασσαν δὲ καὶ τὰ τρώεσσαν, καὶ κα-
 τέειραμον ἔπαρ τὸ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν περὶ οὐκ ἔφασκον. ὥς
 δὲ, καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἐταίρων ἐζώχεσαν. ἡδὴ δὲ παρὼν καὶ
 ὁ φαέθων, καὶ αὐτοῖς ἄλλα τρώεσσαν ὑπὸ ἐκείνων ἴστωρ, ἡμῶν
 οὐκ ἀπὸ γόμειας ἐς τὸν ἡλιον ἀνδραγαθῶν, τὸ χεῖρε ὅπισθον δὲ
 νέοντες ἀραχνίον ἀπεκόμματα. οἱ δὲ, πολλοὶ καὶ μὲν οὐκ ἐ-
 γνωσαν τὴν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἡλίου
 ἀπετείχιζον, ὡς τε καὶ τὰς ἀνὰ τὸν ἡλιον πρὸς τὴν

lunam minus perueniret. Vallum autem erat duplex, ne-
beum, ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam conti-
nua nox cuncta teneret. Qua in re pressus Endymion
mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se pate-
rentur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa per-
soluere, scq; auxiliarem, & amicum fore, neq; in poste-
rum bellaturū. insuper & obsides offerebat. Phaëthon
uero congregato bis concilio, primo quidem in ira per-
stitit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditio-
nes acceptæ sunt huiusmodi. foedus inierunt Solarij &
horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus,
ut intermurale desiciant Solarij, neque posthac lunam
inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij
autem dimittant stellas liberas, armaque posthac So-
laribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis
inuaserit uectigallum conditionem pendat. annuatim
rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obsides
que eius det decies mille. Colonia in Luciferum com-
munis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Scul-
pantur aut foedera columna electrina, eriganturque in
medio aëris in conspectu. Qui uero pepigere ex Solaris-
um quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius,
Lunarium autem Nyctor, & Menius, et Polylampes.
& talis quidem pax sequuta est. confestim murus euer-
sus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam
ipsi regressi sumus, obuiderunt nobis socij, & cum la-
chrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui
suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in
colonia communicaremus, se enim daturum filium in u-
xorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam a-
pud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam
parui, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi
non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos die-
bus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uide-
rim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Pri-
mum quidem eos non generari ex mulieribus sed mas-
culis

Foedus.

Pyronides.
Therites.
Phlogius.
Nyctor.
Menius.
Polylāpes.

Misabilia Lu-
naria.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α΄

σελινύω δ' ἴκην. ὃ δὲ τῆχος, ἦν δ' ἰπλοῦν, νεφελοτόμ, ὥς τε σάφης
 ἔκλειψις τῆς σελινύως ἐγεγόνε. καὶ νυκτὶ δ' ἵπνεκῆ, πᾶσα κατείχετο
 το. περιζόμεν^Θ δὲ τούτοις ὁ ἐνδυμίωμ, πῆμας, ἰκέτ' οὐ καδαι
 ρῆν τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιορᾶν ὃν σκότῳ βιοτείνον
 τας. ὑπὸ χεῖρ^Θ καὶ φόρος τελέσθην, καὶ σύμμαχ^Θ ἔσθ' οὐα,
 καὶ μικέτι πολεμήσθην, καὶ ὁμήρους ἐπὶ τούτοις, δ' οὐνα ἦδε
 λειν. οἱ δ' ἐπερὶ τὸν φαέθοντα, γήνομενκες δ' ἔς ἐκκλησίαις, τῇ προτε
 ραίᾳ μου, οὐδ' ἐμ' παρῆλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δ' μετέγνω
 σαν. καὶ ἐγλύετο ἡ εἰρώνη ἐπὶ τούτοις. καὶ τάς εὖ σωθήκας ἐποιή
 σαντο οἱ ἡλιώται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς σελινύτας καὶ τοὺς συμ
 μάχους, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν τοὺς ἡλιώτας τὸ διατείχισμα,
 καὶ μικέτι ἐς πλὴν σελινύω ἐσβάλλειν. ἀποδ' οὐνα δὲ καὶ τοὺς αἰ
 χμαλώτας, ρήτῳ ἕκασον γνημάτων. τοὺς δ' ἐσελινύτας, ἀφ' οὐα
 μὲν ἀποποιήσας τοὺς γε ἄλλους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 ἡλιώταις. συμμαχῶν δ' τῇ ἀλλήλωμ, ἦν ἔς ἐπὶ. φόρον δ' ὅποτε
 λῆν ἕκαστος ἔτρε τὸν βασιλέα τῷ σελινυτῶν τῷ βασιλεῖ τῶν ἡ
 λιωτῶν, δ' ὅσος ἀμφορέας μυρίου. καὶ ὁμήρους δὲ σφῶν αὐτῶν
 δ' οὐνα μύριες. πλὴν δ' ἀποικίαν πλὴν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινῶν ποι
 ῆσαι, ὅ μετέχευ τῶν ἄλλων τὸν βυλόμενον. ἐγγράφαι δ' ἐτάς
 σωθήκας σήλη ἡλεξίνην, καὶ ἀνασῆσαι ὃν μέτω τῷ ἀεὶ ἐπὶ τοῖς
 μεθορίοις. ὡμοσαν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, πυρωνίδης, καὶ οὐρίτης, καὶ
 φλόγι^Θ. σελινυτῶν δ', νύκτωρ, καὶ μίνιος, καὶ πολυλαμπής.
 τοιαύτη γὰρ ἡ εἰρώνη ἐγλύετο. ἐν δὲ τὸ τῆχ^Θ καθήρετο, καὶ ἡ
 μάς τοὺς αἰχμαλώτας ἀπέδ' οὐσαν. ἐπεὶ δ' ἀρικόμεθα ἐς πλὴν σε
 λινύω, ὑπὸ πύργῳ ἡμῶν, καὶ ἡσυχάζοντο μετὰ δακρύων, οἵ τε ἐ
 ταῖροι, καὶ ὁ ἐνδυμίωμ αὐτός. καὶ ὁ μὲν, ἡῖς μετὰ τε παρ' αὐ
 τῶν, ὅ κοινωνῆν οὐ ἀποικίας, ὑπισχνόμεν^Θ δ' ὄσων πρὸς γὰ
 μομ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. γυναικας γὰρ οὐκ εἰσι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ
 δ' οὐδ' αὐτῶς ἐπεθόμην, ἀλλ' ἡῖον ἀποπεμφθῆναι κάτω εἰς πλὴν
 θάλατταν. ὥς δὲ ἔγνω ἀδ' αὐατορ ὃν πεῖθαι, ἀποπέμπε ἡμᾶς,
 ἐσιδάσας ἐπ' αὐτῶν ἡμέρας. αὐτὸς δ' ἐν τῷ μεταξὺ διαξίβωμ ὃν τῇ σελιν
 νῇ, κατενόησα, καὶ νῶν, καὶ παρὰ δ' οὐα, ταῦτα βύλομαι εἰπεῖν.
 πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γινῶσθαι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν

ribus, nam masculis nuptijs utuntur, sed nec quid sit foemina omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimalium usque annum omnes mulierum habentur loco, eo autem supra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uentre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem foetus conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore praecidentes educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia exponentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uidetur ad Graecos illud gastrocnemiae uocabulum deuenisse, quod apud illos uentris loco sura concipit. Maius quiddam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum hominis praecidentes in terram plantantium more defodiunt. Inde autem exoritur arbor carnea maxima, ut phallos. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubitales glandes. Vbi autem eae maturae fuerint, decerpascudunt, atque in homines effingunt. Pudenda autem habent apposititia, quidam eburnea, pauperes autem lignea quibus coeant, & uxoribus misceantur. Postquam autem senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euane scit in aërem. Cibus est omnibus unus: structo etenim igne, ranas assat super prunas. Multae apud illos sunt ranae per aëra circumuolantes. His autem assatis circumfusi uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum, ac uescuntur. et cibo quidem talialuntur. Potus haec illis est aër expressus in calicem, liquorem ex se ut ros red dens. Non egerunt autem, neque mingunt, neque perfossi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus rem obscenam praestant, uerum poplitibus supra suram. nam illic perfossi sunt. Pulcher apud illos abetur caluus, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contra formosi habentur. Aduenerunt enim quidam quibus illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed unodigiti sunt omnes. In speciem caudae brassicae natibus cuiusque illorum innascitur proluxa, semper germi-

nans

γαστροκνή

μια

δενδρόειτοι

. 11.

Monstra.

Comete.

ἄρρενων. γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χθῶνται. Ἐνθα δ' ὄνομα γυναι
 κὸς ὅλας ἴσασσι. μέχρι μὲν οὖν πέντε καὶ εἴκοσι ἐπὶ τῶν, γαμῆτ
 ἕκαστος, ἀπὸ τ' ὅττω, γαμῆ αὐτός. κύσσι δὲ οὐκοῦν ἐν τῇ νηϊού
 ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκημίαις. ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ συλλαβὴ δ' ἑμβρυ),
 παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χθόνω ὑστερον ἀνατεμόντες, ὁξάγιστοι νε
 κρᾶ, ἐκδίντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἀνεμεν κεχηνότα, ζωοποιῶσι. οὐ
 κ' εἰ δέ μοι καὶ τοὺς ἑλλώας ἐκιδεν ἡμεν φη γαστροκημία
 τούνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρὸς κινεοφῶ. μεῖζον δὲ τού
 τ' ἄλλο διηγήσομαι. γήϑ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καὶ
 λάρυνοι Δενδρίται. γίγνεται δὲ τ' ἔσπορ τούτῳ. ὅρχιμ ἀνδρῶν
 παρ' τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες, ἐν γῇ φυτεύουσιν. ἐκ δ' αὐτῶν, δένδρον
 ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἶον φαλλός. ἔχει δὲ καὶ κλάδους,
 καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς, ἐστὶ βάλανοι πεχυαῖοι τὸ μέγεϑ'· ἐπε
 δ' αὖ οὐκ ἀποπαινώσι, ἔνυγῃσιν αὐτὰς, ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώ
 πους. αἰδοῖα μύλῳ προσεῖτα ἔχουσιν. αἱ μὲν, ἐλεφάντινα, οἱ δὲ
 πένκτες αὐτῶν, ξύλινα. καὶ διὰ τούτων ὀχεύουσιν, καὶ πλοκάμ
 σι ταῖς γαμῆταις αὐτῶν. ἐπεὶ δ' αὖ δε γηράσῃ ὁ ἀνδρῶν, οὐκ
 ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥς πρὸς καπνὸς διαλυόμενος ἀεὶ γίγνεται. ἔσ
 φη δ' ὅτι παρ' αὐτῶν, ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ παρ' ἀνακαύσασιν, βαρῆχους
 ὀπῶσι ἐπὶ τῇ ἀνθρώπων. πολλοὶ δ' παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῇ αἰ
 ῇ πετόμῳ. ὀπῶ μύλῳ δὲ, περικαθιόντες, ὥς πρὸς δὲ περὶ ἑῶ
 πῶν, λάπτουσι τὸν ἀναδυμῶ μύλον καπνόν, καὶ εὐωχολῶνται.
 σίτω μὲν δὲ ἑξέφονται ποιόντες. ποτόν δὲ αὐτοῖς ὄξιμ, αἷρ ἀπο
 θλιβόμενον εἰς κύλικα, καὶ ὑγρὸν ἀνιέει, ὥς πρὸς δένδρον· οὐ μὲν
 ἀπορροῖσι, καὶ ἀφροδύουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τέξιν, ἡπερ ἡμεῖς. ἀλλ'
 οὐδὲ πλῶσωνσιν οἱ παῖδες ἐν ταῖς πυγαῖς παρῆχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὑπὲρ πλῶ γαστροκημίαν. ἐκ δ' ἄρ' εἰσι περὶ ἡμέ
 νοι. καλὸς δ' ἐνομίζετο παρ' αὐτοῖς, ἡρπᾶς φαλακρὸς καὶ ἀκαμος
 ἦ. τοὺς δὲ κομήτας καὶ μουσάττονται. ἐπὶ δ' ἡν κομῆτων ἀσέρων,
 τούαντιόν, τοὺς κομήτας καλοῦν ἐνομίζουσιν. ἐπεὶ δ' ἡμερ γὰρ ἄνεις
 οἱ καὶ περὶ ἐκείνων διηγοῦντο. καὶ μὲν καὶ γῆρα φύσσι, μικρόν
 ὑπὲρ τὰ γόνατα. καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσίμ οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάν
 τες εἰσὶ μόνον δάκτυλοι. ὑπὲρ δ' τὰς πυγὰς ἐκάστω αὐτῶν, κράμβη ἐκ

mans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungūt
& mel amarissimum. qui si quando uel labori insudant,
uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & calcus ex eo co
aguletur melle paululum distillāte. Oleum autem ē cepis
educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentū. Vi
neas habent plurimas, & aquæ feraces: uuarum autem
acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uides
tur ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uitis
grandinem huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur,
in eum quantum cupiunt mittentes. Apertilis etenim
uenter est illis, & iterum clausilis, neque in illo intesti
num ullum, aut epar apparet, solum autem densus est
intus & pillis obsitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in e
um subeant. Amictus autem diuitibus quidem uitreus
& mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallo
rum sunt fecunda, idemque aqua macerata metalla
ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos o
mnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri
putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidem
dicam. Oculos exemptiles habent, ut qui uelit suos
exemptos seruet eos apud se donec illis ad uisum ege
at, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte propri
os perdiderint, ab alijs mutantur, & uident. Sunt &
locupletes qui plures habeant, occultos quidem & re
conditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui
ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas ha
bent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia con
spicatus sum. Speculum maximum supra puteum posi
tum est, non adeo altum. In puteum si quis descende
rit, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si
uero speculum intueris, omnes quidem urbes, omnes
que gentes uides, non secus ac si omnibus interessēs.
Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero
& illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod
si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eò perue
niet sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui
circa

grando.

Oculi ex
emptiles.

.iii.
Speculum.

ἐπεφυκε μακρὰ, ὡς πρὸ οὐρὰ, δάλλυσσα ἐς αἰὶ, καὶ ὑπὲρ ἅπαντας
 ἦεντος, οὐ κατακλωμύνει. ἀπομύηται δὲ μέλι δριμύτατον. καὶ
 περὶ αὐτὴν ἡ πονώσις, ἡ γυμνάζουσα, γάλακτι τῷ σῶμα ἀλείφει
 σιμ, ὡς περὶ τυρούς ἀπὸ αὐτοῦ πηγνυσθαι, ὁλίγον τῷ μέλιτι
 ἐπισιάσαντες. ἔλαμον δὲ ποιδντα ἀπὸ τῆς ἡρομμύου πᾶν λιπα
 ρόμπε, καὶ ἐυώεις, ὡς πρὸ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσι ὑπὲρ
 θροφόρους. αἱ γὰρ ῥάγες τῆς βοτρυώου, εἰσὶν ὡς πρὸ χάλας. καὶ
 μοι δοκεῖ περὶ αὐτὴν ἐμπεισὼν ἀνεμῶν διασείσθαι τὰς ἀμπέλους
 ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλας, διαβράχυνται τῇ
 βοτρυώου. τῇ μύλῳ γὰρ ὅσα πῆρα χῶνται, τινέντες ἐν αὐτῇ, ὅ
 σων δέονται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς ἀντὶ, καὶ πάλιν κλασθήσονται.
 ἔντερον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἥπαρ φαίνεται, ἡ τούτου νόμος, ὅτι δια
 σθεῖν ἐντοσθε, καὶ λάσιος ὅστις. ὡς περὶ τὰ νεογνὰ περὶ αὐτὴν
 γῶσι, ἐς ταύτην ὑποδύνεται. ἐοικὸς δὲ τοῖς μὲν πλῆσι, ὑαλί
 νη, μαλακῇ, τοῖς πένκσι δὲ, χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολυχάλκα γὰρ τὰ
 ἐκείνη χωρία. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑπὲρ ὑποβρέξαντες, ὡς
 περὶ τὰ ἔρια. περὶ μύλῳ τῆς ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὁκνῶ
 μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσει ψεύσασθαι διὰ δὲ ἄπιστον τοῦ λό
 γου. ὁμοῦς δὲ καὶ τοῦτο ἔρω. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιεφειμένους ἔχουσ
 σι. καὶ ὁ βαλόμενος ἐξελών τοὺς αὐτοὺς, φυλάττει ἐστὶν αὐτῷ
 δὴ ἰσθμῷ. οὕτως δὲ ἐν δέμῳ, ὅρα. καὶ πολλοὶ τοὺς σφείρους
 ἀπολείβοντες, παρὰ ἄλλω χρησάμενοι ὁρώσι. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πολ
 λούς ἀποδέτους ἔχουσι, οἱ πλούσιοι. τὰ ὅσα δὲ, πλάτάνων
 φνύλλια ἐστὶν αὐτοῖς, πλῶνγε τοῖς ἀπὸ τῆς βαλάνων. ἐκείνοι
 γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσι. καὶ μὴ καὶ ἄλλο δασύμα ἐν τοῖς βα
 σιλείοις ἐδεασάμεν. κατόπῃρον μέγιστον κῆτα ὑπὲρ φρέατος,
 οὐ πᾶν βασιλεὺς. ἀμὲν οὖν εἰς δὲ φρέας κατὰ βῆτις. ἀκὰς πάν
 τω τῆς παρὰ ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένη. ἔαμ δὲ εἰς τὸ κατόπῃρον
 ἀποβλέψῃ, πᾶσας μὲν πόλεις, πᾶντα δὲ ἔθνη ὁρᾷ, ὡς πρὸ ἐφεσὺς ἐκεί
 σοις. τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐδεασάμεν, καὶ πᾶσαν πλῶν
 ξίδα. εἰ δὲ καὶ ἐκείνοι με ἑώραν, οὐκ ἐτι ἔχω δὲ σφαλὲς εἰπεῖν. ὅς τις
 δὲ μὴ πισυνῇ ταῦτα οὕτως ἔχαμ, ἀρποτε καὶ αὐτὸς ἐκείσε ἀνέκναι,
 εἰς αὐτὸν ὡς ἀληθὴ λέγω. τότε δὲ οὖν ἀπαρξάμενοι τὴν βασιλείαν, καὶ
 τοὺς αὐτοὺς

qui circa illum erant, nauē ascendentes ferebamur. Absunt autem mihi dona dedit Endymion, uestes quidem uitreas duas, æreas autem quinque, lupineamque pano-
pliam, quæ omnia postea in cæto amisi. Misit & nobiscū Equouultures mille, qui nos deducerent stadijs quingē-
tis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias qui-
dem plurimas & alias præterlapsi sumus, appulimus uero ad Luciferum nuper inhabitatum, ubi descendentes
aquas hausimus. Hinc zodiacum introcuntes, ad leuam
quidem solem prætergrediebamur, circa illius terræ mar-
ginem nauigantes. Neq; enim descendimus, & quidem
socijs id summe cupientibus. Erat enim uentus, qui nos
à terra propelleret, quanquam uideremus regionem sæ-
cundam, ac pinguem, & irriguam, ac bonorū multorum
plenam. Atqui Nubecentauri, hi uidelicet qui Phaëthon
timilitabant, speculati nos longe, ac delapsi uolauerunt
ad nauem, quūq; socios esse didicissent, abiere, iam enim
& Equiuultures discesserant. Nauigantes autem sequen-
ti nocte ac die, circa uesperam peruenimus ad lucernarū
urbem (sic enim illam uocant) iam iter nostrum ad infe-
riora secantes. Hæc autē ciuitas mediū inter Pleiades, ac
Hyadas stellas aëre sita est, zodiacoq; multo inferior. Des-
cēdentes autē neminem quidem inuenimus, lucernas ue-
ro multas decurrentes, & in foro & secus portū deambu-
lantes nonnullas quidē paruas, & ut ita dicā, egenas, ex
magnis autē ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac
nobiles. Domus illis, & lychneones seorsum unicuiq; e-
rant, et hominum more appellabantur, & uocem emittē-
tes audiebamus, neq; nocebant, sed potius ad diuertē-
dum inuitabant. Nos tamen formidare, nec nostrum uel
unus apud illos cœnare, aut capere somnum est ausus.
Palatium autem illis in mediā ciuitate extructum est,
ubi per totam noctem earum sedet princeps, nomine u-
namquanq; compellans. Quæcūq; uero non paret com-
demnatur ad mortem ut transfuga. mors autem est ex-
tingui. Astantes autē nos considerabamus quæ fiebant
simulq; lucernas respondentes audiebamus, causasque
quare

ληχνονας
λυσ.

μεννα

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

τοὺς ἅμφ' αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνήχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ δ' ὧρα ἔδωθ' ἡμερὶς ἐνδυμίων, δ' ὅνο μὲν τῶν ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλκοῖς, καὶ πανοπλίᾳ δερμίνῳ. ἅπαντα γὰρ ἔθι κῆτε κατέλιπον· σιωπέμεν περὶ ἡμῶν καὶ ἱππογόνους χιλίους, πρὸς ἀπέμψοντας ἄρσι σάδ' ὡς πεντακισίω. γὰρ ὅθι παράπληθ, πολλὰς μὲν καὶ ὅλας χώρας παρημερίσαμεν, προσέχομεν δὲ καὶ ἔθι ἑωσφορέω ἄρσι σιωοικιζομένη. καὶ ἀποβάντες, ὑπερδυσάμεθα. ἐμβάντες δ' εἰς τὴν ζωδιακὴν, γὰρ ἀριστέα περιήγαμεν τὸν ἥλιον, γὰρ ἄρσι πλὴν γλῶσσαι ἀπλύντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καὶ τοὶ πολλοὶ τῶν ἐταζῶν ἐπιθυμούντων. ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἄφῃκεν. ἐβλώμεθα μὲν τοὶ πλὴν χώραν ἐνθαλάττει, καὶ πτόνα, καὶ εὐνέριον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν μελέων. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ νεφελοκένταυροι, μισοποροῦντες παρὰ ἔθι φαέδοντι, ἐπέπλησαν ἐπὶ πλὴν ναῦν. καὶ μαδόντες γὰρ πτόνους, ἀπεχώρησαν. ἦδη δὲ καὶ οἱ ἱππογόνους ἀπεκλινύθησαν. πλεύσαντες δὲ πλὴν ἐπιονίσαν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἑσπέραν ἐβλήκομεθα ἐς πλὴν λυχνόπολιν καλεσμένην, ἦδη τὸν κατὰ πτόνους δ' ὡς κόντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη, κῆται μεταξὺ τῆς πτόνους, καὶ τὸν ὑάδ' ἄρσι. ταπεινότερα μὲν τοὶ τὸν ζωδιακὴν κόν. ἀποβάντες δὲ, ἀνδρωπορὸν οὐδένα μὲν εὐρομένην, λυχνους δὲ πολλοὺς περιδύοντες, καὶ γὰρ τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λιμὴν να διατρίβοντας. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὥς περ εἰπεῖν, πέντε τας. ὀλίγους δὲ τῶν μεγάλων, καὶ δ' ὡς περ ἑσπέρων, πέντε λαμπροὺς, καὶ περιφανέας. οἰκίους δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνέων ἰδίᾳ ἐκάσθ' ὡς ποίωτο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥς περ οἱ ἀνδρωπορ. καὶ φωνῶν προῖεμνών ἡκούμεν, καὶ οὐδένα ἡμᾶς ἡδ' ἰκόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλοιν. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὕτως διαπνῆσαι, οὔτε ὑπνώσασί τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχῆς δ' αὖτε τοῖς γὰρ μέση τῇ πτόλῃ πεποιήται. ἐνθα δ' ἄρσι αὐτῶν, δ' ὅς λης νυκτὸς κἀνθῆται, ὀνομαστὶ καλῶν ἐκασορ. ὅς δ' ἂν μὴ ὑπαικοῖσθ, κατὰ δ' ἰκῆται ἀποθανεῖν, ὡς λιπὼν πλὴν τάξι. ὁ δὲ θάνατος δ' ὅς σβεδύων. παρὲς ὧς δὲ ὅς ἡμῖς, ἑωρῶμεν τὰ γινόμενα, ἡμῶν ἡκούμεν ἅμα τῇ λυχνῶν ἀπολογουμένων, καὶ τὰς αἰτίας

d λεγόντων,

Aristophanes in auib.

quare abfuiſſent dicētes . Hic & lucernam noſtram agnoui, & alloquutus rogabam, quomodo ſe haberent domeſtici noſtri, ea autem mihi omnia enarrauit . & noctem quidem illam ibi manſimus . Sequenti uero die ſoluentes ſecus nubes nauigabamus . Hic & Nephelococcygiam uidimus urbem, uidētesq; admirati ſumus. neq; in eam deſcendimus, non enim per mittebat aura . Imperat autē illis Coronus Cottyphionis filius . Tum ego Ariſtophanis poētae recordatus ſum, hominis quidem ſapientis & ueri, ac in his quæ ſcripſit fruſtra non crediti . Tertia autē ab illa die, & oceanum iam manifeſte uidebamus, terram autem nuſquam, præter aërias illas, quæ iam ipſæ quidē igneæ & micantes, mihi uidebantur . Quarta autem die circa meridiem molliter aſpirante aura & ſubſidēte in mare deponimur . Ut uero aquam attigimus, mire ac ſupra modum læti fuimus, & omnibus prandiū exiis quæ ſuppētebant exhibuimus, et deſcendentes natabamus . erat enim tranquillum mare . Sed ut uidetur, ſæpenumero mutatio in melius, maiorum malorum conſueuit eſſe principium . Etenim nobis duos tantum dies feliciter nauigantibus, illucente tertia ad orientem ſolem, repente beluas uidemus, & cete cum multa alia, tum omnium maximum, & quingentorum et mille ſtadiorum magnitudine . adueniebat autem hiāns, et mare procul turbans, ſpumæq; undiq; circūfuſum . Dentes exerebat phallis nō ſtris multo longiores, acutos omnes, ut pali, ac ebore candidiores . Nos igitur cum poſtremū nobis mutuo uale dixiſſemus, & amplexi eſſemus, præſtolabamur, & cum reſorberet, una cum naui ipſa nos degluſiuit . Non autem contigit in dentes offendere, ſed per eorum raritatem nauis delapſa intro decidit . Vbi autem intus fuimus primo quidem obſcurum erat, & uidebamus proſus nihil . Tandem eo hiante uidemus cetum magnum, undiquaque altum latumque, & ciuitatis capacem, quæ uel decem hominum milia capere poſſit . Erant præterea paſſim & parui piſces, & alia quædam animalia conſiſta multa, nauiumq; uela, & anchoræ, et hominum oſſa, &

Balea maxima

Si in uentre fas

Balea degluſiuit nauim cum luminis

quid ibi

Αεγόντων, δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώ-
 ρισα. καὶ προσεπώμην αὐτὸν, περὶ τῆν κατ' οἶκον ἐπιωθανόμενον, ὅς
 πως ἔχοιμεν. ὃ δ' ἐμοὶ πᾶντα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεί-
 νην, αὐτὸς ἐμείναμεν. τῇ ἐπιούσῃ δ', ἄρραπτες, ἐπλέομεν πηλοσίον
 τῆν νεφῶν. ἐνθα δ' ἡμερὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες, ἐ-
 θαυμάσαμεν. οὐ μὲν τοι ἐπέβη μου αὐτῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα
 βασιλεῖς μὲν τοὶ αὐτῶν κορωνὸς ὃ κοπήφωιν. ἡμερὶ γὰρ ἐμνή-
 στω Αριστοφάνους τῷ ποιητῷ, ἀνδρὸς σοφοῦ, καὶ ἀληθοῦς, ἡμερὶ
 μάτῳ ἐφ' οἷς ἔγραψεν ἀπιστομύθους. τρίτῃ δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας,
 ἡμερὶ τὸν ὠκεανὸν ἠδὲ σαφῶς ἑώραμεν. γῆ δὲ οὐδ' αὖτε, πάλιν γε ἔ-
 γινε θεοῖς ἄετι, ἡμερὶ αὐτῶν δὲ, πυρρῶς ἦδη, καὶ ὑπερνεφέας ἐφατάνον
 τὸ. τῇ τελευτῇ δ' περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδιδόντος ἡμερὶ
 μάτος, ἡμερὶ σωζάνοντος, ἐπὶ τὴν Νάλατῃ κατετέθημεν. ὥς δ' ἔ-
 ὑδατος ἐφάνισα μου, θαυμάσιον ὥς ὑπερνήμεθα, ἡμερὶ ὑπερχαίρο
 μεν, ἡμερὶ δ' ἔσπινον πᾶσι μετ' ἡμῶν πρὸντων ἐποιέμεθα. ἡμερὶ ἀπορ-
 ρῆς φάντες, ἐννεχόμεθα. ἡμερὶ δ' ἐτυχε γαλήνη οὖσα, ἔπειτα οὖν τὸ πᾶν
 λαοῦς. εὐοικε δ' ἄρχῃ καὶ, μελόνων γίνεσθαι πολλὰς καὶ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον μεταβολῆς. ἡμερὶ γὰρ ἡμεῖς δ' ὅν μονας ἡμέρας ἐν ὑδατι πλε-
 ούμεν, οὐδ' ἔτις ὑποφάνεσθαι, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω ὅς
 ῥωμὸν θηρία, ἡμερὶ κῆτος, πολλὰ καὶ ἡμερὶ ἄλλα, ἐν δ' μέγιστον ἀπᾶν
 τῶν, ὅσοι σαδῖον χιλίῳ ἡμερὶ πεντακοσίῳ τὸ μέγεθος. ἐπὶ
 δὲ κεκηνὸς, ἡμερὶ πρὸ πολλοῦ ταρατῆον τὴν θάλατταν, ἄφω πᾶσι
 ρικλυζόμενον, ἡμερὶ τοὺς δολόντας ἐκφαίνον, πολλὴ τῆν παρ' ἡμῶν
 φαλῶν ὑψηλοτέρη. ὁξέως δὲ πᾶντας, ὥς πρὸ σκόλοπας, ἡμερὶ λυ-
 κούς, ὥς περ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰς ὕδατος ἀλλήλους προ-
 σθεσόντες, ἐπὶ περιλαβόντες, ἐμυλόμεν. ὃ δὲ ἦδη παρῶν, καὶ ἀναρ-
 ροφῶμεν, ἡμεῖς αὐτῇ νηὶ κατέπαυμεν. οὐ μὲν τοι ἐφθασα ἀγρότερος
 ὁδὸν, ἀλλὰ διὰ τῆν ἀραιώματάς ἡμεῖς εἰς τὸ εἶσω διέξεπα-
 σεν. ἐπεὶ δὲ ἐνδορὸν ἡμεν, τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν, καὶ οὐδ' ἐμ
 ἑώραμεν. ὕστερον δὲ αὐτὸ ἀναχάνοντες, εἰδομεν κῆτ' ἡμεῖς,
 ἐπὶ πάντῃ πλάτῃ, καὶ ὑψηλὸν, ἰκανὸν μυριάσιν ποῦλος ἐνοικῆν.
 ἔκκεντο δ' ἐν μέσῳ ἐπὶ μικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ-
 κεκομμένα, καὶ πλοῖον ἰσία, καὶ ἄγκυρας, καὶ ἀνθρώπων ὅσους

& onera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut
 coniicio, ex eo quem absorperat limo, accumulati. Igitur
 & sylua in his innata erat, & arbores omnigenae, ole-
 raq; accreuerant, ac cuncta cultis agris similia. circuitus
 autem terrae stadij ducenti & quadraginta. Erat autem ui-
 dere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidi-
 ficantes. Tunc uero plurimū lachrymati fuimus. Deni-
 q; cum erexissem comites, nauem fulcimus, ipsiq; ē silici-
 bus excitantes ignem, & accendentes, coenā ex his quae
 aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piscium car-
 nes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiam habebamus. Se-
 quenti uero exurgentes die, si quando hiasset cetus, non
 nunquam montes uidebamus, quandoq; solum coelum,
 quandoq; insulas, nam sentiebamus eum concite ferri ad
 omnem pelagi partem. Postquam autem mansione iam
 affueti eramus, accipiens ē comitibus septem, deambula-
 bam per syluā, cuncta lustrare ac explorare uolens. Nec-
 dum quinque stadijs totis digressus inueni sacellum quod-
 dam Neptuni, quemadmodum testabatur inscriptio, ac
 paulo post & sepulchra multa, et columnas desuper, iux-
 taq; fontem perspicuae aquae, et canis etiam latratum au-
 diuimus, longeque apparebat fumus, & domū quampiam
 coniciebamus. Festinanter igitur accedentes, offendi-
 mus senem & adolescentem, sedule ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuan-
 tes. Laeti ergo simul ac territi constitimus. illi uero idem
 & nobiscum merito passi, sine uoce steterē. Tandem ue-
 ro aliquando, qui uos estis aduenae inquit senex, num ex
 marinis estis dijs, an infelices homines nobis similes? Ete-
 nim nos hoīes, & in terra nutriti, marini nunc sumus, flu-
 ctuamusq; hac belua circūclusi, neq; quid de nobis sit sa-
 tis nouimus, mori qdē uidemus, uiuere tamē arbitramur.
 Ad haec ego, et nos, inquā, o pater adsumus hic hoīes ali-
 unde profecti, ipsa cū nauī nuper absorpti. Accessim⁹ autē
 nūc uolentes scire, quē in sylua sint, quō se habeant, multa
 enī nobis, et dēsa uisa est. Deus autē, ut uidet nos duxit te
 ut uiderem⁹, sciremusq; nos in hac belua inclusos esse, nō
 solos

Saeuū Neptūni

καὶ φοβία. καὶ μέσοι δὲ, ὧν καὶ λόγοι ἦσαν, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔμνησεν
 τὸ ἴδιον, ἢ κατέπινε σωιζάμενα. ὅλα οὖν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ δένδρεα
 πάντοια ἐπιφύκει, καὶ λάχανα ἐβεβλασκήκει, καὶ ἑκάστη πάντα
 ὀρεγγασμύοις, περὶ μέγαν δὲ τὸ γῆρας, σάδσιοι διακόσιοι καὶ τριακοί
 ῥακόντα. ἢ δὲ ἰδίῳ καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττεια, λάρσες, καὶ ἀλκυόνας
 ἐπὶ τῶν δένδρων νεοττεύοντα. τότε καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐδακρύοντο.
 ὕστερον δὲ ἀναστήσας τοὺς ἐταίρους, πλὴν μὲν ναῦν ὑπὲς κρήνης, αὐ
 τοὶ δὲ τὰ περὶ αὐτῶν σπυρίαντες, καὶ ἀνακαίνοντες, δεῖπνον ἐκ τῶν
 παρόντων ἐποιδμεθα. πρὸς τὸν ἄφρονος καὶ πάντοτε ἀπὸ κρείας
 ἰχθυῶν. καὶ ὕδωρ ἐτιθεῖ ἐκ τοῦ εὐσφόρου εἰς χομῶν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ
 διανασάντες, εἴποτε ἀναχάνοι τὸ κῆτος, ἐρωμμεν ἄλλοτε μὲν ὅρην,
 ἄλλοτε δὲ μόνον τὸ οὐρανόν, παλλάντες δὲ κῆτες. ὧν δὲ ἡδονόμε
 θα, φερονμὲν αὐτὸ ὅξινος πρὸς πᾶν μέρος τοῦ θαλάττης. ἐπὶ δὲ
 δὲ ἐθάδε τῇ διακρίσει ἐγινόμεθα, λαβὼν ἐπὶ τῶν ἐταίρων, ἐ
 βάδισον ἐς πλὴν ὕλιν, περισκέντα τὰ πάντα ἐκλόμους. οὐπω
 δὲ ὄλας πέντε διελθὼν σάδισες, εὐρον ἱερὸν ποσσίδωνος, ὡς ἐπὶ
 λατρίᾳ ἐπιγραφῇ. καὶ μετ' οὐ πολὺ, καὶ τάφους πολλοὺς, καὶ σήλας
 ἐπ' αὐτῶν, πολλοὶ οὐκ ἐπὶ πλὴν ὕδατος διακρίσει. ἐπὶ δὲ καὶ κυνὸς
 ὑλακίῳ ἡκτόμῳ, καὶ καπνὸς ἐφάνετο πᾶσι βῆθαι, καὶ τινὰ καὶ ἐπ' αὐ
 τῶν ἐκάζομεν. πρὸς τὴν οὐκ ἐκάζοντες, ἐλπίσμεθα πρὸς τὴν καὶ
 νεανίσκῳ, μάλα πρὸς τὴν πρᾶσιαν ἀναεργασμύοις, καὶ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
 πηγῆς ἐπ' αὐτὴν διοχετεύσισι. ἡδύντες οὐκ ἄμα, καὶ φοβηθέντες,
 ἐσημεν. καὶ οὐκ οὐκ τανύτῳ ἡμῖν ὡς τὸ εἶδος παθόντες, ἀνασθαι πα
 ρεσκήεσθαι. χρόνος δὲ τὸ πρὸς τὴν ἐκείνην, τίνες ὑμῶν ἄρα ἐς ὧς ἐξένοι
 πότμον ἐκείνην, τῶν ἐναλίων διακρίσει, ἢ ἀνθρωποὶ δυστυχῆς, ἡμῖν
 παρὰ πλῆστοις; ὧν δὲ ἡμεῖς ἀνθρωποὶ ὄντες, καὶ ἐν τῇ ἑαφέντες, ναῦν
 θαλάττειοι γερόναμεν, καὶ σωνηχόμεθα ὅτι πρὸς τὸν τοῦτον θῆ
 ριν, οὐδ' ὁ πάρομεν, ἀκριβῶς εἰδότες. περὶ αὐτῶν μὲν καὶ εἰκάζο
 μεν, καὶ δὲ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμεῖς τοὶ ἀν
 θρωποὶ νεανίδες ὧς πᾶτες ἐσμὲν, αὐτοὶ σκάφη πρῶτον καταπα
 ρόντες. προήλθομεν δὲ ναῦν, βουλόμενοι μακρὸν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ
 ὡς ἔχει. πολλὰ γάρ τις καὶ λάσιον ἐφάνετο. δαίμων δὲ ἡ
 ὡς ἔοικεν ἡμῶς ἡγάγε, σέ τε ὁφομύους, καὶ εἰσομύους ὅτι καὶ

solos. Sed narra nobis tuam ipsius fortunam, quisquis es, & unde huc introieris. Is autem inquit, non dicam, neque quae apud me sunt scietis, nisi prius hospitio recepti, ex praesentibus bonis fruamini, simulque acceptos nos duxit in domum. Cum autem nobis olera & glandes apposuisse, ac pisces, vinumque infudisset, postquam saturi fuimus rogabat quid nobis accidisset. Cui ego omnia, ut se habebant enarraui, nimirum tempestatem illam, & quid in insula contigisset, tum navigationem in aëre, atque belolum, cum reliquis alijs, usque ad id quod a ceto absorpti fuimus. Ille uero supra modum admiratus, & ipse ex parte quid sibi contigisset enarrabat, aiebatque. Genere quidem hospites, sum Cyprius. Egressus autem ad mercatum cum filio quem uidetis, alijsque meis familiaribus multis nauigabam in Italiam, nauis quidem magna, ac uarijs mercibus onusta, quam forte in ore ceti dissolutam uidistis. Igitur in Siciliam usque feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ablati post tertiam diem in oceanum delati fuimus. hic in cetum incidentes, et ipsa cum nauis ac comitibus absorpti, ceteris morientibus duo nos euasimus. Sepultis autem socijs templum Neptuno ereximus, eam quam uidetis agimus uitam. Olera quidem ex orto legimus, uescimur uero piscibus ac glandibus. Multa autem, ut uidetis, est sylua, & sane uineas habet plures, ex quibus nobis uinum exoritur dulcissimum, fontemque non minus optima quam frigidissima aqua. Lectulum autem substernimus e frondibus, ignemque succendimus copiosum, aduolantesque uolucres aucupamur, piscamur et uiuos pisces, ad beluae brachias sollicitatos. ubi abluimur si quando cupimus. etenim stagnum salsum est non procul, uiginti stadiorum circuitu, quoduis piscium genus continens, in quo & namus, & nauigamus parua in cimba, quam ipse compegi. Annos autem a ceti absorpti septem & uiginti numeramus. & alia quidem utcumque ferre possemus, sed incolae, & uicini molesti uehementer sunt & onerosi, ferique & agrestes. Papae inquam ego, & alij etiam sunt in ceto: multi quidem, inquit, & inhumani, ac uisui deformes. Nam occidentalem, & extremam syluae partem

Cyprius hospes.

μόνοι εἴη ὅδε καθιέρωμεθα ὅθι θηρίω. ἀλλὰ φράσαι ἡμῖν τίς
σεαυτοὺς τίχῃ, ὅσας ὥμ, καὶ ὅπως δειρὸν εἰσῆλθες, ὃ δὲ οὐ πρότε
ροῦ ἔφη ἔρῃ, οὐδὲ πεισέσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίῳ τῷ παρόντι
τωρ μετὰ δ' ὄναι. καὶ λαβὼν ἡμᾶς, ἦλθον ἐπὶ τῷ οἰκίῳ. ἐπειρήσας
τοῦ ἀυτάρκην. καὶ συμβάσας ἐνωκοδόμηκεν. καὶ τὰ ἄλλα, θύρετροισι.
παρὰ τοὺς δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθυῖς, ἐπὶ δὲ ἐν
οἶνον ἐγχείας, ἐπειρῇ ἱκανῶς ἐκορέθημεν, ἐπαυθάνειν ἃ ἐπεπόνθ
θημεν. καὶ γὰρ πάντας ἐξῆς διηκυσάμεν, τότε χαμῶν, καὶ τὰς
τῇ νῆσῳ, καὶ τὸν εἴη ἄερί πλῆθ, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα
μέχρι τοῦ εἰς τὸ κῆρ καὶ ἀσέως. ὅθι ὑπερβαυμάσας, καὶ αὐτὸς
εἴη μέγα τὰ κατὰ αὐτὸν διέτρεχον, λέγω, δὲ ἡ γῆρας ἐμὶ ὧς ἔνοι, καὶ
πρὶν, ὅς μιν εἶδες δὲ κατὰ ἐμπορίῳ ἀπὸ τῶ παρ' ἰδίοις μετὰ παυδ' ὅς
ὅς δ' ὄρεται, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἐπλεον εἰς ἰταλίαν, ποικίλ
λον φορτίον κομίζων ἐπὶ νεὺς μεγάλης, ἢ ἐπὶ σόματι τοῦ κήτους
διαλελυμένῳ ἴσως ἐωράκατε. μέγα μὲν οὖν σικελίας, εὐτυχῶς
διεπλεύσα μὲν. ἐκείθεν δὲ ἀρπαγέντες ἀνέμῳ σφοδρῶ, ἔτι αἰῶνι
εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀπῆλθον μὲν. ἔθα ὅθι κῆρ περιτυχόντες, καὶ αὐτὰν
δροὶ καταποθόντες, δὴ οὐ ἡμῶς, τῷ ἄλλῳ ἀποθανόντων, ἐσώθη
μεν. δάψαντες δὲ τοὺς ἐταίρους, καὶ ναὸν ὅθι προσφθῶνι διαμάμε
νοι, τῶν τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύοντες, ἰχθυῖς δὲ σί
τῶ μὲν, καὶ ἀκρόδρυα. πολλὰ δὲ ὧς ὄρεται ἡ ὕλη. καὶ μὲν καὶ ἀμπέλους
ἔχῃ πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡδίστος οἶνος γίγνεται. καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἴσως
εἴδετε καλλίστην ἐν φυλοτάτῃ ὕδατος. ἐνὶ τῷ ἀπὸ τῶ φύλλων πο
οῦμεθα, καὶ πῦρ ἀφθονομαίόμεν, καὶ ὅρεται τὸ θηρίον μετὰ εἰσπετό
μενα, καὶ ῥῶντας ἰχθυῖς ἀγρεύομεν, θιγόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τῶ θη
ρίου, ἔθα καὶ λούομεθα, ὅπου τὰ ἐπιθυμῶμεν. ἐν μὲν καὶ λίμνῃ οὐ
ποδὲρ ὅθι ἀλμυρὰ, σάπῳ ἐίκοσι τῶν πρὶ μέτρον, ἰχθυῖς ἔχουσα
παντοδαπὰς. εἴη καὶ νηχόμεθα, καὶ πλείονα ἐπὶ σκάφῃ μικρῇ, ὃ
ἐγὼ ἐναυπησάμεν. ἐπὶ δὲ ἡμῖν ὅθι τὰ κατὰ πόσιν ταῦτα, ἐπὶ αἰ, καὶ εἰ
κοσι. καὶ τὰς ἡμῶν, ἴσως φέρει δυνάμεθα. οἱ δὲ γαίοντες ἡμῖν, ἐν
πάρκοι, σφοδρὰ χαλεπὴ, καὶ βαρὺ εἰσι, ἀμικτοὶ τε ὄντες, καὶ ἄ
γριοι. ἢ ἐν ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἄλλοι ἄνεις εἰσι εἴη κῆρ, καὶ ἐν ἡμῶν οὖν
ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἐσώρια, καὶ
οὐραία.

Tarichanes.

Tritonomēdites.

Paguradæ.

Psittopodes.

partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis anguillinis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomēdites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad leuā uero Carcinochires, & Thynnocephali, mutua inter se amici & fœdere iuncti. Mediterraneā deniq; Paguradæ, ac Psittopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantia. tamen et hæc ego teneo. uecti gal pendens Psittopodibus, ostrea quingenta. Hæc autē sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congregi, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur? nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congregiamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuimus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causā futura erat, quod pensio nō per solueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidem misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Psittopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruiebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuentes hominum quinque & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cadebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinque (siquidē Scintharus eiusque filius commilitabant) obuiauimus, committentesque manum ira & uiribus decernebamus. Deniq; conuersos in fugā, ad suas usque latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, e nostris uero unus, & gubernator; tergum triglæ costa perfossus. Die igitur illa & nocte mansimus in prælio, trophæumque statuimus, arida Delphini spina in sublime erecta. Sequenti uero die aderant & alij,

quæ

θυραῖα τ' ὕλκας, ταριχᾶνες οἰκίσαι, ἔθνος ἐγχελευσάμεν, ὃ καρθε
 πρόσωπον, μάχιμον, καὶ θρασὺν, καὶ ὠμοφάρμον. τὰ δὲ δ' ἐτέρως πλευ
 ρᾶς, καὶ τὸν δ' ἐἰδὸν τοῖχον, τριπύωνοι μὲν δ' ἦν, τὰ δ' ἄνω, ἀνθρώ
 ποις ἐοικότες, τὰ δ' ἵκάτω, τοῖς γαλεώταις. ἡ ἴσθμῳ μὲν τοῖς ἄλλοις
 εἰσι τῶν ἄλλων. τὰ λαὰ δ' ἵ, καρκινόχες, καὶ οὐνοκέφαλοι, συμ
 μαχίαν τε, καὶ φιλίαν πρὸς ἐκείτους περικημεῖοι. πλὴν δὲ μεσὸν
 γαίαν, νέμον δ' Παγυράδαι, καὶ ἐπιτόποιες, γῆρας μάχιμον, καὶ
 δρομικώτατον. τὰ ἔωα δ' πρὸς αὐτῶν τοῖς σώμασι, τὰ πολλὰ μὲν
 ἔκμαδ' ὅτι, προσκλυζόμενα τῇ θαλάτῃ. ὅμως δ' ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρον ψιπτόσιν ὑποτελῶν ἐκάστ' ἔτας, ὅσρα πεντακόσια. πταῦ
 πη δ' ἡ χῶρα ἐσίμ, ἡμᾶς δὲ καὶ ὅρα μὲν ὅπως δυνωσώμεθα πτόστοις
 ἔθνεσι μάχεσθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσομεν. πόσοι δ' ἐφ' ἡμῶν ἐγὼ οὗτοι
 πάντες εἰσὶ, πόλεις ἐφ' ἡμῶν. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ
 δὲ ἐφ' ἡμῶν, πολλὰ ἔσθ' ἡμῶν. οὐκ ἔμ' ἐφ' ἡμῶν, ἄρισ' ἔμ' ἔχει
 διὰ μάχης ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἅπερ οὖσιν ἀνόποιοις, αὐτοὺς γὰρ ὥπλισ
 μένους. εἰ δ' ἐκράτῃσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς τοιοῦτον οἰκίσσομεν. ἔδο
 ξε ταῦτα. ὃ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, παρεσκευασμένοι. αἰτία δ' τοῦ
 πολέμου ἐμὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι φόρος ἀνὰ πόλεις, ἡ δὲ τ' προθεσμία
 ἐνεσώσκει. καὶ δὲ οἱ δ' ἐπεμνην, τὸ δ' ἀσμένον ἀπαλίσσαντες. ὃ δὲ ὑπὸ
 πῆκτῳ ἀρκερινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγέλας. πρῶτον οὖν οἱ ἐπιτό
 ποιες, καὶ οἱ Παγυράδαι, χαλεπαίνοντες τοῖς Σκυθαῖς, τὸ δ' ἐκ
 λαῖον, μετὰ πολλῶν βορύβων ἐπήσαν. ἡμῶς δὲ, πλὴν φόρου ὑπο
 πηύοντες, δ' ἀνελισσάμενοι, ἀνεμένομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες
 ἀντιπῶν τέντε, ὃ εἴκοσι. εἴρηκε δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐνέτρῃ, ἐπὶ δ' ἄμ
 ἴδωσι παρεκλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπ' ἀνίστασθαι. καὶ οὕτως ἐπὶ
 κσαν. ἐπ' ἀνίστασθαι δ' ἐκαστὸν ἐκοπὸν αὐτοῖς. καὶ ἡμῶς δ' ἐν αὐτοῖς,
 τέντε καὶ εἴκοσι τ' ἀριθμὸν ὄντες, καὶ δ' καὶ οὐ σκίνθαρος, καὶ δ' παῖς αὐτῶν
 συνωρεσθέντες, ἐντιάζομεν. καὶ συμμίσξαντες θυμῶν, καὶ ῥώμῃ, δι' ἐ
 κινδυνεύομεν. τέλος δ' ἐπὶ πλὴν αὐτῶν ποικιλάμενοι, κατεβίβωσαν, ἅ
 καὶ πρὸς τοὺς φωλίδας. ἀπὸ τῶν δ' ἡμῶν πολέμιων, ἐβόλον ἡκοντα καὶ
 ἑκατόμ. ἡμῶν δ' εἰς, καὶ οὐ κυβερνήτης ἐβόλον πεντακόντα διατρεῖς τὸ με
 τάφρον. ἐκείνῳ δ' οὖν πλὴν ἡμέραν, καὶ τὴν νύκτα, ἐπ' ἀνελισσάμεθα τῇ
 μάχῃ, καὶ ἐξόποιον ἐσῆσαμεν, ῥάχι μὲν καὶ δελφίνοι ἀναπήξαντες. τῇ

quæ facta fuerant sentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ductitabat, læuum Thynoccephali, medium Carcinochires tenebant. nam Tritonoz mendites quiescebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgressi apud Neptunī templum obuiauius, manumq; conseruimus, multo clamore usi. Resonabat autem cœtus, ut antra solent. His itē in fugam uersis, erant enī expediti undiq; & in lyluā fugatis, ex illo terra potiri sumus, neq; post multum præcone mīssō, sustulerunt suos in bello mortuos, fœdera & amicitias postulātes. Nobis uero de amicitia uel fœdere non est uīsum, sed postera die conuersi in eos, funditus omnes cecidimus, præter Tritonem edentes. Si quidē hī ut uidere quæ contigerant, dispī per per ccti branchias desiliere in mare. Igitur prouinciam ingressi iam hostibus uacuum de cætero absq; timore habitabamus, palæstris, alijsq; gymnasijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uīneas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnīno hīs similes, qui in maximo & inuitabili carcere conclusi delitijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menses octo ibi exegimus. Nono autem mense, quinta die mensis, circa secundum oris hiatum (tunc enī id semel unoquoq; anni tēpore faciebat, ita ut nos coniectura assequeremur, quatuor ea esse anni tempora) Ad tertiū igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confestim uocem ac tumultū audiebamns, ut nautarum præcipientiū ac remigantiū. Turbati igitur ad ipsū bestię os prorepsumus, stantesq; intra dētes aspiciebamus oīa, spectaculū, quod quidē uiderim inusitatissimū. Hoīes magnos dimidiū stadī statura, magnis insulis nō secus q̃ trirētibz nauigātes. & quanq; sciā me non uerisimilia narrare, dicā tamen. Insule erant in longū qdē porrecte, ardue tamen, singule centū stadiorū ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uiginti octo. Horum aliqui utrinq; insulæ lateribus insidentes ordine remigabant, cupressis magnis, ipsis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponē autem ad ipsam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam sublimi

Das sein
Lange Wnt.
und Afff.

progen Insula-
ris.

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ὑπεραῖα δὲ, καὶ οἱ ἄλλοι αἰδομένοι, ᾤκισαν, ὃ μὲν δὲξομαι κέρως
 ἔχοντες οἱ Ταριχᾶνες. ἦρχτο δὲ αὐτῶν Πήλαμος, τὸ δ' εὐώνυμον
 οἱ κυνοκέφαλοι. δ' μέτορ δὲ, οἱ καρκινόχηρες. οἱ γὰρ τριτωνομυῖ
 οἶκτες, πλὴν ἡσυχίαν ἦγον, οὐδ' ἑτέροις συμμαχῆν προαφ' ἑαυτοῖς.
 ἡμῖς δὲ, προαπαντήσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ ποταμόνιον, προσεμί
 ξαμεν, πολλῇ βοῇ χρώμενοι. ἀντήχετο τὸ κῆτος, ὥς περὶ τὰ σπῆ
 λαία. βρεφάμενοι δ' αὐτοὺς, ἅτε γυμνήτας, καὶ καταδιδόντες ἐς
 πλὴν ὕλην, τοιοῦτον ἐπεκρατῶμεν ὅτι γῆς. καὶ μετ' οὗ περὶ κήρυκα
 ἀποσεύλαντες, νεκρὸς τε ἀνῆρ' ἔντο, καὶ περὶ Φιλίας διελέγοντο.
 ἡμῖν δ' οὐκ ἐδόκησεν ἀνένδον, ἀλλὰ τῇ ὑπεραῖα χρωσάντες ἐπ' αὐ
 τοὺς, πάντας ἄρ' ἴδωμεν ἑκτόφ' αὐτοῖς, πολλὸν γὰρ τριτωνομυῖ κῆτος.
 οὗτοι δὲ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδραμύντες ἐκ τῆ βραγχίω
 ἀφῆκαν αὐτοὺς εἰς πλὴν θάλασσαν. ἡμῖς δὲ πλὴν χώραν ἐπελθόν
 τες, ἔρχομαι ἡδὴ οὖσα, ἥν' ὀλοεμίω τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατ' ἑκοῦ
 μεν, τὰ πολλὰ γυμνασίοις τε καὶ κυνηγεσίοις χρώμενοι, καὶ ἀμ
 πελουργόντες, καὶ τὸ καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῆ δένδρων
 καὶ ὄλων, ἑκάστην τούτων γὰρ δεσμοτῆρ' ἐμεγάλω καὶ ἀφύκτω
 ἔρπονται, ὅτι λευκομυῖς, ἐν αὐτῶν μὲν οὐκ, καὶ μῆνας ὀκτώ τ' ἐταρ' ἡ
 γομῶν τὸν ἔσοπον. ὅθεν ἐν ἑαυτῶν μὲν, πᾶσι μὲν ἰσχυρῶς, περὶ πλὴν
 διευτέρω γὰρ σώματα ἀνοίξω, ἀπαξ γὰρ δὴ τοιοῦτον ἔστι πλὴν ὡς ἀρ' ἐ
 κάσω ἐπὶ τὸ κῆτος, ὥς τε ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξεις τεκμαίρεται
 τὰς ὥρας, περὶ οὐκ πλὴν διευτέρω ὡς ἐφ' ἡμῶν ἀνοίξω, ἄφω βοήτε
 πολλῇ, καὶ θόρυβος ἡκούετο, καὶ ὡς περὶ κελεύσματ' αὐτῶν, καὶ εἰρεσίαι.
 ταρ' ἀχθέντες οὐκ, ἀναρπύσασθαι ἐπ' αὐτὸν δ' σώματα τοιούτ' αὐτῶν. καὶ
 σάντες ἐντὸς τῶν ὀδόντων. καθ' ἑαυτοῖς ἀπαντὰ. ὡς ἐγὼ εἶδον θε
 αμάτων παρὰ δ' ὁστάτων, ἀνδρας μεγάλους ὅσοι ἡμισαυτοῖς
 τὰς ἡλικίας, ἐπὶ νήσω μεγάλῃ προωλεόντας, ὡς περὶ ἐπὶ τρι
 ῶν. οἱ δ' αὖ ἀπίστοις ἐοικότες ἰσχυρῶς. λέξω δ' ὁμῶς. Νῆσοι ἦσαν
 ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πάντ' ὅτι ὑψηλαί, ὅσοι ἐκαστὸν σαρδίων ἐκάσθ' ἐπὶ πε
 ρὶ μέτρον. ἐπὶ δ' αὖτ' ἐπ' αὐτῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἰκοσί καὶ
 ὀκτώ. τούτων δ' οἱ μὲν πρὸς ἐκάστην τῶν νήσων καθήμενοι, ἐφεξῆς. ἐκωπῆ
 λάττω, κυπρίσσοις ἀντοκλάσσοις μεγάλας, καὶ αὐτοκλῶσις, ὡς περὶ
 ἐρεμῶσι. καὶ ὁπὶ μὲν ἐπὶ τῇ πρὸς μνησ, ὡς ἐδόκη, κυβερνήτης ἐπὶ λόφῳ
 ὑψηλῷ

sublimi stabat, æreū regens gubernaculū, lōgitudine stā
 dñj unius. Ad prorā uero ex his armati circiter quadragin
 ta pugnabāt, hominibus, præter comā, omnino similes.
 Ipsa enim coma ignis erat, et ardebat, ut galearū usu nō sa
 nē opus esset. Pro uelis uero uentus in syluā incidens, quē
 plurima cuiq; inerat, sinuabat in sulā & deferebat, quō gu
 bernator ipse cupiebat. Erant et in his præfecti ad remigi
 um incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum
 longæ naues consueuerunt. Primum igitur duos uide
 bamus aut tres, postremo autē sexcenti apparuere, stan
 tesq; seorsum commitebant præliū ac pugnabāt. Multæ
 quidē inter se commissæ obtritæ sunt, multæq; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ connexæ certabant fortiter, neq; faci
 le ab inuicem soluebant. Qui autē ad proram constituti
 pugnabant, omnē ostendebant industriā, conscendētes
 & cēdentes, neminē autē uiuum ceperunt. pro ferreis au
 tem rostris polypos magnos inuicem cōnexos iaciebāt,
 qui & syluis complicati tenebāt insulas. Iaciebant etiam
 ac cædebant ostreis, quorū unū currū impleat, & spōgijs
 iugereis. Hos autē ducebat Aeolocētaurus, illos Thalass
 sopota. Pugnare autē ipsis, ut uidebat, contigit prædæ gra
 tia, etenī dicebat Thalassopotes multos Aeolocētauri del
 phinorū greges surripuisse, ut erat audire, ex eo q; sibi in
 uicem exprobrarent, & regum nomina conclamarent.
 Tandem uicerūt qui ab Aeolocentauro stabant, & insu
 las submerserunt centum circiter & quadraginta, tresque
 ipsis unā cum hoibus ceperunt. ceterę uero puppi collisā
 fugerunt. Sanē hi paululū illos infecuti, uespere facto ad
 naufragia cōuersi, plurima obtinuerē, suaq; recepere. Ete
 nīm insulæ nō minus octuaginta perierant. Statuerunt
 autē trophæum insularis pugne in capite ceti, unam ex ho
 stium insulis suspendētes. Nocte quidē illa circa bestiam
 cōmorati sunt, retinacula ad illam alligantes, & ancoris
 non procul iactis. Nam utebātur ancoris magnis uitreis
 fortissimis. Postera autē die supra ceti tergū litantes suos
 q; ibi tumultantes abiere læti, et ut pæana canentes. Hæc
 igitur in insulari pugna gesta sunt.

*Aeolocē
 taurus.
 Thalasso
 pots.*

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ὑψηλῆς εἰς ἡκὶς χαλκῶν ἔχου πικρῶς, σαλίσαιον, τὸ μῆκος, ἐπὶ ὃ
 τὸ πρῶτος ὅσον πικρῶς αὐτῶν ὡς πλυσμῶνι αὐτῶν ἐμάχοντο, πάντας
 κόπες ἀνθρώποις, πᾶσι τὸ κόμης. αὐτὴ δὲ, πῶς ἦν, ἡ ἐκαίτο. ὥς τε
 οὐδὲ κορυθῶν ἐφείοντο. ἀντὶ ὃ ἰσῶν, ἀνεμὸς ἐμπίπῃων τῇ ὕλῃ, πολ
 λῇ ἐνδύσῃ ἡ ἐκαστῇ, ἐκόλπετε αὐτῶν, ὅτι ἐφερε πῶν νῆσων, οἱ ἐθ
 λῶ ὁ κυβερνήτης. κελυθῆς δὲ ἐφασκίει αὐτοῖς. καὶ πρὸς πῶν ἐφεί
 σῶν ὅς ἐως ἐκινῶντο, ὡς πρὸς τὰ μακρὰ τὸ πλοῖον. τὸ μῶν πρῶτον
 δὴ οὐκ ἔστι ἐφείοντο. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσον ἐξακόσιοι. καὶ δια
 σάντες, ἐπλεμῶν, καὶ ἐναυμάχων. πολλὰ καὶ μὴ οὐκ ἀντίπρῶτον σω
 ράσαντο ἀλλήλους, πολλὰ καὶ ὃ καὶ ἐκβλήθῃσαν κατέδυντο. αἱ δὲ συμ
 πλεκόμεναι, καρτερῶς δὴ κινῶντο, ὅτι ἡ ἡρῶν ἀπελύντο. οἱ δὲ
 ἐπὶ τὸ πρῶτος τε ἀγῶνι, πᾶσι ἐπεδείκνυντο προθυμίαν, ἐπεμ
 βαίνοντες, καὶ ἀναστάντες. ἐξῶς δὲ οὐδεὶς, ἀντὶ ὃ χερσὶ σιδερέων,
 πολὺν πῶν μετέλθῃς ἐκ δὲ ἐμῶν ἀλλήλους ἐπεβρίπῃον. οἱ δὲ, πε
 ριπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατέχον πῶν νῆσων. ἐβαλῶν μὲντοι, καὶ ἐπὶ
 ἔωσκον ὅς ἐως τε ἀμαξοπλαθῆσι, καὶ ἀπὸ γοῖς πλεθροῖς. ἡ ἡ
 το δὲ τὸ μῶν, Αἰολοκένταυρος, τῶν δὲ, Θαλασποτόης, καὶ μάχῃ αὐ
 τοῖς ἐγγεγῆντο, ὡς ἐφείοντο, ἐνεκα. ἐλέγετο γὰρ ὁ Θαλασποτό
 τας πολλὰς ἀγέλας δὲ φῶν καὶ Αἰολοκένταυρος ἐκβλήθῃσαν, ὡς
 ἦν ἀκέραια ἐπὶ καλῶν ἀλλήλους, καὶ τὰ ὀνόματά τὴ βασιλείῃ ἐπὶ
 βοωμῶν. τέλος δὲ, νικῶσι οἱ τὴ Αἰολοκένταυρος. καὶ νῆσος τε τὴ πο
 λεμῶν κατέδυντο ἀμφὶ τὰς πενήκοντα καὶ ἐκατόν. καὶ ἄλλας
 ἔστι λαμβάνοντι αὐτοῖς ἀνδράσι. αἱ δὲ λοιπαὶ, πρὸς νῆσους
 μιναι, ἐφείοντο. οἱ δὲ, μέχρι θανάτου δυνάστες, ἐπὶ ἡ ἐπὶ ἡ
 πᾶσι πρὸς τὰ ναυάρια, τὴ πλοῖον ἐπεκράτησαν, καὶ τὰ αὐτῶν
 ἀνείλοντο. καὶ ἐπὶ ἐκείνῃ κατέδυντο νῆσοι οὐκ ἐλάττω τὴ ὀγδοήκον
 τα. ἐσησαν δὲ καὶ ἔσπαρον τὴ νησομαχίας, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὴ κίτης
 μία καὶ πλεονῶν νῆσων ἀναστυφίσαντες. ἐκείνῃ μὴ οὐκ πῶν νῦν
 καὶ περὶ τὸ θηρίον ἡλίσσαντο, θάψαντες αὐτῶν τὰ ἀπὸ γοῖς, ὅτι
 ἀγκυρῶν πλοῖον ὁρμίσαντες. καὶ ἐπὶ ἀγκυρῶν ἐκείνῃ μετὰ
 λαοῖς, ὑαλίναις, κατῆσαν. τῇ ὕστερα δὲ θύσαντες ἐπὶ τὴ κίτῃ, καὶ
 τοὺς οἰκίους θάψαντες ἐπὶ αὐτῶν, ἀπέπλεον ἡ δύνοντες, καὶ ὡς πρὸς πα
 ντας ἀφείοντο. ταῦτα μὴ τὰ καὶ πῶν νησομαχίῃ γιγνώμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS SECVNDVS.

*Balena occi-
sa Lucia-
na amosib.*

Nterea non iam amplius illum ferens
in ceto uictum, mansionisq; illius tæ-
dio affectus, quærebam quam arte
nobis pateret exitus. Et primum quidē
non inutile uisum, ad dextrum latus fo-
dere, perque defossum foramen tentare
fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero pro-
gressi ad quinque stadia effodimus, nihil proficientes ab os-
pere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic
cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igitur
ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies qui-
dem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porro
octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hia-
bat non solita cum uehementia, cum neq; hiatus suspē-
debat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Deci-
ma autem & undecima moriebat, ac male olebat. At
duodecima utx sensimus periclitari nos, & in cadauere
concludi, ni hiante ceto cuneos submitteremus, quo fau-
ces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis
trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plu-
rimum inferentes, & ad necessitatem cætera. guberna-
tor futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mor-
tuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per raritas-
tem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare
demisimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū
Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus
(erat enim tranquillitas) quarta uero nauigātes abscessi-
mus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus ob-
uiauimus, & impegimus, ubi & corpora dimensi miraba-
mur. Diebus aut quibusdam nauigauimus multa aëris tē-
perie uisi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū
fecutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus,
non

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ
ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ο δὲ ἀπὸ τούτου μακέτι φέρωρ ἐγὼ τὴν ἑνὴν
κῆτα δίαυταμ, ἀχιδόμενός τε τῇ μονῇ, μαχα
νύω ἄνα ἐλπίταμ, δὴ ἥς ἄμ θῆξελνῆμ γήυοιτο.
κὴ δὲ μὲν πρῶτον, ἐδοξεν ἡμῖν διορύσσαι ἡ
τὸν διεξιὸν τοῖχον, ἀποδράναι. Ὁ ἄρξάμενοι,
διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προσελθόντες ὅσοι παῖν
τε σαδίσας, οὐδὲν ἠνύομεν, τοῖς ὀρύγμασι ἐπαυσάμεθα. τὴν δὲ
ὑλὴν καύσαι δέτεγνωμεν. οὕτω γὰρ ἄμ τὸ κῆτος ἀποθανεῖμ. εἰ δὲ
τὸτο γήυοιτο, βιάδία ἐμελλεν ἡμῖν ἐσεσθῆν ἐξοδος. ἄρξάμενοι οὖν
ἀπὸ τῆς οὐραίας ἐκαύομεν. καὶ ἡμέρας μὲν ἐπὶ αὐτῇ καὶ νύκτας ἴσας
ἀναιδῆτως εἶχε τὴν καύματός. ὁ γὰρ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ σωμαίμεν αὐτοῖς
νοσῶντες. ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε. καὶ εἴητε ἀναχάνοι, ταχὺ συ
νέμμε. δέκατῃ δὲ, καὶ ἑνὶ δεκάτῃ, τέλειον ἀπενεκρῶτο, καὶ διανοθεῖ
ἡμ. τῇ δὲ δεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνέσασαμεν ὥς εἰ μή τις χανόντος αὐτῷ
ὑποσκήψετο τοὺς γομφίους, ὥς τε μακέτι συγκαλεῖσθαι, κινδυνεύσο
μεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπλέεσθαι. οὕτω δὲ δὲ σόμα
μεγάλαις δόκοις διενείσαντες, τὴν ναῦν ἐπεσκευάζομεν, ὑδωρ
τὲ ὥς ὅτι πλεῖστον ἐμβάλλόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιθήσεια. κυβερ
νήτην δὲ ἐμελλεν ὁ σκύνδαρ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, τὸ μὲν, ἥδη τε
δυνήκε. ἡμεῖς δὲ ἀνελκύσαντες τὸ πλοῖον, καὶ δία τῆς ἀραιῆς
μάτῃς διαγαγόντες, ἐκ τῆς ὁδόντων ἐλάσαντες, ἡρέμα καθῆ
καμεν ἐς τὴν δόξατῃ. ἐπιβάντες δὲ ἐπὶ τὰ ῥῶτα, καὶ δύσαν
τες ὅλην ποσὶ ὦνι, αὐτοὺς παρὰ τὸ τρόπαιον, ἡμέρας τρεῖς ἐπαυ
λισάμενοι, νηεμία γὰρ ἡμ, τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἐν δὲ
δὴ πολλοῖς τῆς ἐν ὁλῇ ναυμαχίας νεκροῖς ἀπὸ τῆς ἐν δὲ, καὶ
προσωκέλλομεν. καὶ τὰ σώματα κατακτείνοντες, ἐδουμάζο
μεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεν, ἐν κρῆτι ἄρι χρομέ
νοι. ἔπειτα βορέης σφοδρὸν πνεύσαντος, μέγα κρύον ἐγρύ
το. καὶ ὑπὸ αὐτοῦ πᾶν ἐπάγη, τὸ πᾶν ἄλλο, οὐκ ἐξέπαιον
μόνον,

non modo in superficie, sed & in profundum & alte, ad passus trecentos, ut descendentes super glaciem curremus. Quum autem uentus perstaret, neq; amplius ferre possemus, tale quiddam commenti sumus. Qui uero in ea re consilium dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac uestebamur piscibus. siquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egressi infixam nauem euulsimus, ac uelum expandimus, trahebamurq; ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapsi. Quinta autem die tepore glacies soluebatur, iterumq; omnia in aquam soluta. Iam uero & circiter stadia trecēta nauigaueramus, quum ad insulam delati, non adeo magnam, & eam desertam aquas hausimus (iam enim defecerant) tauroroscq; syluestres ibi duos arcu confecimus. Ipsi autem tauri cornua non in fronte, sed in ipsis habebant oculis, ut Momo placuit. Post paulum in pelagus deuenimus, non aqueum, sed lacteum, & in eo insula apparebat alba referta uitibus. Erat autem insula caseus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum postea comedentes didicimus. Eius autem circuitus stadiorum uiginti quinque, & uites uuis scatebant, ex quibus lac, non uinū expressimus. Templum autem erat in media insula Galatæ Ne Reidi sacrum, sicut ostendebat epigrāma. Quamdū igit in insula consedimus, escam quidem nobis ac cibum terra suppeditaui, lac autem ex uuis expressum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmo nei filia, cum e uita discessisset eo à Neptuno honore accepto. Exactis autē in insula diebus quinq; , sexta egressi sumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes non amplius per lac, sed in falsa ac cœrulea aqua, uidemus homines multos supra mare decurrentes, omnino nobis similes & corporibus & magnitudine, præter solos pedes, siquidem hos suberinos habebant. Quare, ut existimo, et Phellopodes appellati sunt. Mirabamur autē cum uideremus

Momus.

Insula Casealis

Vna iactantia.

Tyro.

Phellopos
des.

remus

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσοις πετρακοσίας ὀργυῶν. ὡς π
καὶ ἀποβάντας, διαδίδου ἐπὶ τοῖς κρυφαῖσι. ἐπιμύλοντες οὖν τ
πνεύματος φέρειν οὐ δύναμενοι, τοῖσι δὲ τι ἐπενόησαμεν. ὁ δὲ
πλὴν γνώμων ἀποφθάνμενος, ἤμ' ὁ Σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ ὅ
ῶν ὑδάτι σπῆλαιον μέγιστον, ὃν τὸ τῶ ἐμείναμεν ἡμέρας τριᾶ
κοντα, καὶ ἀνακαίνοντες, καὶ σιγᾶμενοι πύριον ἰχθυῶν. εὐρίσκομεν δ
ἀνορύττοντες. ἐπὶ δὲ ἡδὴ ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προσελθόντες,
καὶ πλὴν ναῦν πεπηγῆσαν ἀνασπᾶσαντες, καὶ πείσαντες τὴν ὁδο
νῆα, ἐσπυρόμενοι ὡς πρὸς πλείοντες λείως καὶ προσκυνῶς, ἐπὶ τοῖς
γὰρ διολιθαίνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε ἡμέρας ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ὅ
ἐπὶ τοῖς καὶ ὑδάτι πάντα αὐτῶν ἐγένετο. πλείοντες δὲ ὅσοις τριακ
κοσίαις σασίαις, νήσω μικρᾷ καὶ ἐν ἡμῇ προσώλινθημεν. ἀφ' ἧς
ὑδάτι λαβόντες, ἐπελελοιπὴ γὰρ ἡδὴ, καὶ ὁ ταύρος ἀγρίαις κα
τατοξύναντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέρατά οὐκ
ἐπὶ τοῖς κεφαλῇς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς πρὸς ὁ μὴ
μοῖς ἦσαν. μετ' οὖν πολὺν δὲ εἰς πέλαιον ἐμβάνομεν, οὐκ ὑδάτος,
ἀλλὰ γάλακτος. καὶ νῆσος ὃν αὐτῶν ἐφάνετο λευκή, πλείοντες ἡμῶν
λαμ. ἡ δὲ ἡ νῆσος, τὸς μέγιστος πάντων συμπεπληγὼς, ὡς ὑπερῶν
ἐμφαγόντες ἐμάδομεν, σασίῳ εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δὲ
ἡμπελοι, βοῦντων πλείοντες. οὐ μὲν τοῖς οἶνον, ἀλλὰ γάλα ὃς αὐτῶν
ἀπεθλίβομεν. ἱερὸν δὲ ὃν μέση τῇ νήσῳ ἀνθοκοδόμητο, Γαλατῆας
τοῖς κρηπίδων, ὡς ἐδήλωσεν τὸ ἐπίγραμμα. ὅσοι οὖν χρόνον ἐκεί
ναμεν, ὅσον τὴν ἡμέραν καὶ σιγῶν ἡ γὰρ παρῆχε. ποτὶ δὲ τὸ ἐκ τῆς βο
τῆς γάλα. βασιλεύει δὲ τῶν χωρίων ἐλέγχοι Τυρῶν
σαλμωνέως μετὰ πλὴν ὅντων ἀπαλλογῶν, ταύτῃ παρὰ τοῖς
ποσπιδῶνος λαβῶσα τὴν τιμήν. μείναντες δὲ ἡμέρας ὃν τῇ νήσῳ
πέντε, τῇ ἐκτῇ ὅσον μίσταμεν, αὐτὰς μὲν τινὸς παρὰ μετὰ
λαοκύνοντες δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ τῆς. τῇ ὁ γὰρ δὲ ἡμέρας πλείον
τες, οὐκ ἔστιν ὁ γὰρ τῆς γάλακτος, ἀλλ' ἡδὴ ὃν ἄλμυρῶ καὶ κυανῶ
ὑδάτι, καθορῶμεν ἀνδρώπων πολλοὺς ἐπὶ τοῖς πελάγεσσι διαθέ
οντας, ὅπαντα ἡμῖν προσεικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ
γιστα, καὶ μόνον τῶν ποσπιδῶν. ταῦτα γὰρ φέλλιναι εἶχον. ἀφ'
οὗ δὲ οἶμα καὶ ἐκαστὸν φέλλινον ποσπιδῶν. ἐν αὐτοῖς οὖν οὐ
τὸς οὐ

temus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepideq; incedere. Qui & accedētes salutāunt nos Græca uoce. dicebant autē se in Phellō patriā suā properare. Comitābantur autem aliquousq; nos præcurrentes, postea conuersi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cōprecari. Post paululum uero & insulæ multæ apparuere. Prope quidem à læua Phellō, ad quam illi properabant, quæ ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissime, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadijs non minus quingentis. Iam uero nō procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, qualem historicus Herodotus à felice Arabia spirare dicit. nam qualis à rosis, narcissis, hyacinthis, lilijis, uiolis, myrto, uel lauro redolere consuevit, talis nobis odor aspirauit à quo deliniti, bonique aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope aduenēramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, nitentiaque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora cās nentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regioni circumfundeatur. Hinc suauēs quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, similesijs qui in locis desertis obliquis fistulis reddi solēt. At qui audiebatur uox quædam promiscua non tumultuosa, sed qualis in conuiuio reddi posset, cum quidam fistula canunt, alij probant, alij ad fistulam, aut citharam saltant. His illecti deferebamur in portum, egressique nauem Scintharum in ea, & ex socijs duos dimisimus. Proecedentes autem per florens quoddam pratum in custodes incidimus, ac ministros, qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum est uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uiam intelleximus, eam esse beatorum insulam, regnare que in ea

Creticam.

Herodotus.
Insula odorifera.
Beatorum.

περὶ οὐ βαπτίζομεν, ἀλλ' ὑπερέχοντες τῷ κυματῶν, καὶ ἀδελφεῶς
 δοιοιρεῖντας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσσαν, καὶ ἡσυχάζοντο ἡμᾶς ἐπὶ
 νηὶ φωνῇ. ἐλεγόμετε εἰς φελλῶ τὴν αὐτῇ πατριδᾷ ἐπείγει.
 μέγιστον δὲ τίνας σωωσθαι πόρρον ἡμῖν παρὰθεόντες, ἔτα ἀπο
 ξαπόμηντοι ἢ ὁδῶ, ἐβάδισον, εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπορεύσμενοι. μετ'
 ὁλίγον δὲ, πολλοὶ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλοῖον μὲν ὅτε ἀριστέρῳ ἢ φελλῶ
 ἢ, ἐς ἡμ' ἐκείνοι ἐσπυσθον, πόλιν ἐπὶ μεγάλῃ ἢ ὁσμῇ φελλῶ
 ἢ κατακλυμένη. πρὸς ἡμῖν δὲ, καὶ μάλλον ἐν δειξίᾳ πέντε μέγισ
 ται, ἢ ὑψηλότερη. καὶ οὗ πολὺ ἀνεκαίετο. ἡ δὲ τὴν πρῶταν
 μία πλοῖον, καὶ ταπεινὴ, σαρδῖναις ἀπέχεσσαν ὅτι ἐλάττω πέντακο
 σίωμ. ἡ δὲ πλοῖον τε ἡμῖν. καὶ δαυμασκήναι αὖρα περιέπνυν
 σεμ ἡμᾶς, ἡ δὲ καὶ ἐνδοκῆς, οἷον φησὶν ὁ συγγραφεὺς ἡρόδοτος,
 ἀπὸς ἐμ φησὶν ἐνδοκῆς Ἀραβίας. οἷον γὰρ ὅτι ῥόδιον, καὶ ναρκίσι
 σον, καὶ ὑακίνθον, ἢ κρίνον, καὶ ἴωμ, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, ἢ
 ἀμπελάνθης. τοιοῦτον ἡμῖν δ' ἡδὺ προσέβαλλεν. ἡ δὲ νῆς δὲ τῇ
 ὁδῇ, καὶ ἡ δὲ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὁλίγον ἡδὺ
 πλοῖον φησὶν νῆσον ἐγγιγνόμενα. ἐνθα δὲ καὶ καθέως ἡμῖν λιμνῶν
 τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλίστους ἢ μεγάλας. πᾶσι μὲν τε διὰ
 αὐγῆς ὁζύνοντες ἡμέρας τὴν θάλατταν, ἔτι δ' ἡμεῶναι, καὶ ὑλῶν
 καὶ ὄρεα μακρὰ, τὰ μὲν ἐπὶ τῇ ἡδὺ πόνων ἄσποντα, πολλὰ δ' ἢ
 ἐπὶ τῇ κλάδῳ. ἡ δὲ καὶ ἐπὶ εὐπνῶν περιέκεχυτο τῇ χώρῃ.
 καὶ αὖρα δὲ ἡδὺν ἐνδοκῆς διαπνέουσα, ἡμέρα τῇ ὑλῇ διασάλευον
 ὥς τε καὶ ἀπὸ τῇ κλάδῳ κινεμένην, περπνὰ καὶ σωεχῇ μέλιν ἀπε
 συρίζετο, εἰκότα τοῖς ἐπὶ ἐρημίας αὐλημάσι τῇ πλοῖον αὐλῶν.
 καὶ μὴ καὶ βοὴ σύμμικτος ἡκούετο, οὐ δορυβώδης, ἀλλ' οἷον γέ
 νοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῇ μὲν αὐλῶν, ἄλλων δὲ, ἐσσανδόντων
 ἐνῶν δὲ, κροτῶντων πρὸς αὐλῶν, ἢ κηθάρων. τοῦτοις ἀπατὶ κληθ
 μενοι, κατ' ἡμέραν. ὁρμίσαντες δ' τὴν ναῦν, ἀπεβαίνοντες, τὸν
 σκίθαρων ἐν αὐτῇ, ἢ ὁδῷ τῇ ἐταίρων ἀπολιπόντες. προῖοντες
 δ' διὰ ἡμεῶναι ἐνανθόντες, ἐντυγχάνοντες τοῖς φρεσίν, καὶ περὶ
 πλοῖοις. οἱ δὲ, δῆσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις σφάνοις, οὕτως ἢ μέγιστος
 παρ' αὐτοῖς θεσμός ὅστις, ἀνῆγον ὥς τ' ἄρχοντα. παρ' ὧν δὲ καὶ ὁδῷ
 ἡ δὲ σαρδῖναις, ὥς ἢ νῆσος εἴη τῇ μακάρων προσσπορευομένων, ἀρχὴ δ'

Insulae beatorum

*Rex Radaman-
thus.*

*1. Ajax Tela-
monius.*

*Hippocra-
tes.*

*2. Menelaus.
Theseus.*

*3. Alexander
Hannibal.
Cyrus.*

Aristides.

Civitas aurea

beatorum

Creticum Radamanthum . ad quem ubi adducti fuimus, stetimus in ordine iudicandorū quarto loco . Erat autē prima causa de Aiace Telamonio, an illi in heroum numero esse liceat, an non . Accusabatur autem quod furis actus seipsum necasset . Denique multo prius habito sermone uisum est Radamantho, hausto helleboro, ac de mum resipiscentem, tradere eum Hippocrati Coome dico, indeque iam in heroum conuiuium recipi . Secunda autē causa amoris erat, Thesei scilicet ac Menelai pro Helena certantium, utri illa cohabitare debeat . Et Radamanthus quidem eam Menelao adiudicauit, qui coniugij huius gratia tantis olim laboribus sese obiccerit, periculisq; . Etenim Theseo ipsi alias esse mulieres, Amazonem ac Minois filias . Tertia uero de præeminentia inter Alexandrum Philippi filium, & Hannibalem Carthaginensem . uisum est Alexandrum præcellere, eiq; sedes posita est apud Cyrum Persen primum . In quartam autem causam nos adducti sumus, & is quidem interrogauit, quidnam in causa esset quod adhuc uiui ad sacrum illum locum deuenissemus . Nos autem ex ordine cuncta illi enarrauimus . Tum nobis paululum è loco summotis, se cum diu pensitabat, & de nobis cōmunicabat cum assessoribus . Confederant autē ei cum alijs multi, tum et Atheniensis Aristides, cognomēto iustus, cui ut placuit decreuit, ut daremus poenas curiositatis, & peregrinationis postquam moreremur . Nunc uero præscripto tempore licere nobis in insula apud heroas uersari, indeque abire . Præscriptis autem recessus terminum non amplius quam mensium septem . Hinc sua sponte defluentibus sertis a nobis, soluebamur, ac in urbem adducebamur, ad beatorum conuiuium . Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus uero smaragdo lapide cingitur . Porro portæ septem sunt, oēs ex integro ligno & amomo . Pauimentum uero ciuitatis, & quæ intra mœnia est terra eburnea . oīa autē deorū templa beryllo lapide constructa sunt, & altaria in eis maxima, uno è simplici lapide Amethysto constant, in quibus et dijs imolant . Circa ciuitatē uero fluuius defluit unguento

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΥΣ Β.

f in 98 7

Beati quæ-
ces.

Minors
mensis.

Elysus cæ-
pus.

foeula

unguento optimo, huiusq; latitudo regalitū cubitorum
centum, altitudo, ut commodè nare posses. Porro ipsius
balnea, domus magnæ sunt uitreae, cynamomo succen-
tae. Atqui pro aqua ros tepidus in peluibus feruatur. Vtū-
tur autem uestibus purpureis, tenuissimis aranearum
telis. Si corpora non habent, sed & impalpabiles sunt, &
absque carne. Formam autem & effigiem solam habent
ac ostendunt. Incorporei tamen cum sint, stant, mouen-
tur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur
eorū anima nuda quædā circūuagari, corporis similiter
dine circumdata. Si quis autem non tetigerit, non credet
quod uidetur non esse corpus. Sunt enim ut umbræ re-
cte non nigrae. Senescit nemo, sed ea ætate, qua se eò cō-
tulit, permanet. Deniq; hichaudqua; est nox, neq; di-
es admodum clara, sed quale crepusculum esse solet, tam
aurora apparente ante oriētem solem, talis lux terram ha-
bet. quare & unum solum anni tempus nouere. Semper
enim apud eos uer est, unusq; uentus spirat zephyrus.
At locus cunctis quidē floribus, omnibus mansuetis plā-
tis, & umbrosis uiuet. Quæ illic sunt uineæ duodecies quo-
tannis ferunt, & singulis mensibus uuas reddunt, mala
uero granata ac malos, cæteraq; poma terdecies ferre dice-
bant. Nam mense, qui apud eos Minus appellatur, bis
ferre fructum. pro frumento uero spicæ in summitate pa-
ratos panes emittūt, ut fungos. Fontes sunt per ciuitatē,
aquæ quidem quinq; et sexaginta, ac trecenti, mellis uero
alii totidē, unguētū quingēti. Verum & hi minores sunt.
flumina lactis septē, & uini octo. Conuiuīū autē celebrat
extra ciuitatē in campo, qui Elysus uocatur. Eteni Prātū
est pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborū spe-
cie constitū, umbrā discubentibus faciēs. strātū autē sub
sternūt ē floribus. Ministrant quidē ac cuncta afferūt uētī
præterq; q; uinū nō miscent, siquidē eo nō indigēt. nā cir-
cum conuiuīū arbores sunt uitreae magnæ ē micāte uitro.
harū fructus pocula sūt omni specie opis ac magnitudinis.
Vbi autē qs ad conuiuīū accesserit, unū uel ex illis duo des-
cerpta mensis apponit. ea confestim uino replentur. Pro
sertis

ρου τοι καλλίστη, τὸ πλάτος πεντήκοντα ἑκατὸν βασιλικῶν. ῥάθος δ',
ὡς πε νῆρ' εὐμαρῶς. λεῖψα δ' ἐ δέξιν αὐτοῖς, οἵ κ' αἱ μεγάλοι, ὑάλη
νοι, τοῖ κυναμώμω ἐγκαυόμενοι. ἀντὶ μὲν τοι τ' ὕδατος, γὰρ ταῦς
πυλῶνις δ' ὅσοις θερμὴ δέξιν. ἐδὴ τὶ τ' ἡρώτων, ἀραχνίους λεπτῶς,
πορφύρεας. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ
ἄσπερκοί εἰσι. μορφῶν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Ἐὰς σώματα
ὄντες, ὁμῶς οὖν ἐσῶσι, καὶ κινῶνται, καὶ φρονέουσι, καὶ φωνῶν ἀεὶ ἄ
σι. καὶ ὅλως εἰκοι γυμνῆ τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖται, πλὴν τ' σώ
ματος ὁμοιότητι περικυμῶν. εἰ γοῦν μὴ ἄφατό τις, οὐκ ἂν ἐλάν
ξεε μὴ εἶναι σῶμα, δ' ὁρώμενον. εἰσι δ' ὡς πῦρ σκαὶ ὀρεῖαι, οὐ μέ
λαινα. γράσκει δ' οὐδεὶς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, πᾶσα μὲν
οὐ μὲν οὐ τ' νῦν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι, οὐδ' ἡμέρα πᾶν λαμπρὰ.
ἀλλὰ καθάπερ δ' λυκαυγὲς ἦδη πρὸς ἑώ, μετέπειτα ἀνατείλαντος
ἡλίου. τοῖς τοι φῶς ἐπέχει πλὴν γὰρ. καὶ μὲν τοι καὶ ὥς ἔστι, μία ἴσα
σι τοι ἔσθ' αὐτῶν. αὐτὸ γὰρ παρ' αὐτοῖς παρ' ὅτι, Ἐἴς ἀνεμος πᾶν ὁ ζέ
φυρος. ἢ δὲ χῶρα, πᾶσι μὲν ἄθεσι, πᾶσι δ' φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ
σκιεροῖς τέθεικεν. αἱ γὰρ γὰρ ἀμπελοι, δ' αὖτε ἀκαφοροί εἰσι, καὶ καὶ
μὲν ἕκαστον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοῖας, καὶ τὰς μελέας, Ἐπὶ πλὴν
ἄλλῳ ὁπώραν, ἔλεγον γὰρ εἶναι τρισκαμικάφορον. ἐνὸς γὰρ μηνὸς
τοῦ παρ' αὐτοῖς μηνῶς, δις καρποφορεῖται. ἀντὶ τ' πυρρῶς, οἱ σάχνης ἄρ
τους ἐτοίμας ἐπ' αὐτῶν φύουσιν, ὡς πῦρ μύκητας. παλαιὰ δὲ περὶ πλὴν
πόλιν ὕδατος γὰρ, πέντε, καὶ ἐξήκοντα, Ἐπὶ ἑκατόσιαι. μέλιτος δὲ
ἄλλαι τοσαῦται. μέλι δὲ, πέντε καὶ ἑκατόσιαι. μικρότερον μὲν τοι αὐτά.
καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἐπὶ ἄ, καὶ οἶνος ὀκτώ. τὸ δ' συμπόσιον, ἔξω ῥοῖ
πὸ λει περὶ τῶν, γὰρ ἡλυσίφ καλὸν μὲν παλαιῶν. λαμῶν δ' ἐστὶ
κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτὸν, ὕλη παλαιά, πυκνὴ, ἐπικυκλῶσα τοὺς
κατακαυόμενους. καὶ ἡρώτων γὰρ ἐκ τ' ἀνθέων ὑπερέβληται, δ' αὖτε
νῦν τοι δὲ, καὶ δ' ἀκαφοροῖς ἕκαστοι οἱ ἀνεμοὶ, πλάττει τοιοῦτον ὅτι.
τὸ τ' αὖ οὐδὲν δέοντα, ἀλλ' ἐστὶ δέοντα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάληνα,
μεγάλα, τ' αὖτε γαστρίδος ὑάλη. ὁ καρπὸς δ' ἐστὶ τὸ τ' αὖτε τ' αὖτε
ποτήρια παλαιά καὶ τὰς κατὰ σκευὰς, καὶ τὰς μεγέθη. ἐπεὶ δ' αὖ οὐ
παλαιὰς ἐστὶ τὸ συμπόσιον, ἡρώτων ἔμ, ἢ καὶ δ' οὐ τ' ἐκ παλαιῶν,
παλαιῶν. τὰ δ' αὖτε οἶνος πλάττει γίνεσθαι. οὐτὼ γὰρ πίνουσιν. ἀντὶ
δὲ τῶν

sertis uero lusciniæ, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolâs asperguntque. Porro unguntur ad hunc modum. Den-
sæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumî-
ne, supraque conuiuium sparæ, sensim exprimentibus
uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In
 cœna autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur aut
 tem in primis *Homeri* uersus, qui & ipse adest, & cum
 illis conuiuiatur, supra *Vlysses* discumbens. *Choreæ* au-
 tem sunt è pueris & uirginibus. præsent uero illis & con-
 cinunt *Eunomus* *Locrus*, et *Arion* *Lesbius*, & *Anacreon*
 & *Stesichorus*. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi *Hes-*
lena reconciliata. Vbi autem ij quiesuerunt, secundæ cho-
 reæ succedunt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Post
 quam et illæ canere cœperint, iam tota sylua resonat præsi-
 dentibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiâ habent:
 fontes duo sunt circa conuiuiû, unus quidem risus, alter
 uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuij
 omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt.
 Volo & ex insignibus uiris, quos aqua eos uidi, dicere.
 Omnes quidẽ semideos, & qui sub Illo militauere, præ-
 ter *Locrensem* *Atacẽ*. nã hunc solũ dicebant in impiorũ
 loco supplicio affici. Barbarorum autẽ utrunq; *Cyrum*,
Scythamq; Anacharsim, & *Thracem* *Zamolxim*, *Numamq;*
Italicum, necnon & *Lacedæmonium* *Lycurgũ*
 & *Phocionem*, & *Tellum* *Athenienses*, & præter *Peris*
andrum sapientes omnes. Vidi & *Socratem* *Sophonis*
sci filium cum *Nestore* et *Palamede* nugantem, circa quẽ
Hyacinthus *Lacedæmonius*, & *Thespheus* *Narcissus*,
Hylas, alijsq; formosi. Videbatur autem *Hyacinthum* as-
 mare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succẽ-
 sere *Radamanthum*, & sæpe numero comminatum, si
 pergeret ineptire, se illum ex insula eieciurum, aut nisi
 omissa simulatione conuiuaretur. Solus *Plato* nõ aderat,
 sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi repu-
 blica et legibus quas tulerat, uteretur. Porro *Aristippus* et
 Epi

Homerus.

Eunomus.

Arion.

Anacreon.

Stesichorus

Aiax Lo-
crensis.

Anachar-
sis.

Zamolxis

Lycurgus

Socrates.

Hyacin-
thus.

Narcissus.

Hylas.

Plato.

Aristippus.

δι' ἧν σεφάνωρ, αἱ ἀηδόνες, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μυστικά ὄρνεα, ἐκ τῆς πλῆ-
 σίως λημώνων τοῖς σόμασι μνησθολογῶντα, κατὰ νύκτα αὐτοὺς μετ'
 ὧσιν ἐπὶ πτόμω. καὶ μὲν καὶ μυρίζον ὧσιν. νεφέλαι πυνκναι ἄνα
 πᾶσα σάμα μύρον ἐκ τῆς πηγῶν, καὶ τῆς πεταμῶν, καὶ ἐπιστάσαι ὑπὲρ τὸ
 συμποσίον, ἡρέμα τῶν ἀνέμων ἀπεθλιβόντων, ὕψι λεπτῶν, ὡς πρὸς
 δρόσον. ἐπὶ δὲ ὧσιν δειπνῶν, μυστικῶν τε, καὶ ὧσιν ὁλοκάσσει. ἄλλοι
 δὲ αὐτοῖς τὰ Ομήρου ἐπὶ μάλισα. Ὁ αὐτὸς δὲ πᾶσι, καὶ σωδυνωχί-
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ὀσφύων κατὰ κείμηνος. οἱ γὰρ οὐ μὴ χοροὶ, ἐκ πᾶ-
 σων εἰσι, καὶ πρὸς δένων. δὲ ἄρχοντες δὲ, καὶ σωδύνισι, εὐνομὸς τε δὲ
 λοκρὸς, καὶ Ἀριώμδ λέσβιος, καὶ Ἀνακρέων, Ὁ Σπυρίχορος, καὶ ἄλλοι καὶ
 ἄλλοι πᾶσι αὐτοῖς θεασάμενοι, ἡδὴ τῆς ἑλληνικῆς αὐτοῖς δὲ ἡλικίας μελῶν.
 ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ οὗτοι πᾶσι συνῶν ἄσποντες, δεύτερος χορὸς πρὸς ἑλπίδα ἐκ κῆ-
 ρων, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀηδόνων. ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ οὗτοι ἄσποντοι, τότε
 δὴ πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλῆς, τῶν ἀνέμων καταρχόντων, μέγιστον δὲ ὧσιν
 πρὸς εὐφροσύνην ἐκείνη ἔχουσι. πᾶσι εἰσι δὴ οὐ περὶ τὸ συμποσίον
 ἢ γὰρ γέλωτος, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἐκατέρως, πάντες γὰρ ἀρχὴν τῆς
 ἐνωχίας πίνουσι. καὶ τοιοῦτον ἡδόμενοι, καὶ γελῶντες, δίδασκον.
 βόλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπιστήμων οὓς ἴδως πᾶσι αὐτοῖς ἐδιδάσκον-
 τιν. πᾶσι γὰρ τὸν ἡμιθέον, καὶ τοὺς ἐπὶ ἱλίῳ στρατεύσαντας,
 πᾶσι γὰρ δὴ τῶν λοκρῶν Ἀϊάντος, ἐκείνον δὲ μόνον ἐφασκον γὰρ ὧσιν
 ἀτεβῶν χώρῳ κολάζεσθαι. βαρβάρων δὲ, κύριος τε ἀμφοτέρων, καὶ τῶν
 σκύνων Ἀνάχαρσις, καὶ τῶν δρᾶκα Ζάμοξις, καὶ Νομάς τὸν ἰταλι-
 ῶτιν. Ὁ μὲν καὶ Λυκῶν τῶν λακεδαιμόνιον, καὶ Φωκίωνα, καὶ τέλ-
 λον, τοὺς Ἀθηναίους. καὶ τοὺς σοφούς, ἄνδρες περὶ ἀνδρῶν. εἰδὼν δὲ καὶ
 Σωκράτην τῶν Σωφρονίσκων, ἀσολογῶντα μετὰ Νέστορος, καὶ Παλά-
 μῆν. περὶ δὲ αὐτὸν, ἡσάμ γάκινθός τε δὲ λακεδαιμόνιος, καὶ δὲ
 πινεύς Νάρκιατος, καὶ Ἰλλας, καὶ ἄλλοι καλοὶ. καὶ μοι εἰδοὶ ἐρᾶν τῶν
 γακίνων. τὰ πᾶσι δὲ οὗτοι ἐκείνον δὲ ἡλικίαν. ἐλπίδα δὲ χαλεπαί-
 νον αὐτοῖς ὁ ῥαδία μανθῆς, καὶ ἡ πελακίαν πᾶσι ἐκβαλῶν αὐτὸν
 ἐκ τῆς πόλεως, ἡ μὴ φλυαρίῃ, Ὁ μὴ δὲ ἑλπίδα πᾶσι ἐρωτεύειν, ἐνωχῶν.
 πᾶσι δὲ μόνος οὐ παρὼν, ἀλλ' ἐλπίδα Ὁ αὐτὸς γὰρ τῆς ὑπὲρ αὐτὸν
 ἐνοπλοποιήσῃ πόλιν οἰκῶν, ἡρώμους τῆς πολιτείας, καὶ τοῖς νόμοις
 οἷς σωτήρως πολιτεύεσθαι. οἱ μὲντοι ἀμφ' Ἀρίστιππον τε, καὶ

*Epicurus.**Aesopus.**Diogenes.**Stoici.**Chrysi-*
*pus.**Academici**Achilles.**Theseus.**Socrates.**Homerus.**Tigranes.*

Epicurus primus apud illos habebantur, cum hilares essent & laeti, compositioresque suauissimi. Aderat et Phryx Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Diogenes Sinopensis tantum à pristinis moribus degenerauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & subinde surgeret ac temulentus saltaret, debacchareturque. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chrysippo audiuius, illi non prius fas esse ut insulam ingrederetur, quam iam quarto se elleboro purgaret. Academici cos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen, & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere, num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut conijcio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, utpote qui forum iudiciarium sustulerint. quanquam non paucos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc precesserant subsequerentur, uerum prae pigritia defecisse, neque potuisse assequi, sed è medio itinere rediisse. Hi igitur inter eos qui aderant erant maxime memorabiles. Eni uero Achille, et post illū Theseum in primis colunt. Quod uero ad coitum & Venerem pertinet, commiscerentur foeminis simul et maribus palam, et spectantibus omnibus, idque haudquaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deiecerat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Foeminae sunt omnibus communes, neque quisquam uicino inuidet, sed sunt certe in hac re maxime Platonici. Pueri quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix autem dios, aut tres totos dies ueneram, cum accederem Homerum poetam. nam utrique ocium erat, & cum alia multa, tum illud rogabam, cuias esset, dicens illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in controuersia. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chium, alij Smyrnaeum, alij Colophonium eum arbitrantur, ipse uero se Babylonium esse aiebat, siquidem à ciuibusc suis nō Homerū, sed Tigranem uocatū fuisse, postea uero

Επὶ κέρει, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἡδῆς πε ὄντες, καὶ
 κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσωπος
 ὁ φρύξ. τούτῳ δὲ, ὅσα καὶ γελοιοποιῶ χθόνται. Διογῆνης μὲν
 γὰρ ὁ σινοπείς, τοσούτῳ μετέβαλε τοὺς τρόπους, ὥς τε γῆμα
 λαΐδα τὴν ἐταΐραν, ὀρχομένην τε ὑπὸ μένης πολλὰν ἀνίστα-
 μινον, καὶ παροινεῖν. ἣν δὲ στωϊκῶν, οὐσίης παρὼν. ἔτι
 γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρδιον λόφον. ἡκούο
 μιν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον ἀνθρ' ἐπιβῆναι
 τῆς νήσου δέμης, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλλεβορίσῃ. τούτῳ δὲ
 Λαοδαιμονίους ἔλεγον ἐδέεσθαι μὲν ἐλπίδων, ἐπέχεσθαι δ' ἔτι, καὶ
 διασκεπτεσθαι. μὴ δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἔσιν. ἄλλως τε, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ῥα-
 δαμάνθου οἶμαι κρίσιν ἐδιδόκεισθαι, ὅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐ-
 τοῖς ἀνθρωπείοις. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐφασκόντο ὁρμηδένειας, ἀκολυ-
 νεῖν τοῖς ἀλκυνεμένοις, ὑπὸ νωδείας δὲ ἀπολείπεισθαι, μὴ κα-
 ταλαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης φθιόδου. οὗτοι μὲν
 εἶναι ἥσαν ἀξιολογώτατοι ἢ τὸν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν
 Λαχίλλειαν. καὶ μετὰ τούτῳ, θεοῖα. περὶ δὲ σωσείας, καὶ ἀφρό-
 διασίω, οὕτως φρονέουσι. μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁρ-
 ρώντων, καὶ γυναιξί, καὶ ἄρσεσι, καὶ οὐδ' αὖτως τοῦτο αἰσχρὸν αὐ-
 τοῖς δοκεῖ. μόνον δὲ Σωκράτης δεινῶς μνησθῆναι, καὶ καθαρῶς πλε-
 σιάζεσθαι τοῖς νέοις. καὶ μὲν τοὶ πάντες αὐτοὺς ἐπιπορθεῖν κατεργα-
 νωσκον. πολλὰν γοῦν ὁ μὲν ἰάκινθον, ἢ ὁ νάρκισσον, ὡμολογ-
 γον. ἐκείνος δὲ, ἡρῆτο. αἱ δὲ γυναικες, εἰς τὰ κοινὰ, καὶ
 οὐσίης φθονεῖ ὅτι πλεονάζειν, ἀλλ' εἰς τοῦτο μάλιστα πλεονάζειν
 κώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τοῖς βελομένοις, οὐδὲν
 ἀντιλέγοντες. οὕτω δὲ δύνω ἢ τρεῖς ἡμέρας διελκλύθεσθαι, καὶ
 προσελθὼν ἐγὼ οὐκ ἔτι ὅτι ποικιλῇ, χολῆς οὐκ ἔστιν ἀμφοῖν, τὰ
 τε ἄλλα ἐπωδιδανόμην, καὶ ὅτι ἐν εἴῃ, λέγωμ' ὅτι μάλιστα παρ'
 ἡμῖν εἰσέτι καὶ ζητεῖσθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖ ἐφασκεν.
 οἱ μὲν, γὰρ χθόν. οἱ δὲ, σμυρναῖον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐ-
 τὸν νομίζουσιν. εἶναι μὲν τοὶ ἔλεγε βαβυλωνίους. καὶ παρὰ γε-
 τοῖς πολίταις, οὐκ οὐκ, ἀλλὰ Τηγεάνης καλεῖσθαι. ὕστερον
 g ἢ δὲ ὁ

vero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pri-
 stinam appellationem mutasse. Rogabā præterea, num
 & ij uersus, qui uulgo reſciuntur, ab se conscripti essent,
 Aristar- nec ne. Ille autē omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Ze-
 chus. nodoti, & Aristarchi grāmatici frigidās ratiocinationes
 Zenodotus non potui non damnare. Vbi autē hæc abunde differuit,
 iterum rogabam, quamobrem ab ira poëmatissui initiū
 sumperit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil
 studio agentis. Tum & illud scire cupiebā, an, quod mul-
 ti uolunt, Odyssæam Iliade priorem scripsisset. Ille uero ne-
 gabat. Nam quod cæcus nō esset, quod & de eo affirmāt,
 Odyssæa. mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illū
 Ilias. percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacare
 uiderem. Cum autē illum adirem, rogaremq;, ipse con-
 tra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post
 Therſites. causam quam uicit. Nam illum calumniæ Therſites accu-
 sauerat, quod se in poësi conuictijs agitallet. Vicit autem
 Pythago- Homerus causam agente Vlyſſe. Aduenit & circa illa tē-
 ras. pora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in tota
 malibus uiuit, & animæ errores consummauit. Erat autē
 eius dextra pars aurea. & uisum est ut cōmuni cum illis
 republica uteretur. Dubitabatur autē adhuc, utrum Py-
 thagoræ, aut Euphorbi nomine appellandus esset. Em-
 Empedo- docles uero, nā & ipse uenit semielixus, et toto corpore
 cles. excoctus, nō receptus est, quāq; id multis precibus postu-
 laret. Procedēte autē tēpore instabat certamen, quod apud
 Thanatu- illos Thanatusia appellanē. Præfuit Achilles iam quintū
 sia. Theseus uero septimū. Porro qd in totū actum sit longū
 Carus. esset cōmemorare, uerū summam, ac capita rerū perstrin-
 gam. Lucta quidē uicit Carus, q ab Hercule stabat, et pro
 corona cum Vlyſſe decertabat. Pugilum æqualis fuit pu-
 Arius. gna, Arii Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epi, qui
 Epius. sibi mutuo congressierant. Nam apud eos Pancratiū nul-
 lum præmiū proponit. Porro quis cursu uicerit non satis
 Hesiodus. memini. Ex poëtis, ut uere dicā, quanquam longe excel-
 leret Homerus, uicit tamen Hesiodus. Præmia autem o-
 mnibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At
 iam.

[illegible]

iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio-
rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo-
dia in insulam irumpere. Eorum duces esse Phalaridem
Phalaris. Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem
Busyris. Thracem, & Scironem, et Piryocampitē. Vt uero hæc a-
Diomedes. nimaduertit Radamanthus, statuit heroës in aciem su-
Sciron. per litus. Ducebat aut exercitum Theseus, & Achilles,
et Ajax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti
ergo inter se pugnabant, uiceruntq; heroës, Achille uel in
Socrates. primis rem strenue gerente. Fortiter se gessit & Socra-
tes in dextro cornu constitutus, multoq; fortius q̃ cum
adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hosti-
bus haudquaq; fugit, sed uultu intrepido constitit. quam
ob rem premio donatus est, nimirū luculento & amplo
horto, in quem conuocatis alijs differebat. quem locum
Necracade-
mia. Necracademiā appellauit. Comprehēsos igitur et colliga-
tos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puniē-
dos. Eam aut pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeu-
ti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum
hos unā cum reliquis postea amisi. Erat poëmatīs initiū
ferē in hunc modū. Nunc mihi Musa refer pugna heroū
extinctorū. Cum igitur fabas coxisent, quēadmodum
Pythago-
ras. illis mos est, ubi bello rem preclare gesserint, epinicia ce-
lebrarunt, & festū solēne egerunt. Solus Pythagoras a
cōuiuio illo abstinuit, & ieiunus procul desidebat, abomi-
natus fabarū esum. Iam uero mensibus sex exactis, septi-
moq; ad mediū deducto, res nouę ac insperatę exortę sūt
Cinyrus. Nam Cinyrus Scinthari filius iam grādis et formosus, He-
Helena. lenā multo iā tēpore deperibat. Ipsa aut contra manifeste
adulescentē ad infāti usq; redamabat. Siquidē in conui-
nio subinde alter alteri annuebat & prebibeat, soliq; ex
ceteris surgentes in sylua deerrabant. Tandem pre amo-
re & impatientia consilium cepit Cinyrus rapiendī Hes-
lenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uici-
nam quampiam ex insulis profiscerentur. nimirum
in Phellō, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consi-
lio coniuratos ē meis comitibus tres audacissimos. Nam
hæc

δὲ τὸ ἀγῶνος σῶν πελωμένῃ, ἠγρίλονται οἱ γυνὴ χωρίῳ τῇ
 ἀσβεσῶν κολαζόμενοι, ἀποβῆξαντες τὰ δεσμά, καὶ οὐ φεραῖς
 ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνειν ἐπὶ τὴν νῆσον. ἠγέσθαι δ' αὐτῶν, φάσ
 λαρίμ τε τὸν ἀκραγαπῖνον, καὶ βόστυριν τὸν αἰγυπῆιον, καὶ Διο
 μέδην τὸν θράκα, καὶ τοὺς περὶ σκείρωνα, καὶ Πιτυοκάμπην.
 ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθης, ἐκτάσσει τοὺς ἥρωας ἐπὶ οὐ
 ἡτόνθ. ἠγέτο δὲ Θασεύς τε, καὶ Αχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ πελαμῶ
 νίδης, ἥδη σοφρονῶν. καὶ συμμίξαντες, ἐμάχοντο. καὶ ἐνίκησαν
 οἱ ἥρωες, Αχιλλεύς τὰ πλεῖστα καταρδύσαντος. ἤρξεν δὲ καὶ
 Σωκράτης ἐπὶ τῇ δεξιᾷ ταχθεὶς, πολὺ μάλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ
 Διελίῳ ἐμάχετο. προσιόντων γὰρ τῇν πολεμίων, οὐκ ἔφυγε,
 καὶ τὸ πρόσωπον ἄγρεπθ' ἦν. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον θλίμειν αὐτὸν
 τῇ ἀρισθεῖ, καλὸς τε, καὶ μέγας παρὰ δόσος γυνὴ προσείω.
 ἐνθα συγκαλῶν τοὺς ἑτέρους, διελέγετο, νεκρακαδημίαν τὸν τό
 πον προσαγορεύσας. συλλαβῶντες οὖν τοὺς νενίκημλους, καὶ δὴ
 σάντες, αὐτῶν ἀπέπεμψαν ἐπὶ μάλλον κολαστικομλύνες. ἔγρα
 φε δὲ καὶ ταῦτ' αὐτῶν μάχῳ Ομηρος. Ἐπιόντι μοι, εἴδωκε τὰ ἐ
 βλία κομίζην τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις, ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα με
 τὰ τῇν ἄλλῳ ἀπωλίσσας. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τῷ ποιήματι αὐτῇ,
 νῦν δ' ἐμοὶ ἐνεπε μῦσα μάχῳ νεκρῶν ἡρώων. τότε δ' οὖν κυά
 μος ἐψόσαντες, ὡς πρὶ παρ' αὐτοῖς νόμος, ἐπεδ' ἄν πόλεμον κατα
 ρδύσωσιν, εἰσιῶντό τε ἐπινίκια, καὶ ἑορτὴν μεγίστην ἦγον. μόνος δ'
 ταύτης οὐ μετέχευεν Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρον ἐκαθέζετο, μυ
 σαπόμυθος τὴν κυανοφασίαν. ἦδη δ' μνηῶν ἐξ ἐκκληλυθότων, περὶ
 μεσσηνία τ' ἐβόλομον, νεώτερα σῶνίσαντο πράγματα. κύνυρος δ' ὁ
 σκινδάρης παῖς, μέγας τε ὦν, καὶ καλὸς, ἦρα πλὴν ἥδη χρόνον τ'
 ἐλένης. καὶ αὐτὴ δ' οὐκ ἀφανής ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τ' νεανίσκον.
 πηλάκις γοῦν καὶ διένοντο ἀλλήλοισι γυνὴ συμποσίῳ, καὶ προὔπι
 νομ. καὶ μόνον θήανισάμυλοι, ἐπλανῶντο πρὶ τὴν ὕλην. Ἐδὴ ἡ
 φωτος, καὶ ἀμυχανίας, ἐβόλευσαντο ὁ κύνυρος ἀρπάζας τὴν ἐλένην.
 εἰδοὶ δ' ἐκκείνη ταῦτα, οἷχε δ' ἐπιόντας ἐς ἵνα τ' ἐπικημλύνων νῆ
 σων, ἦτοι ἐς τὴν φειλῶν, ἢ ἐς τὴν τυρόεσσαν. σωωμότας δ' ἀλάλ
 προσήλθεσαν ἔξω τῇν ἑταίρων τῇν ἑμῶν, τοὺς θρωυλάτους.
τῇν μῦθ

*Menelaus.**Tyroësa.*

hæc patri non indicauerat. Sciebat enim quod ab illo acriter increparetur. Itaque cum ipsis oportunum uisum esset facinus perpetrarunt. Vbi enim nox aduenit, nam tum forte non intererā, sed in conuiuio distertebā, illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuerunt. Menelaus autem cum circa mediū noctis excitatus, thorū uacuum sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiam Radamanthi profectus est. Porro illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere. Itaque Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauē asphodelinam, & ex integro et solido ligno constructā, collocasset, iussit eos persequerentē. At illi cū magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos deprehendunt, cum iam in lacteū Oceanum subirent, haud procul à Tyroësa insula, tantū enim aberant ut elaberentur. Cum igitur nauē rosea catena reuinxissent, reuersi sunt. Helena itaque flebat & erubescibat, operiebaturque. Verū Radamanthus habita prius cū Cínaro diligēti questione num et alij quipiam conscij fuissent, postque ullum fuisse negauit, uinctum hominē ex pudendis, & malua prius bene cæsum, in impiorū locum amandauit. Decreuerunt & nos ante præscriptū tempus ex insula ablegare, data uenius proximæ diei mora. Ibi ego grauiter ferre, & lachrymari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta, rursus erraturus essem. At illi contra consolabant me, quod futurū dicerent, ut propediē ad se essem rediturus. Iamque mihi in futurū sedē et locū optimis quibusque uicinū ostendebant. Ego uero accedēs Radamanthū obnixē orabam, ut quæ mihi futura essent prædiceret, et de nauigatione certiorē redderet. Is autē me quidē in patriam rediturū respondit, uerū multis prius erroribus et periculis exantlatis. Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinque, & alia sexta longius, hæc inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum. Sexta autem illa somniorum est ciuitas. Post hæc & Calypsus est insula, uerum nondum tibi adhuc apparet. Vbi uero has præterna

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΥΣ Β.

ὅθι μὲν τοι πατρὶς, οὐκ ἐμήνυσσε ταῦτα. ἡπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 κολαοῦσθ' ὁ μούσος. ὥς δ' ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλεον τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ
 ἐπεὶ νύξ ἐγγύετο, ἐγὼ μὲν οὐ παρῶν. ἐπύργανον γ' ὅν ὅθι συμ-
 ποσίῳ κεκοιμημένοι. οἱ δὲ, λαθόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες
 τὴν ἐλάνην, ὑπὸ σπυρδῆς ἀνήχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνε-
 γγρόμιος ὁ μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν ἐνὶ κενῷ φθι γυναι-
 κός, ἐοώτε ἴσκη. καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν, ἦε πρὸς τὰ βασι-
 λεία τ' Ῥαδάμανθυος. ἡμέρας δ' ὑποφαιδύσκει, ἔλεγον οἱ σκοποὶ
 καθορᾶν τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχουσαν. οὕτω δ' ἡ ἐμβισιάσας ὁ Ῥα-
 δάμανθος πενήκοντα ἥ ἡρώων εἰς ναῦν μονόζυλον, ἀσφοδιλί-
 νην, παρήγαγε διώκεν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ
 μεσημβρίαν κατ' ἀλαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι ἐς τὸν γαλατῶδην
 ὠκεανὸν ἐμβάνουσας, πλησίον φθι Τυροίας. παρὰ τοῦτο ἡλ-
 θον διαδράναι. καὶ ἀναδυσάμενοι τὴν ναῦν ἀλύσει ῥοδίῃ, κα-
 τέπλεον. ἡ μὲν οὖν ἔλθῃ, ἐδάκρυε τε, καὶ ἡχάετο, καὶ ἐνεκάλυ-
 πτετο. τοὺς δ' ἀμφὶ τὸν κίνυρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥαδάμαν-
 θος, εἰ ἄνευ καὶ ἄλλοι αὐτοῖς σωίσασιν, ὥς οὐδένα εἴπομεν, ἐκ τῆν
 αὐδούωρ δέσας, ἀπέπεμφεν ἐς τὸν ἥσσεβῶν χῶρον, μαλάρην
 πρότερον μασιπιδέντας. ἐκείσσαντο δ' καὶ ἡμᾶς ἐμπροδίσμεν
 ἐκπέπταμεν ἐκ φθι νῆος, τὴν ἐπίστατον ἡμέραν μόνῳ ἐπιμείναν-
 τας. ἐνθα δ' ἡ ἐγὼ ἠνιόμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἔμελλον ἀγανιὰ
 κατὰ λιπὼν, αὐτίς πλανηθῆσεαι. αὐτοὶ μὲν τοι παρ' ἐμυθῆντο λέ-
 γοντες, οὐ πολλῶν ἔτῳ ἀφίξειν, πάλιν πρὸς αὐτόν. καὶ μοι ἦ-
 ρη δρόνον τε, καὶ κλισίαν ἐς τοῦτο ὁ παρ' ἐκίμνησαν, πλησίον
 τῆν ἀρίσων. ἐγὼ δ' ἡσσελθὼν ὅθι Ῥαδάμανθυ, πολλὰ ἐκέλευον
 εἰπεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλῆθος. ὁ δὲ, ἐφασκεν
 ἀφίξειν μοι ἐς τὴν πορτίδα, πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα
 καὶ κινδυνεύσαντα. ἥ δ' ἡσόνον, οὐκ ἔτι φθι ἐπανόσθ' ὑποδῆναι
 ἡλκισεν, ὅλκα δ' ἡ νύξ δ' ἐκινύς τὰς πλησίον νῆους, ἐφαίνοντο δ'
 πάντε τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἄλλῃ ἐκτὴν πόρρωθεν, ταῦτας μὲν εἶναι
 ἐφασκε τὰς τῆν ἡσσεβῶν, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δ' ἡ ἐφ' ὁρᾶς τὸ
 πλῆθος καὶ ὁ μούσος. ἐκτὴν δ' ἐκείνην ἡσσεβῶν ἡ πόλις. μετ' αὐτῶν
 δ', ἡ δ' καλῶν νῆος, ὅλκα οὐδέπω σφραγίσθη. ἐπεὶ δ' αὖν δ' ταῦτας

h παρὰ

præternauigantes, tum deuenies in magnā illā continen-
tem, quæ è regione est ei quæ à nobis incolitur. Illic multa
passus, multasq; gentes prætergressus, et inter Barbaros
incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter-
ram deuenies. Hæc ubi dixisset, euulsam è terra maluæ ras-
dicem mihi porrexit, iubens ut hanc adorare cum in ma-
ximis periculis uersarer. Admonuit autem, si unquam in
hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderē
ne'ue lupinis uesceretur, ne'ue puero supra decē octo an-
nos nato cōgredere. quorū si memor essem, bene sperare
de reditu ad insulam. Ibi demum quæ ad nauigationem
pertinent parauit, cumq; opportunum esset cum illis cibū
cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabā, ut
mihi duorum uersuum epigramma conderet. Quod ubi
fecit, columna berylli lapidis erecta iuxta portum inscrip-
psi. Erat autem epigramma huiusmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatis

Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

*Calypso.
Nauplius.*

Manens autem & diem illam, sequenti proficiscebar, des-
ducentibus heroibus. Hic & Ulysses accedens nesciente
Penelope, mihi literas dat in insulā Ogygiā ad Calypso.
ferēdas. Misit & mecū Radamāthus portitorē Naupliū,
ut si ad insulas appelleremus, nemo nobis manū iniice-
ret, uelut ijs, qui ad mercatū quempiā alium nauigarent.
Vbi uero progressi odoratum aërem præterissemus, cōti-
nuo nos teterrimus, nescio quis odor excepit, uelut bitu-
minis, et sulphuris, picisue, cum simul ardent. Nidor au-
tem erat grauis, intolerabilisq; uelut ab exustis hominib;
bus. Erat et aër obscurus & caliginosus, à quo distillabat
ros quidam piceus. Quin & uerberum strepitus exaudi-
ebatur, & multorum hominum eulatus. Ad alias igitur
non applicuimus. Illa uero quā ascendimus talis erat. To-
ta in girū præceps est, et exusta, cautibus et saxis aspera.
Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irepsimus ta-
men per præcipitia, & per spinosam, & aculeis ple-
nam semitam euasimus, transiuimusq; regionis tetram
sorditatem. Procedentes aut ad carceres, & supplicij locū.

*Impiorum
insule.*

Primū

παρ' ἀπλείους, τότε δ' ἡ ἀριεὶς ἐς τὴν μεγάλῃν ἤπερομ τὴν ἐνα-
 τίαν τῇ ὑφ' ἡμῶν κατοικεμένην. οὐταῦτα δὲ πολλὰ παλαιῶν, καὶ
 ποικίλα ἔθνη διελευσάν, καὶ ἀνδράποισι ἀμίκτοις ἐπιδοκμήσας,
 χρόνῳ ποτὶ ἥξεις εἰς τὴν ἐτέραν ἤπερομ. τοσαῦτ' εἶπε. καὶ ἀνα-
 παύσας ἀπὸ τ' ἡγευ μάλαχης ῥίζαν, ὥρεξέ μοι ταύτην, κελύ-
 σας οὐ τοῖς μεγίστοις κινδύοις ταύτην προσέχουζ'. παρήνευσε
 δὲ καὶ εἴ ποτε ἀφικοίμην ἐς τὴνδε τὴν γῆν, μήτε σὺρ μαχαίρας
 σκαλεύειν, μήτε δέρας ἐδίειν, μήτε παρὰ ὑπὲρ τὰ ὀκτωκαὶ
 δεκά ἔτη πλοισιάειν. τούτωρ γὰρ μεμνημένος, ἐλπίδας ἔχευε
 εἰς τὴν νῆσον ἀριεὶς. τότε μὲν οὖν τὰ περὶ τὸν πολὺν παρειακὸν
 ζόμιον. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, σωθεσίῳ μὲν αὐτοῖς, τῇ ἐπίστασι δ' ἐλ-
 λῶν πρὸς Ὀμήρου τὸν ποιητὴν, ἐδιδόμην αὐτοῖς ποιεῖσά μοι δι-
 σίχον ἐπίγραμμα. καὶ ἐπερδ' ἐποίησε, σήλῳ βηνύλλῳ λίθῳ ἀνα-
 σήσας, ἐπίγραμμα πρὸς ὧδ' λιμνί. τὸ δ' ἐπίγραμμα, ἦν τοῖονδε.
 Λησανὸς τάδε πάντα ἐλὼ μακάρεσσι θεοῖσιν
 Εἰδὲ τε, ὦ πάριμ ἦλθε εἰλῶν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Μείνας δ' ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν, οἷ ἐπιούσης ἀνηγρόμην, τῷ ἡρώ-
 ων παρὰ τεμπόντωρ. ἐνθά μοι ὦ Ὀδυσσεύς προσελθὼν, λάτρεα
 οἷ πινελόπης δίδωσιμ ἐπισολὴν εἰς ὠκυγίαν τῇ νῆσῳ καλυ-
 φοῖ κομίζεσθαι. σῶνέ περ μοι δέ μοι ὁ ραδάμανθους τὸν πορφυρέα
 ναύπλιον, ἢ καὶ κατὰ χεῖρ μὲν ἐς τὰς νήσους, μηδὲς ἡμᾶς συλλα-
 βοί, ἅτε κατ' ἄλλῳ ἐμπερίαν παλόντας. ἐπεὶ δὲ τὸν εὐώδη ἄερας
 προῖοντες παρειακὸν μὲν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁδὸν ἡμῶν διελέ-
 χετο, οἷον ἀσφάλτε, καὶ δεῖδε, καὶ πᾶσι, ἅμα κακομύμων. ὦ
 κνίσας ὦ παρθέναι, καὶ ἀφώρητες, ὡς πρὶ ἀπ' ἀνθρώπων ὁ πῶ μύμων.
 καὶ ὁ αἷς ῥοφερός, καὶ ὁμιχλώδης, καὶ κατέσασεν αὐτοῦ δρό-
 σος πίτην. καὶ μὲν τοῖς μασίγωρ φόφος ἠκούετο, καὶ οἷ μωγῇ ἀν-
 θρώπων πλῶν. ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις, οὐ προσέχομην. ἥ δ' ἐπέθε-
 μην, τοιᾶδε ἦν. κύνῳ μὲν πᾶσι κρημνώδης, καὶ ἀπόξινος, περὶ αἶας,
 καὶ ῥαχῶσι κατέσκληκῶ. δένδρον δὲ, οὐδὲ ὑψίως ἐνὶ ὧ. ἀνερπύ-
 σσας δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς, προῖμῳ διάτινος ἀκαινώ-
 δως, καὶ σκολόπων μεσῆς ἀτραπῶ, πολλὰν ἀμορβίαν τῆς χώ-
 ρας διελθόντες. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὴν εἰρηλήν, καὶ τὸ καλαστῆριον,
 h ἡ πρῶτα

Primū quidē loci naturā admirati sumus. Siquidem unius
 uersum solū gladijs & mucronibus efflorebat, circū quod
 fluij duo decurrebāt, unus coeno, alter uero sanguine, &
 item alius intus igne, & quidē ingens & immensus. flue
 bat autem uelut aqua, & instar maris agitabatur. Habe
 bat etiānum & pisces permultos, quorū aliquot torribus
 erant similes, nonnulli uero minusculi carbonibus igniti,
 quos lychniscos uocabant. Aditus autē unus erat & per
 quam angustus. Ianitor adstabat Timon Atheniensis.
 Ingressi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui suppli
 cio afficiebantur, inter quos reges et priuati erant plurimi
 quorū etiam nonnullos agnouimus. Vidimus & Ciny
 rum fumo enecari, & à pudendis pendere. Addebant &
 ductores singulorum uitas, & causas ob quas supplicio
 afficerentur. Maxima uero omnium poena cos immine
 bat, qui in uita quippiam ementiti essent, neq; ueritatē
 literis mandassent. Inter quos erat Ctesias ille Cnidius,
 & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem
 bono animo esse coepi. nam nullius mendacij mihi con
 scius eram. Itaq; ad nauem mature reuersus, neq; enim
 tale spectaculū ferre amplius poteram, salutato Nauplio
 discessi. Neq; ita multum post apparebat non procul so
 mniorū insula, obscura illa & uix uisu conspicua. Habe
 bat autem & ipsa somnijs aliquid simile. cedebat enim ac
 cedentibus nobis & subterfugiebat, ac longius se subdu
 cebat. Cum ergo tandē eam cōprehendissemus, et in por
 tum qui somnus dicitur, delati essemus, prope eburneas
 portas, ubi ædes est Gallinaceo sacra, sub obscurā uesperā
 descendimus, cumq; in portam progressi fuisset, so
 mnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipsa ci
 uitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea
 nemo adhuc conscripsit, solus autem Homerus eius me
 minit, non ita accurate exacteque descripsit. Circa hanc
 undique circumiacet sylua. Arbores autem sunt papa
 uera procera, & mandragoræ, in quibus magna uis
 uespertilionum sedet. Sola enim hæc avis in ea insula
 nascitur. Flumen autem iuxta præterlabitur, quod ab
 illis

Lychnisci.

Timon.

Ctesias.

Herodotus

*Somniorū
insula.*

*Gallina =
scus.*

*Somniorū
ciuitas.*

πρῶτα μὲν πλὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐδιχυμάσομεν. τὸ μὲν γὰρ ἔστι
 πρὸς αὐτὸ μαχαίραις, καὶ σκόλοφι πάντῃ ἐζυμνίηκε. κύκλῳ δὲ,
 ἥτα μοῖ περιέξρεον, ὁ μὲν, βορβόρος, ὁ δὲ περὶ δὲ αἵματα, ὁ δὲ
 ἐνδόν, πυρός, πάντῃ μέγας οὗτος, καὶ ἀπέρατος. καὶ ἔξρε, ὡς πρὸς
 ἑστῶν. καὶ ἐκυματῶντο, ὡς πρὸς θάλασσαν. καὶ ἰχθυὺς δὲ εἶχε πολ-
 λὰς. τοὺς μὲν, θαλάσσιος προσεικότας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἀνθραξί-
 πεπυρωμένοις. ἐκάλεσεν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκους. εἴσοδους δὲ μία,
 σένη διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφασκήκε Τίμων ὁ Αἰθιωπῶν.
 παρελθόντες δὲ ὅμως, τοῖς ναυπλίσιν καθηγεμένους, ἐωρῶμεν κοί-
 λαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλέας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνί-
 ους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἶδομεν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνῶ ὑπερ-
 φόρμωτον, ἐκ τῆν αἰθούσῃ ἀπηρητημένον. προσετίθεισάν δὲ οἱ πε-
 ριηγῆται καὶ τοὺς ἐκάσων βίβας, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζον-
 ται. καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνητον οἱ ψευδέμενοι·
 τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ ληθῆς συγγεγραφότες. ἐν οἷς ὁ
 κτησίας ὁ κνίδιος ἦν, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν
 ὁρῶν ἐγὼ, λησῆας εἶχον εἰς τὸν πῖον τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῶ
 ψεύδους ἐπὶ οὐδὲ σωηπισάμεν. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ ναῦν,
 οὐ γὰρ ἐδυνάμεν φέρειν πλὴν ὅψων, ἀσπασάμενος τὸν ναύκληρον
 ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφάνετο πλοῖον ἢ τῆν ὀνείρων νῆ-
 σος, ἀμυδρόν, καὶ ἀσαφές ἰδέσθαι. ἔπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τῶς ὀνεί-
 ρους τι παραπλήσιον. ὑπεχώρησεν γοῦρ προσιῶσιν ἡμῖν, καὶ ὑπὲρ
 φῦγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβηκε. κατὰ λαβόντες δ' ἐποῖε αὐτῶν,
 καὶ ἐσπείσαντες ἐς τὸν ἵπνον λιμνία προσαγορὸν ὀμιλοῦν, πλο-
 σίον τῆν πυλῶν τῆν ἐλεφαντίνων, ἢ τὸ τοῦ Ἀλεκτρυόνος ἱερόν
 ἔστι, περὶ δὲ ἰλίῳ ὀψίαν ἀπεβάνομεν. παρελθόντες δ' ἐς πλὴν πύ-
 λω, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἐωρῶμεν. πρῶτον δὲ Κούρ-
 λομαί περὶ τῆς πόλεως ἐπέθην, ἔπει μὴ δ' ἄλλῃ τινὶ γέγρα-
 πῆται περὶ αὐτῆς. ὅς δὲ καὶ μόνον ἐπεμνήθη Ὀμηρῶ, οὐ πά-
 νυ δοκίμως σωζέσθαι. κύκλῳ μὲν περὶ πᾶσαν αὐτῶν ὕλην ἀνέ-
 σκει, τὰ δὲ ἐνδοῦσα δ' ἔστι μήκωνες ὑψιλαί, καὶ μανδραγόρας. ὁ
 ἐπ' αὐτῶν πολὺν τι πλῆθος νυκτερίδιον. τοῦτο γοῦρ μόνον ἐν
 τῇ νῆσῳ γίγνεται ὄρνειον. ποταμὸς δὲ παραξέρεται πλοῖον, ὑπὲρ
 h iij αὐτῶν

*Nyctipor-
rus.
Negretus.
Pannychia*

*Somni-
por-
te.*

*Somnus.
Taraxion.
Plutoales.
Antipho.
Careotis.*

illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, alteri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis moenia alta sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimuero portae sunt, non duae, ut uoluit Homerus, sed quatuor. Nam duae Molliciei campum respiciunt, haec quidem ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, & saeva, immitiaque somnia emitti aiebant. Duae uero alterae ad portum & mare. ex quibus quaedam corneae erant, quaedam, per quas transiuimus, eburnae. Ingressis autem ciuitatem ad dextram est templum Noctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinaceum. cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram uero Somni regis. Is enim apud eos regnat, duobus a se satrapis & praefectis constitutis, Taraxione Mataeogenis, & Plutocle Phantasionis filio. In medio autem foro fons est quem Careotin appellant, delubra duo adiacent, Impositura uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum est adytum & oraculum, cui praefectus erat Antipho ille somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem sortitus. Somniorum autem neque natura, neque forma eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, suauis uelut aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta nonnulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alia uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut deos, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca agnouimus, utpote ea quae olim apud nos uideramus. Quaedam etiam nos accedebant, salutabantque, uelut familiaria iam & domestica, qui cum nos exceperissent, ac sopiuisissent, splendide plane, ac eleganter traiecerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in suam quemque patriam abduxere, & domesticos ostendere, rursusque eadem die reduxere. Diebus ergo triginta, & totidem noctibus dormientes, commessantesque

αὐτῶν καλὸς μὲν Νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δ' ὅνο περὶ ταῖς πύ-
 λαις, ὄνο ματὰ καὶ ταῦταίς, τῇ μὲν, Νήχρετος, τῇ δὲ, Πάννυχία.
 ὃ δὲ περὶ βόλος τῆς πόλεως, ὑψηλός τε, καὶ ποικίλος, ἱερὸν πλὴν
 ἄλλοι οὐμοιοτάτους. πύλαι μὲν τοὶ ἔπασσι, οὐ δ' ὅνο καθάπερ ὁμι-
 ρος εἰρηκέν, ἀλλὰ τέτταρες. δ' ὅνο μὲν πρὸς τὸ τῆς βλακείας περὶ
 δ' ὅνο ἀποβλέπονται, ἡ μὲν, σιδιρᾶ, ἡ δὲ, κεράμει πεποιμένη,
 κατ' ἄς ἐλέγοντο ἀποδύμεν αὐτῶν οἵ τε φοβεροί, καὶ φονικοί, καὶ
 ἀπηνεῖς. δ' ὅνο δὲ, πρὸς τὸν λιμένα, καὶ πλὴν δι' ἀλάτῃ. αἱ μὲν, κε-
 ράτιναι, αἱ δὲ, κατ' ἄς ἡμῶς παρήλθομεν ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων
 δ' ἐς πλὴν πόλιν, ἐν δεξιᾷ μὲν ὅστις δ' Νυκτώμεν. σέβεται γὰρ θεῶν
 ταῖς πλὴν μάλας, ὅτι τὸν Αλκιδύονα. ἐκείνῳ δὲ πλεονέκῳ τῷ λιμέ-
 νος τὸ ἱερὸν πεποιήται. ἐν ἀριστερᾷ δὲ, τὰ τῷ ὑπὲρ βασιλῆα. οὗ-
 τος γὰρ δ' ἡ ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς, σαξάπας δ' ὅνο, καὶ ὑπάρχους περὶ
 ἡμιόους. Ταρξιδίονα τε τὸν Μαῖαυγύους, καὶ Πλετοκλῆα τὸν Φαν-
 τασίονος. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγὴ ἐστὶν, ἥν καλεῖσσι Καρεῶ-
 τιμ. καὶ πλεονέκῳ ναοὶ δ' ὅνο, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἔνθα καὶ τὸ
 ἄδιντόμ ἐστιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντιῶν, οὗ προσηνέα προφητεῖων
 ἀντιφῶν, ὃ ἡν' ὀνείρων ὑποκριτῆς, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου λα-
 χῶν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μέντοι πῶν ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε
 ἰδέα ἡ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοὶ, καὶ ἡδῆς.
 οἱ δὲ, μικροί, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, χύσειοι, ὡς ἐδ' ὀκισσιν. οἱ
 δὲ, ταπεινοί τε, καὶ ἔωτελῆς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πῆρωτοί τις
 νες, καὶ περὶ ὧδες, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπήν δι' ἐσθλὸν ἀσ-
 μένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς θεοὺς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοῖς
 αὐτὰ δι' ἐσκευασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσασκεν, πᾶ-
 λα παρ' ἡμῖν ἑωρακότας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἡσάλλον-
 το, ὡς ἂν καὶ σιωπῆας ὑπάρχοντες. καὶ παρὰ λαβόντες ἡμᾶς,
 καὶ κατοικοιμίσαντες, πάντῃ λαμπρῶς, καὶ διεξίως ἔλκινον.
 πλὴν τε ἄλλῃ ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ παρὰ σκευάζοντες, καὶ
 ὑποσχόντων μὲν βασιλείας τε ποιῆσθαι, καὶ σατράπας. ἔπειτα δὲ,
 καὶ ἀπῆγον ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκείους ἐπέ-
 δεικνουν, καὶ ἀδινμερὸν ἐπανῆγον. ἡμέρας μὲν οὖν τριάκον-
 τα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καθεύδοντες, ἕως

χούμηνον

Ogygia.

tesque apud ea mansimus. Hinc tonitru cum ingenti fragore repente ædito excitati ac consternati, saturi discellimus. Indepost tertiam diem in Ogygiam delati descendimus. Hic ego primum resignatis literis, quæ scripta erant legebam. Erant autem fere huiusmodi.

VLYSSES CALYPSONI S.

Leucothea.

N Olim te ignorare, quod ubi primum abs te discessissem, rate instaurata postq̃ naufragiū fecissem; et uix à Leucothea in Phæacum regionē seruatus fuisset, à quibus domū remissus fui, me multos uxoris procos deprehendisse, qui rebus nostris abuterentur ad uoluptates suas, quos cum omnes confecissem, tandē ipse à Telegono, quem ex Cīrce susceperam, è medio sub

Telegonus.

latus sum. Nunc autē in beatorum sum insula, uehementer dolens ob relicta, qua apud te usus sum, consuetudinē & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod si per occasionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hæc quidem quæ per literas significabantur. de nobis præterea, ut hospitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq̃ lanificio dantem operam. Postq̃ uero literas accepit, admisitq̃, primū quidē abunde fleuit, tum nos ad hospitium inuitauit, splendideq̃ excepit, interim de Vlysse multa sciscitata, & Penelope cuiusmodi forma esset. Num ita casta esset, quemadmodum de ea Vlysses factauerat. Nos autem ea, quibus potissimum eam delectari consuebamus, respondimus. Digressi igitur ad nauem prope littus obdormiuimus. Mane autem soluimus uehementius uento insurgente. Tandem post bidui tempestatem, die tertia, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes sunt hi, ferique, qui ex uicinis insulis nauigantes infestant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, sex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excauata una, & medulla illius egesta nauigant. siquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetu ergo in nos facto, duabus instructis

Penelope.

Colocynthopiratae.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

χρόμιοι. ἔπειτ' αὖ, ἄφνω θρονήσας μεγάλης καταρράγειας, ἐς
 χρόμιοι, καὶ ἀναδορόντες, ἀνήχθημι ἐπισιζάμενοι. ἔτι αὖ
 ἂν ἐκείδω τῇ Πύργῳ νήσῳ προχόντες, ἀποβαίνωμι. πρότε-
 ρον δ' ἐγὼ λύσας πλὴν ἐπισολῶν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμέ-
 να. ἤν δὲ τοιούτῃ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΛΥΨΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΙΣθι με ὥς τὰ πρῶτα ἐξέπλυνσα παρὰ σοί, πλὴν χειρία κα-
 τασκιδνασάμενος, ναυαγία χρησάμενος, ὅ μόνος ὑπὸ Λευ-
 κοδείας διασωθέντα, εἰς πλὴν τῇ φαίακω χώρῃ, ὑφ' ὧν ἐς
 τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς φθιγναικὸς με-
 σῆρας, ὧν τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀποκτείνας δ' ἅπαντας, ὑ-
 σερρον ὑπὸ τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης μοι γηρυμνίου, ἀνιρέδην. καὶ
 νῦν ἐμὶ ὧν τῇ μακάρων νήσῳ, πᾶν μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καταλίσ-
 πθ' πλὴν παρὰ σοὶ δ' αὖτα, καὶ πλὴν ὑπὸ σοῦ προτενομνίου ἄθα-
 νασίαν. ἤν οὖν καί τοι λάβωμαι, ἀποδίδας, ἀνέξομαι πρὸς σέ.
 ταῦτά μιν ἐδήλωσ' ἢ ἐπισολῇ. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενιτεύημεν.
 ἐγὼ δὲ, προελθὼν ὁλίγον ἀπὸ θαλάττης, εἶρομ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς
 τοῖς, οἷον ὁμοῖος εἶπε, καὶ αὐτὴν ταλασίεργον σαρ. ὥς δὲ τὴν
 ἐπισολὴν ἔλαβει, ὅ ὑπεδέξατο, πρῶτα μιν, ἐπιπολὺν ἐλάκρυε.
 ἔπειτα δὲ, παρεκάλεσ' ἡμᾶς ἐπὶ ξενίᾳ, καὶ εἰς ἱάλαμ περὶ, καὶ
 περὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐσωθάνετο, καὶ περὶ φθιγναικῶν, ὅποια
 εἶα τὴν ὄψιν, καὶ εἰ σωφροσύνῃ, καθάπερ Ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐ-
 τῆς ἐκόμπαζε. ὅ ἡμῖν τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ἐξ ὧν εἰκάσομεν
 εὐφρανθῆναι αὐτῶν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλοσί-
 ον φθιγναικῶν ἐκοιμήθημεν. ἔωθι δὲ ἀνηγόμεθα, σφοδρότερον
 καλῶντες τοὺς πνεύματος. καὶ δὴ χαίμασιν ἡμέρας δύο, τῇ
 τρίτῃ περιπίπτωμεν τοῖς κολοκυθοπερατοῖς. αἰθροῖαι δὲ εἰς
 σιν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῇ πλοσίῳ νήσῳ λησύνοντες τοὺς περιπλῆ-
 οντας. πλοῖα δ' ἔχουσι μέγιστα κολοκυθίνα, τὸ μῆκος περὶ ἑξ.
 ἐπεδ' αὖν ἡ ἡμερῶν, κοιλάναντες αὐτὴν, καὶ ἐλόντες τὴν ἑν-
 ὄντων, ἐμπλέσσιμ, ἰσοῖς μὲν τοῖς χρόμοι καλὰ μιν, ἀντὶ δ' ὅ
 θόνος, τοῦ φθιγναικῶν κολοκυθῆς. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο
 πληρω-

instructis classibus oppugnabāt, & è nostris cōplures fau-
 ciabant, uice lapidū cucurbitarū grana iaculati. ut pluri-
 mū enim cominus depugnabāt. Circa meridiē uero à ter-
 go Colocynthopiratarū uidemus adnauigare Caryonau-
 tas. crant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt.
 Nam ut eos adesse scenserunt, nobis neglectis in eos con-
 uersi, nauibus conflīctabantur. At nos interea sublato ue-
 lo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam.
 Manifesto autē uidebantur superiores futuri Caryonau-
 tæ, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erāt
 quinque, pugnantque nauibus aliquanto fortioribus.
 Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum
 per mediū secto excauatoque. Magnitudo autem put-
 taminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos protē-
 debatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui sauci
 fuerant curauimus, & postea in armis ferē stetimus, sem-
 per insidias quaspiam subueriti. neque id quidem imme-
 rito. Nondum enim occiderat sol, cum ab insula qua
 delphino ceu-
 rami
 dam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prægrandi-
 bus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi præ-
 dones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, per-
 inde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem
 iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis se-
 pijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos sa-
gittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere,
 sed magna parte eorū saucia, ad insulā confugerūt. Circa
 mediā uero noctē cū tranquillū esset mare, non aduertē-
 tes in Alcyonis nidū mire magnitudinis incidimus. Erat
 enim eius circuitus stadiorū sexaginta. Insidebat autē illi Al-
 cyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quē cū auo-
 laret, parū absuit quin alarū uento nauē submergeret. fu-
 ga enim se proripuit, edita nisi quadā et lamentabili uoce.
 Nos igit̃ iā die apparēte uidemus nidū ingenti nauī simi-
 lē ex arboribus congestū. Incrāt autē & oua, quorū unū-
 quodq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq; et pulli iā intus cōspici-
 ebañ, et crocītabāt. Cū igit̃ unū ex ouis securibus p̃cidis-
 semus, pullū in plumē uiginti uultutib⁹ ampliorē eduxim⁹
 Vbi

delphino ceu-
rami

Nidus Alcyo-
nis

ἡρωμάτων ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατεΐσαν μάτιζον, βόλλοι
 ἀντὶ λίθων, θεὸν σπέρμα δὲ τῷ κολοκυθῶν. ἀγχαμάλως δὲ
 ἐπιπολὺ ναυμαχῶντες, περὶ μεσημβρίᾳ, εἰδόμεν κατόπιρ τῷ
 κολοκυθοπθεράτῳ, προσωλείοντες τὴν καρυναύτας. πολέμι
 οὐδὲ ἥσαν ἀλλήλοις, ὡς ἐθεξάμ. ἐπεὶ δὲ γὰρ κῆκενοι ἦσαν τοῦ
 τὸν ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγώρησαν. τραπόμενοι δὲ ἐπὶ ἐκεί
 νος, ἐναυμάχου. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσούτῳ ἐπάραντες τὴν ὁδόν, ἐ
 φεύγομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχομένους. καὶ δὴ λεί ἥσαν
 κρατήσαντες οἱ καρυναῦται, ἅτε καὶ πλείους. οἷον γὰρ εἶχον
 πλεονήματα, καὶ ἀπὸ ἰσχυρότερον νεῶν μαχομένοι. τὰ γὰρ
 πλοῖα ἢ αὐτοῖς κελύχονα, καρύνωρ ἡμίτομα, κεκενομένη. μέ
 γεθον ἐκείνους ἡμιτόμους μήκος, ὀργηαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
 ἀπεκρύψαμεν αἰπὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τοὺς
 πρὸ ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαρ ἡμερ, ἀείτινας ἐπιβουλάς προσ
 δεχόμενοι. οὐ μάλιστα. οὐτω γοῦν δεινὸς ὁ ἦν. καὶ ἀπὸ
 τίνος ἐρήμης νήσου προσήλαυνον ἡμῖν ὅσοι εἴκοσι ἀνδρες, ἐπὶ
 δελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι. λησαὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ δελ
 φῖνες αὐτοὺς ἐφέρον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπνέοντες, ἐρρεμέτιζον,
 ὡς πρὶ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλεσιόρ ἥσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔνθεν, οἱ
 δὲ, ἔνθεν, ἐβαλλον ἡμᾶς σκηπίας ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς κερκί
 νων. τοξενόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμεναν,
 ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς τὴν νῆσον κατέφυγον.
 περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλήνη οὐσας, ἐλάθομεν προσωκείλαν
 τες ἀλκύνον καλιᾶ σαρμεγέθ. σαρσίωμ πρὸς ἐξήκοντα ἢ αὐ
 τῇ δὲ περίμετρον. ἐπέπλεε δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὡὰ θάλασσα, ὅν πολλὴ
 μείωμ πῆς καλιᾶς. καὶ δὲ ἀναπῆλύν, μικροὺ μὲν κατέδυσσε
 τὴν ναῦν θεὸν ἀνέμω τῶν πτερῶν. ὥχετο γὰρ φεύγασα, γοεράμ
 να φωνῶν προῖεμένη. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἥδη ὑποφω
 σης, ἐδεόμεθα τὴν καλὰν, χερσὶν μεγάλην προσοικίζαμ, ἐκ
 δεινῶν συμπεφορμένον. ἐπὶ δὲ τῷ ὡὰ πεντακόσια, ἕκασον
 αὐτῶν χίς πρὸς περὶ πλεονέστερον. ἥδη μέντοι τῷ εἰ νεοτῶ ἐνδο
 θερ ἐφάνοντο, καὶ ἐκρωζον. πελέεσι γοῦν διακόφαντες ἐν τῷ
 ὡν, νεοτῶν ἔπτερον ὀζυκολάφαμεν, εἴκοσι γυπῶν ἀλγότερον.

Vbi uero prope ducentis stadijs à nido digressi fuimus, mira et inusitata prodigia nobis obuenerunt. Nam qui in prora erat cheniscus subito alas emisit, & exclamauit: Porro gubernator Scintharus cum iam caluus esset capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum ædedit. Erant autem eius fructus fici, & uuæ permagnæ, necdum satis maturæ. Hæc posteaq; uidimus, non iniuriâ turbati sumus, deos precati, ut portæ totam uisionem auerterent. Nondum autē, quingētis stadijs processeramus, cum uideremus syluam magnam et frondosam pinis & cupressis. Nos autem arbitrabamur continentē esse, uerum erat gurgis cui fundus non erat, arboribus quæ radices non haberēt totus consitus. Ipsæ tamen arbores immobiles stabant, ac erectæ ac si supernas tarent. Cum ergo accessissemus propius, & totam rem animaduertissemus, dubitabamus quidnam fieri conueniret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, quod densæ ac contiguæ essent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque ascendens in altissimam arborem, contemplabar quomodo se haberent quæ sequerentur, atque syluam uideo supra quinquaginta stadia, aut paulo pauciora porrectam, aliumque uidi Oceanum succedere. Tum ibi uisum est nobis nauem in arborum frondes, erant enim densæ, & si fieri posset, in aliud mare transferre, quod & fecimus. Nam nauem magno fune colligauimus, ac in arbores conscendimus, eaq; ægre in altū eduximus. quam cum super ramis demissemus, explicatis uelis uelut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poetæ uersus in mentē uenit. Nam et quodā loco ille ait. Iis qui syluosū tentant per cœrula cursum. Superata tamē aliquādo sylua ad aquā deuenimus, ubi demissa nauis per purā etlympidā aquā nauigabamus, donec adhiat per quendā magnū, quod aqua hinc atq; hinc diuisa cōtigerat, peruenimus, quēadmodū in terra à terremotu nonnunquā uoragines fieri uidemus. Nauis autē mox de tractis uelis facile cōstituit, quantū parū abfuit quin in præceps

Prodiosa

*transiunt
in alius
oceanum.*

*Antimachi
chius.*

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

ἔπει δὲ παλιόντες ἀπέχκομεν ῥῆ καλιᾶς ὅσοι σαδίσας διακοσί-
 σες, τέρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ θαυμασία ἐπισήμαιναν. ὃ, τε γὰρ
 ἐν τῇ πρὶν μὲν χινίσκῳ ἄφνω ἐπέρυσσεν, καὶ ἀνεβόσκε, καὶ ὁ
 κυβερνήτης Σκίνδαρος φάλακρος ἦν ὡς, ἀνεκόμισε. Ὁ τὸ πᾶν
 πῶς παρὰ τοῦτο, ὁ γὰρ ἴσος ῥῆ νεὼς ἐξελάσσει, καὶ κλά-
 σεις ἀνέφυσεν, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησε. ὁ δὲ καρπὸς, ἡμῖν
 καὶ ῥῆ σαφυλαὶ μεγάλα, οὐ πῶς πέπεροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ
 εἶκος ἐταράχθημεν, καὶ ἡνυχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἄλ-
 λόκοτον τοῦ φαντάσματός. οὐ πῶς δὲ παλιοντίσας σαδίσας δι-
 ελθόντες, εἴδομεν ὕλῳ μεγίστῳ, καὶ λάσιον, πηλὸν, καὶ κυ-
 παρτήν. καὶ ἡμῖς μὲν εἰκάσαμεν ἡμεῖς εἶναι. τὸ δ' ἡμῖν πέ-
 λαγ' ἄβυσσος, ἀρίζοις δ' ἐνδύοις καταφυγεόμενον. εἰσέκει δὲ
 τὰ δένδρα ὅμως ἀκινήτα, ὁρᾶν, καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησίον
 σάντες δ' οὐκ, καὶ τὸ πᾶν κατανέσαντες, ἐν ἄπορῳ εἰχόμεθα.
 τί γὰρ ῥῆ. οὐτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖον δυνάτορ ἡμῖν, πυ-
 κνὰ γὰρ, καὶ προσεχὴ ὑπῆρχεν, οὐτ' ἀναστρέψαι βῆσιον εἰδόμε-
 ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπευον τὰ ἐπείκει
 να ὅπως ἔχοι. καὶ ὥρῳ ἐπὶ σαδίσας μὲν πωλὶν κόνοντα ἢ ὀλίγῳ
 πλείονος, πλὴν ὕλῳ οὐσαν. ἔπειτα δὲ αὐτίς ἔτερον ὠκεανὸν ἐκεί-
 χόμενον. Ὁ δ' ἡ εἰδόμεν ἡμῖν ἀναθεμνίους πλὴν ναῦν ἐπὶ πλὴν κῶ-
 μῳ τῶν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἡμῖν, ὑπερβιβάζει εἰς δυνάμειδα,
 εἰς πλὴν ἐταύραθ' ἀλάτῃ. καὶ οὕτως ἐπιοῦμεν. ἐκείσας γὰρ
 αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ, Ὁ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μόλις ἀνι-
 μωόμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, περὶ ἄσαντες, τε τὰ ἴσια,
 καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλεόμεν, τοῖς ἀνέμοις προωθούντες ἐπισυρ-
 μένοι. ἐνθά με καὶ τὸ ἀντιμάχῃ τοῦ ποικιλοῦ ἐπὶ εἰσέλθει. φησὶ
 γάρ που ἀκέν, τοῖσι δ' ὑλόντα διὰ πλοῖον ἐρχομένοισι.
 διελθόντες δ' ὅμως πλὴν ὕλῳ, ἀνιόμεθα πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πᾶ-
 λι ὁμοίῳ καταθέντες τῇ ναῦν, ἐπλεόμεν διὰ καθαρῶ, καὶ διαν-
 γῶς ὕδατος, ἀρξὶ δ' ἐπὶ σκευὴν χάσματι μετὰ ἐκ τῶν ὕδατος δι-
 εσῶτος γεφυρωμένη, καθάπερ ἐν τῇ γῇ πολλὰ κίετος ὥρῳ μὲν ὑπὸ
 σπασμῶν γιγνώμενα διαχωρήματα. ἢ καὶ οὐκ αὖτε κατελόντων
 ἡμῶν τὰ ἴσια, βῆσι δ' ἐκ, πᾶς ὀλίγον ἐλθῶσα κατενεχθῶναι. ὑπὸ
ἰ ἰῆ κῶσαν

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoraginem perquā horrendam & incredibilē, ad mille fere stadia patere. Nam aqua uelut utrinque diuisa stabat. Circūspicientes autem ad dextram uidemus procul pontē instructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superficiem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbētes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore preter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac mite, insulaque non magna, ad quam facilis erat accessus. Hanc autem incolebant Bucephali homines feri ac agrestes, cornutiq; cuiusmodi apud nos Minotaurum fabulantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si usquam fieri posset, cōmeatū comparaturi. iam enim nobis defecerat. Et aquas quidē illic non procul inuenimus, & præterea nihil apparebat, nisi fortasse quod mugitus creber non longe exaudiebatur. Arbitrati igitur boum esse gregem, paululum procedentes in homines incidimus. At illi ubi nos uiderunt, mox insectati sunt, & tres e cōmitum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugimus. Hinc nos unā omnes armis instructi, neque enim socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Bucephalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant. Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiris, ac iterum reuersi sumus, captiuos nobiscum trahentes. Porro cōmeatus nihil offendimus. Quare nonnulli suadebant, ut captiui iugularentur. At mihi non probabatur, uerum uinctos seruari, donec legati à Bucephalis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis precium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pedes, duos quidem in parte posteriore. nam qui in anteriore erant in unum concreuerant. His conditionibus redditis captiuis, unum tantum diem commorati, recessimus. Iam inde nobis pisces apparebant, & aues præteruola

κύνεαντες δὲ ἡμεῖς, ἑωρῶμεν βάθος ὅσον σαδίων χιλίων, μέ-
λα φοβερόν, καὶ παρὰ δόξον. εἰσεῖκα γὰρ τὸ ὕδωρ ὡς πρὸς μεμε-
ρισμένον. περὶ βλέποντες δὲ ἡμεῖς διεξίκα, ὁρῶμεν πόρρωθεν γέφυ-
ραν ἐπελθύνμεν ὕδατος συνάπτοντες τὰ πελάγη κατὰ πλὴν
ἐπιφάνειαν, καὶ τῆς ἐτέρας διαλάττης ἐς πλὴν ἐτέραν διαβρέον-
τες, προσελάτταντες οὖν ταῦς κώπας, κατ' ἐκείνο παρὰ δόξον
μὲν, καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν. οὐποτε προσδοκῶ-
σαντες. τὸν τεκνίδιον ἡμῶς ἐπεδέχετο πάλαιος τε προσήνεος, καὶ
νῆσθ' οὐ μεγάλη, ἐν προσίτῳ συνεικισμένη. ἐνέμοντο δὲ αὐτῶν
ἀνδρωποὶ ἄγριοι, βοκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡμῶν τὸν
μινώταυρον ἀναπαλάττουσι. ἀποβάαντες δὲ, προσήμεν ὕδρεω
σόμενοι, καὶ τοὶ καὶ σιτίου λεγόμενοι, εἰποδὲν διωνηδὲν μόνον.
οὐκ ἔτι γὰρ ἔχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοὶ πάλαιον εὔρομεν.
ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολλὸς οὐ πόρρωθεν
ἤκούετο. διέξαντες εὖν ἀγέλλω εἶναι βοῶν· κατὰ λόγον προχω-
ροῦντες, ἐπέστη μὲν τοῖς ἀνδρωποῖς. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίω-
κον. καὶ τῆς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσι. οἱ δὲ λοιποὶ,
πρὸς πλὴν διαλάτταν κατεφύγομεν. εἴτα μὲν τοὶ πάντες ὅπλιν
σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκε ἡμῶν ἀτίμωρητους περὶ ἰδίῳ τοῦς ἐλί-
λους, ἐμπήπομεν τοῖς βουκεφάλοις, τὰ κέρα τῶν ἀνθηρμένων
διαμερούμενοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδίωκόμεν, καὶ κτεῖνο
μὲν γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν
καὶ αὐτίς ὀπίσω ἀνεστρέφομεν, τοὺς ἀχμαλώτους ἔχοντες.
σιτίον μὲν τοὶ οὐδὲν εὔρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρήνομεν ἀπο-
σφάττον τοὺς παρὰ θημμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ
δήσας, ἐφύλαττον αὐτοὺς, ἄρτι δ' ἂν εἰκόνοτο παρὰ τῶν βοκέ-
φαλῶν πρόσθε, ἀπαυτῶντες ἐπὶ λύτροις τοὺς συνελθμμένους.
συνείμεν γὰρ αὐτῶν διανευόντων, καὶ γοερόν τι μυκηθέντων,
ὡς περὶ ἰκετινόντων. τὰ λύτρα δ' ἡμῶν πολλοὶ, καὶ ἰχθυὺς ξη-
ροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ ἑλαφοὶ τέτταρες, τῆς ἐκείνης πόδας ἔχου-
σα, δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν. οἱ δὲ, πρόσσω, ἐς ἓνα συμπεφάνκει-
σαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνελθμμένους, καὶ μίαν ἡμέ-
ραν ἐπαμείνατες, ἀνῆλθον ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ἐφάνοντο, καὶ ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς

teruolabant, & eiusmodi alia, quæ terræ uicinæ signa solent esse, occurrebant. Neq; uero multum post homines uidimus, qui nouo & insolito more arte nautica uterentur. Ipsi enim simul & nauæ et naues erant. Libet autem nauigationis modum indicare. Resupinati super aquam iacebant, erectis in altum pudendis, nam illa grandia ferunt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem tenebant, ac incidente uento nauigabant. Post hos & alij suberibus insidentes, iunctis duobus delphinis remigabant equitabantq; alij præcedentes subera trahebant. Hi nulla nos iniuria affecere, neque fugerunt, sed intrepide & pacate uehebantur, nauis nostræ figuram admirati, et undique circumspectantes. Sub uesperam autē appulimus ad insulam non admodum magnam, quæ, ut arbitramur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitabatur. Nam nos accesserunt, & exceperunt, salutaruntq; meretricie admodum comptæ, ornatæque, ac formosæ omnes & iuuentulæ, talares tunicas secum trahentes. Insulæ quidem nomen erat Cabalusa, ciuitatis uero Hydarnardia. Susceperunt itaque nos mulieres, & secum quemque singulæ abduxerunt, ac hospitem fecerunt. Ego uero cunctabundus substiti, nihil enim fausti omninar, circumspiciens diligentius, uideo multorum hominum ossa, & caluas passim iacere. Vt autem clamorem suscitarem, & socios conuocarem, ac ad arma profilirem non placuit, uerum accepta in manus maluaenixe orabam eam, ut ex præsentibus malis euaderem. ac paulopost cum ministraret hospita, uidi non mulieris crura, sed ungulas asini. Ibi mox & eam ducto gladio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa autem, & si inuita, falsa est tamen se mulieres esse marinas, que Onoscelee appellantur, uescique peregrinis hominibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus illis concubentes dormientes inuadimus. Hæc postq; audissem ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū supra tectū ascēdi ipse, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi conuenissent illis totā rem indicabā, et ossa ostendebā, atq; in

καὶ ὅρνεα παρεπέετο, καὶ ἄλλα ὁπόσα γῆς πλεονέκτου οὐκ ἔστι, σὺ
 μετὰ προφάνειτο. μετ' ὀλίγον δὲ, καὶ ἀνδράσας εἰδόμενοι καὶ οὐκ
 τῷ πῶς ναυτίλίας ἡρώδους. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦν
 σαρμ. λέξω δὲ τῷ πῶς τῶν τῶν τῶν. ὑπὸ τοῖς καὶ μετὰ ἐπὶ τῷ ὕδα
 τος, ὁρῶσαντες τὰ αὐτὰ, μεγάλα δὲ φέρουσιν, ὅς αὐτῶν ὁρῶ
 νῶς πῶς ἄσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποσὶ ὥσπερ κατέχοντες, ἐμ
 πῶς ἴππων τῷ ἀνέμῳ, ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτοις, ἐπὶ φελλ
 ῶν καθήμενοι, ζεύσαντες δύο δελφίνες, ἡλαυνόμενοι, καὶ ἡνιόχ
 χεον. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπεσύροντο τοὺς φελλοὺς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε
 ἡδίστην, οὔτε ἔφευγον, ἀλλ' ἡλαυνον ἄδ' ὥς τε, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν,
 εἰς τὸ πῶς ἡμεῖς πλοῖα δαυμάζοντες, καὶ πάντες περὶ σφο
 δῶντες. ἑσπέρης δὲ ἦδη προσήχθημεν νῆσῳ, οὐ μεγάλῃ. κατὰ κῆ
 τὸ αὐτὴ ὑπὸ γυναικῶν ὥς ἐνομιζόμενοι, ἐκείνῳ φωνῶν προεμεί
 νωμι. προσήεσθαι γὰρ, καὶ ἐξείκοντο, καὶ ἠσπάζοντο, πᾶν ἔτα
 ρικῶς κεκοσμημέναι, καλαὶ πᾶσαι, καὶ νεανίσκοι, ποσὶ ἔχοντες
 χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆς, ἐκαλεῖτο Καβαλῶσα.
 ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, Ἰθάμαρδία. λαβοῦσθαι δ' οὐκ ἡμᾶς αἱ γυναῖ
 κες, ἐκείνῃ πρὸς αὐτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δ' μικρὸν
 ὑποσάξας, οὐ γὰρ χρεῖς ἐμαυτοῦ μὲν, ἀκριβέστερόν τε περιβλέ
 πω, ὅς πολλῶν ἀνδρῶν ὅσῳ, καὶ κτανία κείμενα. καὶ τὸ
 μὲν, βοὴν ἰσάναι, καὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα
 χωρεῖν, οὐκ ἐδ' ἐκίμαζον. προσεχρυσάμεν δὲ πῶς μαλάχῳ,
 πολλὰ ἡνυχόμεν αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῆς παρόντων κακῶν. μετ'
 ὀλίγον δὲ, ὅτι ξένος διακονημένης, εἶδον τὰ σκέλη οὐ γυναικὸς,
 ἀλλ' ὄντα ὁπλᾶς. καὶ δὴ παρὰ μέν τ' ἑξίφος, συλλαμβάνω τε
 αὐτῶν. καὶ δὴ σῶσας, περὶ τῆς ὁλῶν ἀνέκρινον. ἰδὲ, ἄκουσα μὲν,
 εἶπε δὲ ὁμοῦ, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίους γυναικας, ὁσοσκέ
 ας προσαγορὸν ὁμιλᾶς. τροφήν δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας
 ξένους. ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ ἔφη μεθύσσωμεν αὐτοὺς, σωθὲν ἡδίστῳ,
 κοιμωμένοις ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν καὶ
 τέλειπον αὐτοῦ δεξιέρην. αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν σέριον, ἐβό
 ων τε, καὶ τοὺς ἑταίρους σωκέαλον. ἐπεὶ δὲ σωθῆναι, τὰ πᾶν
 τα ἐμνήσθην αὐτοῖς, καὶ τὰς ὁσᾶς ἐδείκνυν, καὶ ἡγομ' εἶσω πρὸς
 πῶς δὲ

tro aduinctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aquam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes abnauigauimus. Hinc postquam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaque atque precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placet ascendere duntaxat, & rursus redire, alijs uero illic relicta nauis, ad terræ meditullium proficisci exploratum incolas. Interea cum hæc cogitarem, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero ægre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Hæc autem & huiusmodi fuere, quæ mihi, donec ad alteram terram uenirem, contigere, nimis enim quæ in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quæ postea in ceto, & cum ab illo exissemus quæ apud heroës & Somnia. Postremo quæ apud Bucephalos et Onosceas, cetera autem, quæ in terra acciderunt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APVD VALENTI
NUM CVRIONEM, CA
LENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIII.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

πλὴν δ' ἐδιδμένῳ. ἡ δὲ, αὐτίκα ὑδωρ ἐγγύετο, ὃ ἄφανής ἦν. ὁ μὲν
 δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὑδωρ καθήκα, παρώμενος. δ' δὲ, αἶμα ἐγένε-
 το. ταχέως οὖν ἐπὶ ναῦν κατελθόντες, ἀπεπλεύσαμεν. καὶ ἐπεὶ
 ἡμέρα ὑπὸ νύκτα, τὴν τε ἡμερὰν ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἰς
 ναὶ πλὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκισμένη καμένη. προσκινήσαν-
 τες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῇ μελλόντων ἐσκοπέμεν. ὃ
 τοῖς μὲν, εἰδόκει ἐπιβᾶσι μόνον, αὐτοῖς ὑπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς
 δὲ, τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ κατὰ λιπῆν, ἀνελθόντας δὲ εἰς πλὴν με-
 σόγαμν, παρὰ δὴναι τῇ ἐνοικούντων. ὅν ὅσα δὲ ταῦτα ἐλογί-
 ζόμεθα, χαμῶν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσσάρξας τὸ σκά-
 φος ὅθι ἀγίαλῶν, δῖλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις θηενξάμεθα τὰ ὅ-
 πα ἐκασθ', καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπαζόμενοι. ταῦτα μὲν
 τὰ μέχρι τοῦ ἑτέρας γῆς σωνεχθέντα μοι ὅν τῇ θαλάτῃ, καὶ
 παρὰ τὸν πλοῖον ὅν ταῖς νήσους, καὶ ὅν ὅθι ἀέρι, καὶ μετὰ ταῦ-
 τα ὅν ὅθι κῆρα, καὶ ἐπεὶ θηένδομεν, παρὰ τε τοῖς ἡρώσι,
 καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ πλενταῖα, παρὰ τοῖς
 βυκεφάλοις, καὶ ταῖς οὐροσκελίαις. τὰ
 δ' ἐπὶ τοῦ γῆς, ὅν ταῖς ἐξῆς βί-
 βλοις διηγήσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΑΡΑ ΟΙ ΑΛΕΝΤΙΝΩ

ΤΩ, ΚΟΥΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ

ΝΟΣ ΠΡΩΤΗ, ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

ΕΤΟΙΣ Α. Φ. ΚΔ.

